Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1083/2006

(2006. gada 11. jūlijs),

ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999

(OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK)Nr. 1989/2006 (2006. gada 21. decembris)	L 411	6	30.12.2006.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 239, 1.9.2006., 248. lpp. (1083/2006)
►**C2** Kļūdu labojums, OV L 145, 7.6.2007., 38. lpp. (1083/2006)
►**C3** Kļūdu labojums, OV L 164, 26.6.2007., 36. lpp. (1083/2006)
►**C4** Kļūdu labojums, OV L 301, 12.11.2008., 40. lpp. (1083/2006)
►**C5** Kļūdu labojums, OV L 27, 2.2.2007., 5. lpp. (1989/2006)

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1083/2006

(2006. gada 11. jūlijs),

ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 161. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([3]),

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ([4]),

tā kā:

(1) Līguma 158. pantā noteikts, ka nolūkā stiprināt ekonomisko un sociālo kohēziju Kopienas mērķis ir mazināt dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu vai salu, tostarp lauku apvidu, atpalicību. Līguma 159. pantā ir noteikts, ka šos pasākumus atbalsta, izmantojot struktūrfondus, Eiropas Investīciju banku (EIB) un citus pastāvošos finanšu instrumentus.

(2) Kohēzijas politikai būtu jāveicina izaugsme, konkurētspēja un nodarbinātība, integrējot Kopienas prioritātes ilgtspējīgas attīstības jomā, kā tika noteikts Eiropadomes Lisabonas sanāksmē 2000. gada 23. un 24. martā un Eiropadomes Gēteborgas sanāksmē 2001. jūnijā 15. un 16. jūnijā.

(3) Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības gan reģionālajā, gan valsts mērogā ir palielinājušās paplašinātajā Eiropas Savienībā. Tādēļ darbības attiecībā uz konverģenci, konkurētspēju un nodarbinātību būtu jāpaplašina visā Kopienā.

(4) Kopienas sauszemes un jūras robežu skaita palielināšanās, kā arī tās teritorijas palielināšanās nozīmē to, ka būtu jāpalielina pievienotā vērtība pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu sadarbībai Kopienā.

(5) Lai veicinātu lielāku saskaņotību starp dažādo fondu intervenci, Kohēzijas fonds būtu jāintegrē strukturālā atbalsta plānošanā.

(6) Būtu jāprecizē to dažādo instrumentu loma, kuri nodrošina atbalstu lauku attīstībai – proti, Eiropas Lauksaimniecības Fonds lauku attīstībai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ([5]), un zivsaimniecības nozarei – proti, Eiropas Zivsaimniecības fonds. Šie instrumenti būtu jāintegrē kopējās lauksaimniecības politikas un kopējās zivsaimniecības politikas instrumentos un jākoordinē ar kohēzijas politikas instrumentiem.

([1]) 2006. gada 4. jūlija Piekrišana (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).
([2]) OV C 255, 14.10.2005., 79. lpp.
([3]) OV C 231, 20.9.2005., 1. lpp.
([4]) OV C 121, 20.5.2005., 14. lpp.
([5]) OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

▼B

(7) Tālab fondi, kas nodrošina atbalstu saskaņā ar kohēzijas politiku, ir tikai Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF), Eiropas Sociālais fonds (ESF) un Kohēzijas fonds. Noteikumi, ko piemēro katram fondam, ir jāprecizē īstenošanas regulās, ko pieņem saskaņā ar Līguma 148., 161. un 162. pantu.

(8) Saskaņā ar 55. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1260/1999 (1999. gada 21. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem ([1]), Padome pēc Komisijas priekšlikuma pārskata minēto regulu ne vēlāk kā 2006. gada 31. decembrī. Lai īstenotu šajā regulā ierosināto fondu reformu, Regula (EK) Nr. 1260/1999 būtu jāatceļ.

(9) Lai palielinātu Kopienas kohēzijas politikas pievienoto vērtību, būtu jākoncentrē un jāvienkāršo struktūrfondu un Kohēzijas fonda darbība un atbilstīgi jāpārskata Regulā (EK) Nr. 1260/1999 izklāstītie mērķi, lai tiektos uz dalībvalstu un reģionu konverģenci, reģionālo konkurētspēju un nodarbinātību, kā arī Eiropas teritoriālo sadarbību.

(10) Attiecībā uz šiem trim mērķiem atbilstīgi būtu jāņem vērā gan ekonomiskās un sociālās, gan teritoriālās iezīmes.

(11) Lai mazinātu atpalicību, kas rodas no Līguma 299. panta 2. punktā minētajiem faktoriem, visattālākajiem reģioniem vajadzētu izmantot īpašus pasākumus un papildu finansējumu.

(12) Problēmas, kas saistītas ar pieejamību un attālinātību no lielajiem tirgiem un ar ko saskaras rajoni ar īpaši zemu iedzīvotāju blīvumu, kā minēts 1994. gada Pievienošanās akta 6. protokolā par īpašiem noteikumiem 6. mērķim saistībā ar struktūrfondiem Somijā un Zviedrijā, prasa veikt atbilstīgus finansiālus pasākumus, lai mazinātu šo nelabvēlīgo apstākļu ietekmi.

(13) Ņemot vērā ilgtspējīgas pilsētu attīstības nozīmi un pilsētu – īpaši vidēja lieluma pilsētu – ieguldījumu reģionālajā attīstībā, ar tām būtu vairāk jārēķinās pilsētu atjaunošanas veicināšanas plānošanā.

(14) Lai sekmētu ekonomikas dažādošanu gan lauku apvidos, gan apvidos, kas atkarīgi no zivsaimniecības, fondiem būtu jāveic īpaši un papildinoši pasākumi, kuri pārsniedz ELFLA un EZF pasākumus.

(15) Būtu jāstiprina darbība apvidos, kam ir dabiski radušies trūkumi, piemēram, dažās salās, kalnainos apvidos, apvidos ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī dažos Kopienas pierobežas apvidos pēc tās paplašināšanās, lai pārvarētu šo apvidu attīstības īpašās grūtības.

(16) Būtu jānosaka objektīvi kritēriji, kā izraudzīties atbilstīgus reģionus un teritorijas. Šajā nolūkā, apzinot prioritāros reģionus un teritorijas Kopienas mērogā, būtu jābalstās uz kopējo reģionu klasifikācijas sistēmu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējās statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) izveidi ([2]).

(17) Konverģences mērķis attiecas uz dalībvalstīm un reģioniem, kuru attīstība atpaliek. Reģioni, uz kuriem attiecas konverģences mērķis, ir tie, kuru iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes, ir mazāks par 75 % no Kopienas vidējā rādītāja. Reģioni, kas cieš tā statistiskā efekta dēļ, kurš saistīts ar Kopienas vidējā rādītāja samazināšanos pēc Eiropas Savienības paplašināšanās, saņems ievērojamu pārējas atbalstu, lai pabeigtu konverģences procesu. Šo atbalstu vairs nepiešķir pēc 2013. gada, un nav paredzēts turpmāks pārejas

([1]) OV L 161, 26.6.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 173/2005 (OV L 29, 2.2.2005., 3. lpp.).

([2]) OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1888/2005 (OV L 309, 25.11.2005., 1. lpp.).

▼B

posms. Dalībvalstis, uz ko attiecas konverģences mērķis un kuru nacionālais kopienākums (NKI) uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 90 % no Kopienas vidējā rādītāja, saņem līdzekļus no Kohēzijas fonda.

(18) Reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķis attiecas uz Kopienas teritoriju, uz ko neattiecas konverģences mērķis. Atbilstīgie reģioni ir 2000.–2006. gada plānošanas periodā 1. mērķī iekļautie reģioni, kas vairs neatbilst konverģences mērķa reģionālās atbilstības kritērijiem un kam tādēļ piešķir pārejas posma atbalstu, kā arī visi citi Kopienas reģioni.

(19) Eiropas teritoriālās sadarbības mērķis attiecas uz reģioniem, kam ir sauszemes vai jūras robežas, kā arī starpvalstu sadarbības teritorijām, kas ir noteiktas attiecībā uz pasākumiem, kuri veicina integrētu teritoriālo attīstību un kuri atbalsta starpreģionu sadarbību un pieredzes apmaiņu.

(20) Sadarbības uzlabošana un vienkāršošana pie Kopienas ārējām robežām paredz izmantot Eiropas ārējās palīdzības instrumentus, jo īpaši Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu un Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1085/2006 ([1]).

(21) ERAF ieguldījums šādā sadarbībā pie Kopienas ārējām robežām veicina galveno reģionālo atšķirību izlīdzināšanu Kopienā un tādējādi tās ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanu.

(22) Fondu darbībai un darbībām, ko tie palīdz finansēt, vajadzētu būt saderīgiem ar pārējām Kopienas politikas jomām, un tiem vajadzētu būt saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

(23) Kopienas rīcībai būtu jāpapildina dalībvalstu veiktā rīcība vai tā jāveicina. Partnerība būtu jāstiprina, izveidojot sistēmu dažādu partneru, īpaši reģionālo un vietējo iestāžu, līdzdalībai, pilnībā ievērojot dalībvalstu institucionālo sistēmu.

(24) Daudzgadu plānošanai būtu jātiecas uz fondu mērķu sasniegšanu, nodrošinot vajadzīgo finanšu līdzekļu pieejamību un Kopienas un dalībvalstu kopīgās rīcības saskaņotību un nepārtrauktību.

(25) Ņemot vērā to, ka konverģences, reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības un Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ņemot vērā atšķirību apjomu un konverģences mērķim atbilstīgo dalībvalstu un reģionu finanšu līdzekļu ierobežojumu, un to, ka tādēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, izmantojot daudzgadu Kopienas finansējuma garantijas, kas ļauj kohēzijas politiku koncentrēt uz Kopienas prioritātēm, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(26) Ir lietderīgi noteikt izmērāmus mērķus, pēc kuriem dalībvalstīm, kas bija Eiropas Savienībā pirms 2004. gada 1. maija, jātiecas, veicot izdevumus saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi, lai veicinātu konkurētspēju un radītu darba vietas. Ir jānosaka piemēroti paņēmieni, kā mērīt šos mērķus un ziņot par to sasniegšanu.

(27) Ir lietderīgi stiprināt struktūrfondu un Kohēzijas fonda intervences subsidiaritāti un proporcionalitāti.

(28) Saskaņā ar Līguma 274. pantu dalītas vadības kontekstā būtu jāparedz nosacījumi, kas ļautu Komisijai veikt savus pienākumus saistībā ar Eiropas Kopienu vispārējā budžeta izpildi, un būtu jāprecizē pienākumi attiecībā uz sadarbību ar dalībvalstīm. Šo

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 82. lpp.

▼B

nosacījumu piemērošanai būtu jānodrošina, ka Komisija var pārliecināties par to, ka dalībvalstis fondus izmanto likumīgi un pareizi, un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Finanšu regulas nozīmē.

(29) Lai nodrošinātu īstu ekonomisko ietekmi, saskaņā ar šo regulu maksājumi no struktūrfondiem nedrīkstētu aizstāt dalībvalstu valsts izdevumus. Ar partnerības starpniecību veiktajai papildināmības principa pārbaudei piešķirto finanšu resursu apjoma dēļ būtu jākoncentrējas uz reģioniem, uz kuriem attiecas konverģences mērķis, kā rezultātā var piemērot finansiālu korekciju, ja papildinājuma princips nav ievērots.

(30) Savos centienos veicināt ekonomisko un sociālo kohēziju Kopienas mērķi visos fondu īstenošanas posmos ir novērst nevienlīdzību un sekmēt vīriešu un sieviešu līdztiesību, kā nostiprināts Līguma 2. un 3. pantā, kā arī apkarot diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

(31) Ņemot vērā Komisijas priekšlikumu, Eiropadomes 2005. decembra 15. un 16. decembra sanāksmes secinājumus un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumu (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ([1]), Komisijai, izmantojot objektīvu un pārskatāmu metodi, būtu jāveic pieejamo saistību apropriāciju indikatīvs gada sadalījums, lai panāktu būtisku koncentrēšanos uz reģioniem, kuru attīstība atpaliek, tostarp reģioniem, kas statistiskā efekta dēļ saņem pārejas posma atbalstu.

(32) Būtu jāpalielina finanšu līdzekļu koncentrācija uz konverģences mērķi lielāku atšķirību dēļ, kas radušās paplašinātajā Eiropas Savienībā, jāturpina centieni uzlabot reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi, lai palīdzētu palielināt konkurētspēju un nodarbinātu pārējās Kopienas daļās, un būtu jāpiešķir lielāki līdzekļi Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim, ņemot vērā tā īpašo pievienoto vērtību.

(33) Gada apropriācijām, ko dalībvalstij piešķir no fondiem, vajadzētu būt ar maksimālo apjomu, kuru nosaka, ņemot vērā tās spēju absorbēt līdzekļus.

(34) 3 % no struktūrfondu apropriācijām, ko piešķir dalībvalstīm saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi, var novirzīt valsts rezervei, kas paredzēta atzinībai par snieguma.

(35) No fondiem pieejamās apropriācijas plānošanas vajadzībām būtu jāindeksē pēc vienotas likmes.

(36) Lai palielinātu kohēzijas politikas stratēģisko saturu un sekmētu kohēzijas politikas pārskatāmību, to integrējot Kopienas prioritātēs, Padomei pēc Komisijas priekšlikuma būtu jāpieņem stratēģiskās pamatnostādnes. Pamatojoties uz Komisijas stratēģiskajiem ziņojumiem, Padomei būtu jāizskata, kā dalībvalstis īsteno šīs pamatnostādnes.

(37) Pamatojoties uz Padomes pieņemtajām stratēģiskajām pamatnostādnēm, katrai dalībvalstij ir lietderīgi saziņā ar Komisiju sagatavot valsts ietvardokumentu par savu attīstības stratēģiju, kuram vajadzētu būt atsaucei, sagatavojot darbības programmas. Pamatojoties uz valsts stratēģiju, Komisijai būtu jāņem vērā valsts stratēģiskais ietvardokuments un jāpieņem lēmums par konkrētiem tā elementiem.

(38) Struktūrfondu plānošana un pārvaldība būtu jāvienkāršo, ņemot vērā to īpašās iezīmes, paredzot darbības programmas, ko finansēs vai nu ERAF, vai ESF, kurās katrs fonds papildinošā

([1]) OV L 139, 14.6.2006., 1. lpp.

▼B

un ierobežotā veidā varēs finansēt darbības, uz ko attiecas otra fonda darbības joma.

(39) Attiecībā uz vides un transporta darbības programmām Kohēzijas fonda un ERAF atbalsts būtu jāplāno kopīgi, lai uzlabotu programmu papildināmību un vienkāršotu to īstenošanu, un šim atbalstam vajadzētu būt ar valsts mēroga ģeogrāfisku pārklājumu.

(40) Plānošanai būtu jānodrošina fondu koordinācija savā starpā un ar citiem pašreizējiem finanšu instrumentiem, kā arī ar EIB un Eiropas Investīciju fondu. Šādai koordinācijai būtu jāattiecas arī uz sarežģītu finanšu shēmu sagatavošanu un valsts un privātā sektora partnerībām.

(41) Ir lietderīgi nodrošināt, ka uzlabota piekļuve finansējumam un inovatīva finansēšanas vadība ir pieejama, pirmkārt, mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī ieguldījumiem valsts un privātā sektora partnerībās un citos projektos, kas iekļauti integrētā pilsētu ilgtspējīgas attīstības plānā. Dalībvalstis var nolemt izveidot līdzdalības fondu, piešķirot valsts līgumus atbilstīgi tiesību aktiem publiskā iepirkuma jomā, tostarp atbilstīgi jebkurām atkāpēm attiecīgās valsts tiesību aktos, kas ir saderīgas ar Kopienas tiesību aktiem. Citos gadījumos, ja dalībvalstis pārliecinātas, ka publiskā iepirkuma tiesību akti jomā nav piemērojami, EIF un EIB uzdevumu formulējums ļauj dalībvalstīm paredzēt tiem piešķīrumu, kas ir tiešs finansiāls ieguldījums dāvinājuma veidā no darbības programmām. Ar tādiem pašiem nosacījumiem attiecīgās valsts tiesību aktos var noteikt iespēju paredzēt piešķīrumu citām finanšu iestādēm, neizsludinot uzaicinājumu iesniegt priekšlikumu.

(42) Izvērtējot lielus produktīvus ieguldījumu projektus, Komisijai būtu jāsaņem visa vajadzīgā informācija, lai apsvērtu, vai fondu finansiālais ieguldījums neradīs ievērojamu darba vietu zudumu pašreizējās Eiropas Savienības ražošanas vietās, lai nodrošinātu, ka Kopienas finansējums neatbalstīs ražošanas pārvietošanu Eiropas Savienībā.

(43) Plānošanas periods aptver vienu septiņu gadu laikposmu, lai varētu saglabāt Regulā (EK) Nr. 1260/1999 minētās vadības sistēmas vienkāršošanu.

(44) Darbības programmās, ko līdzfinansē ERAF, dalībvalstis un vadošās iestādes var organizēt pasākumus starpreģionu sadarbībai un var ņemt vērā to apvidu īpašas iezīmes, kam ir dabiski trūkumi.

(45) Lai sekmētu vajadzīgo vienkāršošanu un decentralizāciju, plānošana un finanšu pārvaldība būtu jāveic vienīgi darbības programmu un prioritāro virzienu līmenī, izbeidzot Regulā (EK) Nr. 1260/1999 paredzēto Kopienas atbalsta shēmu un programmas papildinājumu.

(46) Darbības programmās, ko saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi līdzfinansē ERAF, dalībvalstis, reģioni un vadošās iestādes var deleģēt pilsētu iestādēm pilnvaras attiecībā uz pilsētu atjaunošanas prioritātēm.

(47) Papildu piešķīrumi, lai kompensētu visattālāko reģionu papildu izmaksas, būtu jāintegrē ERAF finansētās darbības programmās šajos reģionos.

(48) Vajadzētu būt atsevišķiem noteikumiem ERAF finansētā Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa īstenošanai.

(49) Komisijai būtu jāvar apstiprināt lielos projektus, kas ir iekļauti darbības programmās, vajadzības gadījumā apspriežoties ar EIB, lai izvērtētu to mērķi un ietekmi, kā arī kārtību, kā ir plānots izmantot Kopienas resursus.

▼B

(50) Ir derīgi precizēt darbību veidus, kam fondiem būtu jāsniedz atbalsts kā tehniskā palīdzība.

(51) Ir jānodrošina, ka pietiekami daudz resursu būtu atvēlēts tam, lai sniegtu palīdzību dalībvalstīm projektu sagatavošanā un izvērtēšanā. Šīs palīdzības sniegšanā jāpiedalās arī EIB, un Komisija tai šim nolūkam varētu paredzēt piešķīrumu.

(52) Tāpat ir lietderīgi noteikt, ka Komisija var paredzēt piešķīrumu EIF, lai izvērtētu vajadzību pēc novatoriskiem finansēšanas vadības instrumentiem, kas pieejami mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem.

(53) To pašu iepriekš minēto iemeslu dēļ Komisijai būtu jāvar paredzēt EIB un EIF piešķīrumu, lai veiktu tehniskās palīdzības darbības pilsētu ilgtspējīgas attīstības jomā vai lai atbalstītu restrukturizācijas pasākumus ilgtspējīgai saimnieciskajai darbībai reģionos, ko būtiski ietekmējusi ekonomikas krīze.

(54) Fondu atbalsta efektivitāte ir atkarīga arī no tā, kā plānošanā un uzraudzībā iekļauj uzticamu izvērtēšanu. Šajā sakarā būtu jānosaka Komisijas un dalībvalstu atbildības jomas.

(55) Dalībvalstis savā finansējumā, kas saistīts ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi, var paredzēt mazu rezervi, lai varētu ātri reaģēt uz negaidītiem nozaru vai vietējiem satricinājumiem, kuri radušies sociālekonomiskas restrukturizācijas vai tirdzniecības nolīgumu ietekmes dēļ.

(56) Ir lietderīgi noteikt, kādus izdevumus dalībvalstī var pielīdzināt valsts izdevumiem nolūkā aprēķināt kopējo attiecīgās valsts valsts ieguldījumu darbības programmā; šajā sakarā ir lietderīgi atsaukties uz ieguldījumu, ko sniedz "publisko tiesību subjekti", kā definēts Kopienas direktīvās par publisko iepirkumu, jo šādi subjekti aptver vairākus tādu valsts vai privāto struktūru veidus, kas nodibinātas ar konkrētu mērķi nodrošināt vispārējas vajadzības un neveic rūpnieciskas vai komerciālas darbības, un ko kontrolē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes.

(57) Ir jānosaka elementi tā ieguldījuma modulēšanai, ko no fondiem piešķir darbības programmām, jo īpaši, lai stiprinātu Kopienas līdzekļu daudzkāršošanās efektu. Ir lietderīgi arī noteikt maksimālos apjomus, ko ieguldījumi no fondiem nevar pārsniegt, pamatojoties uz fonda veidu un mērķi.

(58) Ir jādefinē arī projekta, kas rada ieņēmumus, jēdziens un jānosaka Kopienas principi un noteikumi fondu ieguldījuma aprēķināšanai; attiecībā uz dažām investīcijām nav objektīvi iespējams iepriekš aplēst ienākumus, un tādēļ ir jānosaka metodes, lai nodrošinātu, ka šādus ienākumus neiekļauj valsts finansējumā.

(59) Izdevumu atbilstības sākuma un beigu datums būtu jānosaka tā, lai nodrošinātu vienotu un līdzsvarotu noteikumu, ko piemērot fondu īstenošanā visā Kopienā. Lai atvieglinātu darbības programmu izpildi, ir lietderīgi noteikt, ka izdevumu atbilstības sākuma datums var būt pirms 2007. gada 1. janvāra, ja attiecīgā dalībvalsts iesniedz darbības programmu pirms minētās dienas.

(60) Saskaņā ar subsidiaritātes principu un ņemot vērā izņēmumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr 1080/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ([1]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1081/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par Eiropas Sociālo fondu ([2]) un Padomes Regulā Nr. 1084/2006 (2006. gada 11. jūlijs) par Kohēzijas fondu ([3]), būtu jāizstrādā attiecīgo valstu noteikumi par izdevumu atbilstību.

([1]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.
([2]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 12. lpp.
([3]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 79. lpp.

▼B

(61) Lai nodrošinātu fondu intervences efektivitāti, taisnīgumu un ilgstošu ietekmi, būtu jāizstrādā noteikumi, kas garantē, ka ieguldījumi uzņēmumos ir noturīgi, un lai novērstu to, ka fondus izmanto, lai radītu nepamatotas priekšrocības. Jānodrošina, ka ieguldījumus, kas saņem fondu atbalstu, var norakstīt pietiekami ilgā laikposmā.

(62) Dalībvalstīm būtu jāpieņem atbilstīgi pasākumi, lai garantētu vadības un kontroles sistēmas pareizu darbību. Šajā nolūkā ir jāizstrādā vispārīgi principi un vajadzīgās funkcijas, kas jāievēro visu darbības programmu kontroles sistēmām saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kuri ir spēkā plānošanas periodā no 2000. gada līdz 2006. gadam.

(63) Tādēļ ir jānorīko viena vadošā iestāde katrai darbības programmai un jāprecizē tās pienākumi, kā arī revīzijas iestādes funkcijas. Ir jānodrošina arī vienoti kvalitātes standarti izdevumu un maksājumu pieteikumu apstiprināšanai, pirms tos nosūta Komisijai. Ir jāprecizē tās informācijas saturs un kvalitāte, kas ir šo pieteikumu pamatā, un šajā nolūkā jānosaka sertifikācijas iestādes funkcijas.

(64) Darbības programmas ir jāuzrauga, lai nodrošinātu to īstenošanas kvalitāti. Šajā nolūkā būtu jāizveido uzraudzības komitejas un jānosaka to pienākumi, kopā ar informāciju, kas jānosūta Komisijai, un procedūru minētās informācijas izskatīšanai. Lai uzlabotu informācijas apmaiņu par darbības programmu īstenošanu, būtu jāievieš elektroniskas datu apmaiņas princips.

(65) Saskaņā ar subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu galvenajai atbildībai par intervences īstenošanu un kontroli vajadzētu būt dalībvalstīm.

(66) Būtu jānosaka dalībvalstu pienākumi attiecībā uz vadības un kontroles sistēmām, izdevumu apstiprināšanu, kā arī neatbilstību un Kopienas tiesību aktu pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un labošanu, lai nodrošinātu darbības programmu efektīvu un pareizu īstenošanu. Jo īpaši attiecībā uz vadību un kontroli ir jāparedz procedūras, kā dalībvalstis sniedz garantijas, ka sistēmas ir ieviestas un darbojas apmierinoši.

(67) Neskarot Komisijas pilnvaras attiecībā uz finanšu kontroli, būtu jāpastiprina dalībvalstu un Komisijas sadarbība šajā jomā un jāizveido kritēriji, kas ļauj Komisijai saistībā ar tās valsts sistēmu kontroles stratēģiju noteikt valsts revīzijas iestāžu ticamības līmeni.

(68) Kopienas kontroles apjomam un intensitātei vajadzētu būt samērīgam ar Kopienas ieguldījumu. Ja dalībvalsts nodrošina lielāko programmas finansējuma daļu, ir lietderīgi, ka dalībvalstīm ir iespēja organizēt dažus kontroles sistēmas elementus saskaņā ar valsts noteikumiem. Šajā pašā gadījumā jānosaka, ka Komisija diferencē metodes, ar kurām dalībvalstīm būtu jāpilda izdevumu apstiprināšanas funkcija un pārvaldības un kontroles sistēmas pārbaude, un jāparedz nosacījumi, ar kādiem Komisija ir pilnvarota ierobežot savu revīziju un uzticēties valsts iestāžu sniegtajām garantijām.

(69) Avansa maksājums darbības programmu sākumā nodrošina regulāru naudas plūsmu, kas atvieglina maksājumus atbalsta saņēmējiem darbības programmu īstenošanas laikā. Tādēļ nolūkā paātrināt darbības programmu īstenošanu būtu jāparedz avansa maksājumi: struktūrfondiem – 5 % apjomā (Eiropas Savienības dalībvalstīm, kāda tā bija pirms 2004. gada 1. maija) un 7 % apjomā (dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas) un Kohēzijas fondam 7,5 % apjomā (Eiropas Savienības dalībvalstīm, kāda tā bija pirms 2004. gada 1. maija) un 10,5 % apjomā (dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas).

▼B

(70) Papildus maksājumu apturēšanai gadījumos, kad ir konstatēts nopietns trūkums vadības un kontroles sistēmās, vajadzētu paredzēt pasākumus, kas ļauj deleģētajiem kredītrīkotājiem apturēt maksājumus, ja ir pazīmes, kuru dēļ var uzskatīt, ka ir būtiski trūkumi šo sistēmu pareizā darbībā.

(71) Noteikumi par saistību automātisku atcelšanu paātrinās programmu īstenošanu. Šajā sakarā ir lietderīgi noteikt to piemērošanas metodes un tās budžeta saistību daļas, uz kurām tie neattiecas, jo īpaši, ja īstenošanas kavējumus izraisa apstākļi, kas nav atkarīgi no attiecīgās personas, kas nav parasti vai paredzami un kuru sekas nav iespējams novērst, neskatoties uz rūpību.

(72) Slēgšanas procedūras būtu jāvienkāršo, dodot iespējas dalībvalstīm, kas to vēlas, saskaņā ar pašu izvēlētu grafiku daļēji slēgt darbības programmu attiecībā uz pabeigtām darbībām; šim nolūkam būtu jānodrošina atbilstīgi noteikumi.

(73) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]). Šīs regulas īstenošanas pasākumus, lai nodrošinātu pārskatāmību un precizētu noteikumus, ko piemēro darbības programmu vadībai attiecībā uz izdevumu iedalīšanu kategorijās, finansēšanas vadību, vadību un kontroli, datu elektronisku apmaiņu un publicitāti, Komisija pieņem pēc tam, kad tā saņēmusi atzinumu no Fondu koordinācijas komitejas, kas darbojas kā pārvaldības komiteja. Ir lietderīgi, ka Komisija — apspriedusies ar Fondu koordinācijas komiteju, kas darbojas kā padomdevēja komiteja, – publicē Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim atbilstīgo apvidu sarakstu, piemērojot šajā regulā izklāstītos kritērijus, indikatīvas pamatnostādnes par izmaksu un ieguvumu analīzi, kas vajadzīga, lai sagatavotu un iesniegtu lielus projektus, un – attiecībā uz projektiem, no kuriem gūst ieņēmumus, – indikatīvas pamatnostādnes par izvērtēšanu un to darbību sarakstu, kuras ir atbilstīgas saskaņā ar tehnisko palīdzību pēc Komisijas ierosmes.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

([1]) OV L 184, 17.07.1999., 23. lpp.

▼B

SATURS

I SADAĻA	ATBALSTA MĒRĶI UN VISPĀRĪGI NOTEIKUMI
I NODAĻA	DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS
1. pants	Priekšmets
2. pants	Definīcijas
II NODAĻA	MĒRĶI UN UZDEVUMI
3. pants	Mērķi
4. pants	Instrumenti un uzdevumi
III NODAĻA	ĢEOGRĀFISKĀ ATBILSTĪBA
5. pants	Konverģence
6. pants	Reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība
7. pants	Eiropas teritoriālā sadarbība
8. pants	Pārejas posma atbalsts
IV NODAĻA	ATBALSTA PRINCIPI
9. pants	Papildināmība, saderība, koordinācija un atbilstība
10. pants	Plānošana
11. pants	Partnerība
12. pants	Īstenošanas teritoriālais līmenis
13. pants	Proporcionāla intervence
14. pants	Dalīta vadība
15. pants	Papildināmība
16. pants	Vīriešu un sieviešu līdztiesība un nediskriminēšana
17. pants	Ilgtspējīga attīstība
V NODAĻA	FINANŠU SHĒMA
18. pants	Vispārējie resursi
19. pants	Konverģences mērķa līdzekļi
20. pants	Reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa līdzekļi
21. pants	Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa līdzekļi
22. pants	Līdzekļu nepārnesamība
23. pants	Līdzekļi snieguma rezervei
24. pants	Līdzekļi tehniskajai palīdzībai
II SADAĻA	STRATĒĢISKĀ PIEEJA KOHĒZIJAI
I NODAĻA	KOPIENAS STRATĒĢISKĀS PAMATNOSTĀDNES KOHĒZIJAS JOMĀ
25. pants	Saturs
26. pants	Pieņemšana un pārskatīšana
II NODAĻA	VALSTS STRATĒĢISKAIS IETVARDOKUMENTS
27. pants	Saturs
28. pants	Sagatavošana un pieņemšana
III NODAĻA	STRATĒĢISKĀ PĀRRAUDZĪBA

▼B

29. pants	Dalībvalstu stratēģiskie ziņojumi
30. pants	Komisijas stratēģiskie ziņojumi un kohēzijas politikas apspriešana
31. pants	Kohēzijas ziņojums
III SADAĻA	PLĀNOŠANA
I NODAĻA	VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR STRUKTŪRFONDIEM UN KOHĒZIJAS FONDU
32. pants	Darbības programmu sagatavošana un apstiprināšana
33. pants	Darbības programmu grozījumi
34. pants	Fondu īpašās iezīmes
35. pants	Ģeogrāfiskā darbības joma
36. pants	Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda dalība
II NODAĻA	PLĀNOŠANAS SATURS
1. IEDAĻA	DARBĪBAS PROGRAMMAS
37. pants	Konverģences mērķa un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa darbības programmas
38. pants	Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmas
2. IEDAĻA	LIELIE PROJEKTI
39. pants	Saturs
40. pants	Komisijai iesniegtā informācija
41. pants	Komisijas lēmums
3. IEDAĻA	VISPĀRĒJI PIEŠĶĪRUMI
42. pants	Vispārīgi noteikumi
43. pants	Īstenošanas noteikumi
4. IEDAĻA	FINANSĒŠANAS VADĪBA
44. pants	Finansēšanas vadības instrumenti
5. IEDAĻA	TEHNISKĀ PALĪDZĪBA
45. pants	Tehniskā palīdzība pēc Komisijas ierosmes
46. pants	Dalībvalstu tehniskā palīdzība
IV SADAĻA	EFEKTIVITĀTE
I NODAĻA	IZVĒRTĒŠANA
47. pants	Vispārīgi noteikumi
48. pants	Dalībvalstu pienākumi
49. pants	Komisijas pienākumi
II NODAĻA	REZERVES
50. pants	Valsts snieguma rezerve
51. pants	Valsts rezerve neparedzētiem gadījumiem
V SADAĻA	FONDU FINANSIĀLAIS IEGULDĪJUMS
I NODAĻA	FONDU IEGULDĪJUMS
52. pants	Līdzfinansējuma likmju modulēšana
53. pants	Fondu ieguldījums

▼B

54. pants	Citi noteikumi
II NODAĻA	PROJEKTI, NO KURIEM GŪST IENĀKUMUS
55. pants	Projekti, no kuriem gūst ieņēmumus
III NODAĻA	IZDEVUMU ATBILSTĪBA
56. pants	Izdevumu atbilstība
IV NODAĻA	DARBĪBU ILGUMS
57. pants	Darbību ilgums
VI SADAĻA	VADĪBA, UZRAUDZĪBA UN KONTROLE
I NODAĻA	VADĪBAS UN KONTROLES SISTĒMAS
58. pants	Vadības un kontroles sistēmu vispārējie principi
59. pants	Iestāžu norīkošana
60. pants	Vadošās iestādes funkcijas
61. pants	Sertifikācijas iestādes funkcijas
62. pants	Revīzijas iestādes funkcijas
II NODAĻA	UZRAUDZĪBA
63. pants	Uzraudzības komiteja
64. pants	Sastāvs 116
65. pants	Uzdevumi
66. pants	Uzraudzības pasākumi
67. pants	Gada un noslēguma īstenošanas ziņojums
68. pants	Programmu ikgadēja izskatīšana
III NODAĻA	INFORMĀCIJA UN PUBLICITĀTE
69. pants	Informācija un publicitāte
IV NODAĻA	DALĪBVALSTU UN KOMISIJAS ATBILDĪBAS JOMAS
1. IEDAĻA	DALĪBVALSTU ATBILDĪBAS JOMA
70. pants	Vadība un kontrole
71. pants	Vadības un kontroles sistēmu izveide
2. IEDAĻA	KOMISIJAS ATBILDĪBAS JOMA
72. pants	Komisijas atbildības joma
73. pants	Sadarbība ar dalībvalstu revīzijas iestādēm
3. IEDAĻA	DARBĪBAS PROGRAMMU KONTROLES PROPORCIONALITĀTE
74. pants	Proporcionāli kontroles pasākumi
VII SADAĻA	FINANŠU PĀRVALDĪBA
I NODAĻA	FINANŠU PĀRVALDĪBA
I IEDAĻA	BUDŽETA SAISTĪBAS
75. pants	Budžeta saistības
2. IEDAĻA	KOPĒJI NOTEIKUMI PAR MAKSĀJUMIEM
76. pants	Kopēji noteikumi par maksājumiem

▼B

77. pants	Kopīgi noteikumi starpposma maksājumu un noslēguma maksājumu aprēķināšanai
78. pants	Izdevumu deklarācija
79. pants	Avansa maksājumu un starpposma maksājumu uzkrāšana
80. pants	Atbalsta saņēmējiem veikto maksājumu viengabalainība
81. pants	Euro izmantošana
3. IEDAĻA	AVANSA MAKSĀJUMI
82. pants	Maksājums
83. pants	Procenti
84. pants	Kontu dzēšana
4. IEDAĻA	STARPPOSMA MAKSĀJUMI
85. pants	Starpposma maksājumi
86. pants	Maksājumu pieteikumu pieņemamība
87. pants	Maksājumu pieteikumu iesniegšanas datums un maksājumu kavējumi
5. IEDAĻA	PROGRAMMAS SLĒGŠANA UN NOSLĒGUMA MAKSĀJUMS
88. pants	Daļēja slēgšana
89. pants	Nosacījumi noslēguma maksājuma veikšanai
90. pants	Dokumentu pieejamība
6. IEDAĻA	MAKSĀJUMU APTURĒŠANA UN ATLIKŠANA
91. pants	Maksājuma termiņa apturēšana
92. pants	Maksājumu apturēšana
7. IEDAĻA	AUTOMĀTISKA SAISTĪBU ATCELŠANA
93. pants	Principi
94. pants	Termiņu apturēšana lielajiem projektiem un atbalsta shēmām
95. pants	Termiņu apturēšana sakarā ar tiesvedību un pārsūdzēšanu administratīvā kārtā
96. pants	Izņēmumi saistību automātiskai atcelšanai
97. pants	Procedūra
II NODAĻA	FINANŠU KOREKCIJAS
1. IEDAĻA	DALĪBVALSTU VEIKTĀS FINANŠU KOREKCIJAS
98. pants	Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas
2. IEDAĻA	KOMISIJAS VEIKTĀS FINANŠU KOREKCIJAS
99. pants	Korekciju kritēriji
100. pants	Procedūra
101. pants	Dalībvalstu saistības
102. pants	Atmaksāšana
VIII SADAĻA	KOMITEJAS
I NODAĻA	FONDU KOORDINĀCIJAS KOMITEJA
103. pants	Komitejas procedūra
II NODAĻA	KOMITEJA, KAS IZVEIDOTA SASKAŅĀ AR LĪGUMA 147. PANTU

▼B

104. pants	Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu
IX SADAĻA	NOBEIGUMA NOTEIKUMI
105. pants	Pārejas noteikumi
106. pants	Pārskatīšanas klauzula
107. pants	Atcelšana
108. pants	Stāšanās spēkā
I PIELIKUMS	“Saistību apropriāciju sadalījums pa gadiem – no 2007. gada līdz 2013. gadam”
II PIELIKUMS	“Finanšu shēma”
III PIELIKUMS	“Līdzfinansējuma likmēm piemērojamie maksimālie apjomi”
IV PIELIKUMS	“Izdevumu kategorijas”.

▼B

I SADAĻA

ATBALSTA MĒRĶI UN VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Darbības joma un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti vispārīgi noteikumi, kas reglamentē Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), Eiropas Sociālo fondu (ESF) (turpmāk –"struktūrfondi") un Kohēzijas fondu, neskarot īpašus noteikumus, kas paredzēti Regulās (EK) Nr. 1080/2006, (EK) Nr. 1081/2006 un (EK) Nr. 1084/2006.

Ar šo regulu nosaka mērķus, ko struktūrfondi un Kohēzijas fonds (turpmāk – "fondi") palīdz sasniegt, dalībvalstu un reģionu atbilstības kritērijus saistībā ar šiem fondiem, pieejamos finanšu līdzekļus un to piešķiršanas kritērijus.

Ar šo regulu nosaka kohēzijas politikas jomu, tostarp kārtību, kā nosaka Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā, valsts stratēģisko ietvardokumentu un procesu izskatīšanai Kopienas līmenī.

Tālab šajā regulā ir paredzēti principi un noteikumi par partnerību, plānošanu, izvērtēšanu, vadību, tostarp finanšu pārvaldību, uzraudzību un kontroli, pamatojoties uz dalībvalstu un Komisijas dalītu atbildību.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā termini lietoti turpmāk norādītajā nozīmē:

1) "darbības programma": dokuments, kuru iesniedz dalībvalsts un apstiprina Komisija un kurā izklāsta attīstības stratēģiju, izmantojot saskaņotu prioritāšu kopumu, kuras īstenojamas ar atbalstu no fonda vai – konverģences mērķa gadījumā – no Kohēzijas fonda un ERAF;

2) "prioritārais virziens": viena no darbības programmas stratēģijas prioritātēm, kura ietver saistītu darbību grupu ar konkrēti izmērāmiem mērķiem;

3) "darbība": projekts vai projektu grupa, ko izraugās attiecīgās darbības programmas vadošā iestāde vai tās atbildībā saskaņā ar uzraudzības komitejas noteiktajiem kritērijiem un ko īsteno viens vai vairāki atbalsta saņēmēji, tādējādi veicinot attiecīgā prioritārā virziena mērķu sasniegšanu;

4) "atbalsta saņēmējs": publiska vai privāta struktūra vai uzņēmums, kas ir atbildīgs par darbību sākšanu vai to sākšanu un īstenošanu. Attiecībā uz atbalsta piešķiršanas sistēmām saskaņā ar Līguma 87. pantu atbalsta saņēmēji ir publiski vai privāti uzņēmumi, kas veic atsevišķu projektu un saņem valsts atbalstu;

5) "valsts izdevumi": jebkurš valsts ieguldījums darbību finansēšanai, kuru piešķir no valsts, reģionālo un vietējo iestāžu budžeta, no Eiropas Kopienu budžeta saistībā ar struktūrfondiem un Kohēzijas fondu, un jebkuri līdzīgi izdevumi. Jebkuru ieguldījumu darbību finansēšanai, ko piešķir no publisko tiesību struktūras budžeta vai no vienas vai vairāku reģionālo vai vietējo pašvaldību vai publisko tiesību struktūru apvienību budžeta, rīkojoties saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes

▼B

valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ([1]), uzskata par līdzīgiem izdevumiem;

6) "starpniekinstitūcija": jebkura valsts vai privāta struktūra vai dienests, kas darbojas vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes atbildībā vai kas šādu iestāžu vārdā veic pienākumus attiecībā pret atbalsta saņēmējiem, kas īsteno darbības;

7) "neatbilstība": jebkurš Kopienas tiesību aktu pārkāpums, kas noticis saimnieciskās darbības subjekta darbības vai bezdarbības dēļ un kas rada vai varētu radīt kaitējumu Eiropas Savienības vispārējam budžetam, prasot no vispārējā budžeta segt nepamatotu izdevumu daļu.

II NODAĻA

Mērķi un uzdevumi

3. pants

Mērķi

1. Darbība, ko Kopiena veic saskaņā ar Līguma 158. pantu, ir paredzēta, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju paplašinātajā Eiropas Savienībā, veicinot Kopienas harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību. Šo darbību veic ar fondu, Eiropas Investīciju bankas (EIB) un citu pastāvošo finanšu instrumentu atbalstu. Tās mērķis ir samazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības, kas radušās īpaši tajās valstīs un reģionos, kuru attīstība atpaliek, un saistībā ar ekonomisko un sociālo restrukturizāciju un sabiedrības novecošanu.

Saskaņā ar fondiem veiktā darbība valsts un reģionālā līmenī ietver Kopienas prioritātes ilgtspējīgas attīstības atbalstam, veicinot izaugsmi, konkurētspēju, nodarbinātību un sociālo iekļaušanu un aizsargājot un uzlabojot vides kvalitāti.

2. Šajā nolūkā ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, EIB un pārējie pastāvošie Kopienas finanšu instrumenti atbilstīgi dod ieguldījumu šādu trīs mērķu sasniegšanā:

a) konverģences mērķis ir paātrināt vismazāk attīstīto dalībvalstu un reģionu konverģenci un uzlabot izaugsmes un nodarbinātības apstākļus, palielinot un uzlabojot kvalitāti ieguldījumam fiziskajos resursos un cilvēkkapitālā, attīstot inovāciju un uz zināšanām balstītu sabiedrību, spēju pielāgoties ekonomiskajām un sociālajām pārmaiņām, aizsargājot un uzlabojot vidi un uzlabojot administratīvo efektivitāti. Šis mērķis ir fondu prioritāte;

b) reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķis ir ārpus vismazāk attīstītajiem reģioniem stiprināt reģionu konkurētspēju un pievilcību, kā arī nodarbinātību, prognozējot ekonomiskās un sociālās pārmaiņas, tostarp pārmaiņas, kas saistītas ar tirdzniecības liberalizāciju, palielinot un uzlabojot kvalitāti ieguldījumam cilvēkkapitālā, attīstot inovāciju un uz zināšanām balstītu sabiedrību, uzņēmējdarbību, aizsargājot un uzlabojot vidi, uzlabojot darba ņēmēju un uzņēmumu pieejamību un pielāgošanās spējas un attīstot iekļaujošus darba tirgus; un

c) Eiropas teritoriālās sadarbības mērķis ir stiprināt pārrobežu sadarbību ar kopēju vietēju un reģionālu ierosmju palīdzību, stiprināt starpvalstu sadarbību ar tādu darbību palīdzību, kas veicina integrētu teritoriālu attīstību saistībā ar Kopienas prioritātēm, un stiprināt starpreģionu sadarbību un pieredzes apmaiņu atbilstīgajā teritoriālajā līmenī.

([1]) OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

▼B

3. Attiecībā uz 2. punktā minētajiem trim mērķiem fondu atbalsts pēc to būtības ņem vērā īpašos ekonomiskos un sociālos apstākļus, no vienas puses, un teritoriālās īpatnības, no otras puses. Atbalsts piemērotā veidā atbalsta pilsētu ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši kā daļu no reģionālās attīstības, un – dažādojot ekonomiku – lauku rajonu un no zvejniecības atkarīgu rajonu atjaunotni. Tāpat atbalsts ir paredzēts arī apvidiem, ko iespaido ģeogrāfiski vai dabas radīti trūkumi, kas palielina attīstības problēmas, jo īpaši visattālākajos reģionos, kas minēti Līguma 299. panta 2. punktā, kā arī ziemeļu apvidos ar ļoti mazu iedzīvotāju blīvumu, dažās salās un salu dalībvalstīs, un kalnainos apvidos.

4. pants

Instrumenti un uzdevumi

1. Fondi atbilstīgi konkrētiem noteikumiem, kas reglamentē katra fonda darbību, 3. panta 2. punktā minētos trīs mērķus palīdz sasniegt šādi:

a) konverģences mērķi: ERAF, ESF un Kohēzijas fonds;

b) reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi: ERAF un ESF;

c) Eiropas teritoriālās sadarbības mērķis: ERAF.

2. Kohēzijas fonds sniedz arī atbalstu tiem reģioniem, kuri nav atbilstīgi atbalstam saskaņā ar konverģences mērķi atbilstīgi 5. panta 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem un kuri atrodas:

a) dalībvalstī, kas ir atbilstīga atbalstam no Kohēzijas fonda saskaņā ar 5. panta 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem; un

b) dalībvalstī, kas ir atbilstīga atbalstam no Kohēzijas fonda saskaņā ar 8. panta 3. punktā izklāstītajiem kritērijiem.

3. Fondi palīdz finansēt tehnisko palīdzību pēc dalībvalstu un Komisijas ierosmes.

III NODAĻA

Ģeogrāfiskā atbilstība

5. pants

Konverģence

1. Struktūrfondu finansējumam saskaņā ar konverģences mērķi atbilstīgi ir reģioni, kuri atbilst kopējās statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas 2. līmenim (turpmāk – "*NUTS* 2. līmenis") Regulas (EK) Nr. 1059/2003 nozīmē un kuru iekšzemes kopprodukts (IKP) uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes un aprēķinot pēc Kopienas 2000.–2002. gada datiem, ir mazāks par 75 % no ES 25 vidējā IKP tajā pašā atsauces laikposmā.

2. Kohēzijas fonda finansējumam atbilstīgas ir dalībvalstis, kuru nacionālais kopienākums (NKI) uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes un aprēķinot pēc Kopienas 2001.–2003. gada datiem, ir mazāks par 90 % no ES-25 vidējā NKI, un kurām ir programma Līguma 104. pantā minēto ekonomiskās konverģences kritēriju sasniegšanai.

3. Tūlīt pēc šīs regulas stāšanas spēkā Komisija pieņem to reģionu sarakstu, kas atbilst 1. punkta kritērijiem, un to dalībvalstu sarakstu, kas atbilst 2. punkta kritērijiem. Saraksts ir spēkā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Dalībvalstu atbilstību Kohēzijas fonda atbalstam pārskata 2010. gadā, pamatojoties uz Kopienas NKI datiem par ES-25.

▼B

6. pants

Reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība

Saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi struktūrfondu finansējumam atbilstīgi ir reģioni, uz kuriem neattiecas 5. panta 1. punkts un 8. panta 1. un 2. punkts.

Iesniedzot 27. pantā minēto valsts stratēģisko ietvardokumentu, katra attiecīgā dalībvalsts norāda *NUTS* 1. līmeņa vai *NUTS* 2. līmeņa reģionus, attiecībā uz kuriem tā iesniegs programmu finansējumam no ERAF.

7. pants

Eiropas teritoriālā sadarbība

1. Attiecībā uz pārrobežu sadarbību finansējumam atbilst Kopienas *NUTS* 3. līmeņa reģioni pie visām iekšējām un dažām ārējām sauszemes robežām un visi Kopienas *NUTS* 3. līmeņa reģioni pie jūras robežām, kurus parasti šķir, lielākais, 150 kilometri, ņemot vērā iespējamus pielāgojumus, kas vajadzīgi nolūkā nodrošināt sadarbības pasākumu saskaņotību un nepārtrauktību.

Tūlīt pēc šīs regulas stāšanas spēkā Komisija saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem atbilstīgo reģionu sarakstu. Saraksts ir spēkā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

2. Attiecībā uz starpvalstu sadarbību Komisija saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem atbilstīgo starpvalstu reģionu sarakstu, iedalot pa programmām. Saraksts ir spēkā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

3. Attiecībā uz starpreģionu sadarbību, sadarbības tīkliem un pieredzes apmaiņu atbilstīga ir visa Kopienas teritorija.

8. pants

Pārejas posma atbalsts

1. *NUTS* 2. līmeņa reģioni, kuri saskaņā ar 5. panta 1. punktu būtu atbilstīgi konverģences mērķim, ja atbilstības robežvērtība būtu saglabājusies 75 % no ES-15 vidējā IKP, bet kuri zaudē atbilstību, jo to nominālais IKP uz vienu iedzīvotāju pārsniegs 75 % no ES-25 vidējā IKP, kas noteikts un aprēķināts saskaņā ar 5. panta 1. punktu, pārejas posmā ar īpašiem noteikumiem ir atbilstīgi finansējumam no struktūrfondiem saskaņā ar konverģences mērķi.

2. *NUTS* 2. līmeņa reģioni, uz kuriem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1260/1999 3. pantu 2006. gadā pilnībā attiecas 1. mērķis un kuru nominālais IKP uz vienu iedzīvotāju, kas noteikts un aprēķināts saskaņā ar 5. panta 1. punktu, pārsniegs 75 % no ES-15 vidējā IKP, pārejas posmā ar īpašiem noteikumiem ir atbilstīgi finansējumam no struktūrfondiem saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi.

Atzīstot, ka, pamatojoties uz pārskatītajiem 1997.–1999. gada datiem, Kiprai 2004.–2006. gadā būtu bijis jāatbilst 1. mērķim, Kipra 2007.–2013. gadā izmanto pārejas posma finansējumu, ko piemēro šā punkta pirmajā daļā minētajiem reģioniem.

3. Dalībvalstīs, kuras 2006. gadā ir atbilstīgas finansējumam no Kohēzijas fonda un kuras būtu atbilstīgas arī turpmāk, ja atbilstības robežvērtība būtu saglabājusies 90 % no ES-15 vidējā NKI, bet kuras zaudē atbilstību, jo to nominālais NKI uz vienu iedzīvotāju pārsniegs 90 % no ES-25 vidējā NKI, kas noteikts un aprēķināts saskaņā ar 5. panta 2. punktu, pārejas posmā ar īpašiem noteikumiem ir atbilstīgas finansējumam no struktūrfondiem saskaņā ar konverģences mērķi.

▼B

4. Tūlīt pēc šīs regulas stāšanas spēkā Komisija pieņem to reģionu sarakstu, kas atbilst 1. un 2. punkta kritērijiem, un to dalībvalstu sarakstu, kas atbilst 3. punkta kritērijiem. Saraksts ir spēkā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

IV NODAĻA

Atbalsta principi

9. pants

Papildināmība, saderība, koordinācija un atbilstība

1. Fondi nodrošina atbalstu, kas papildina valstu darbības, tostarp darbības reģionālā un vietējā līmenī, integrējot tajās Kopienas prioritātes.

2. Komisija un dalībvalstis nodrošina, ka fondu atbalsts ir saderīgs ar Kopienas darbībām, politiku un prioritātēm un ka tas papildina citus Kopienas finanšu instrumentus. Šo saskaņotību un papildināmību jo īpaši paredz Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs kohēzijas jomā, valsts stratēģiskajā ietvardokumentā un darbības programmās.

3. Fondu līdzfinansēto atbalstu novirza Eiropas Savienības prioritātēm veicināt konkurētspēju un radīt darba vietas, tostarp, lai sasniegtu Integrēto ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādņu (2005–2008) mērķus, kā izklāstīts Padomes Lēmumā 2005/600/EK ([1]). Lai to panāktu, Komisija un dalībvalstis saskaņā ar savām attiecīgajām atbildības jomām nodrošina, ka visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kādas tās bija pirms 2004. gada 1. maija, iepriekšminētajām prioritātēm tiek paredzēti 60 % no konverģences mērķa izdevumiem un 75 % no reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa izdevumiem. Šos mērķlielumus, kas pamatojas uz IV pielikumā paredzētajām izdevumu kategorijām, piemēro kā vidējo rādītāju visā plānošanas periodā.

Lai nodrošinātu to, ka tiek ņemti vērā īpašie valsts apstākļi, tostarp katras attiecīgās dalībvalsts valsts reformu programmā norādītās prioritātes, Komisija un attiecīgā dalībvalsts var nolemt piemērotā veidā papildināt IV pielikumā paredzēto kategoriju sarakstu.

Katra attiecīgā dalībvalsts sniedz ieguldījumu šo mērķu sasniegšanā.

Dalībvalstis, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, pēc savas ierosmes var nolemt piemērot šos noteikumus.

4. Komisija un dalībvalstis saskaņā ar savām attiecīgajām atbildības jomām nodrošina koordināciju starp fondu, ELFLA, EZF atbalstu un EIB un citu pastāvošo finanšu instrumentu intervenci.

5. Fondu finansētās darbības atbilst Līgumam un saskaņā ar to pieņemtajiem tiesību aktiem.

10. pants

Plānošana

Fondu mērķu sasniegšanai īsteno daudzgadu plānošanas sistēmu, kam ir vairāki posmi, kas ietver prioritāšu noteikšanu, finansēšanu, kā arī vadības un kontroles sistēmu.

([1]) OV L 205, 6.8.2005., 21. lpp.

▼B

11. pants

Partnerība

1. Fondu mērķu sasniegšanai veido ciešu sadarbību (turpmāk – "partnerība") starp Komisiju un katru dalībvalsti. Attiecīgā gadījumā un saskaņā ar spēkā esošajiem attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi, katra dalībvalsts organizē partnerību ar iestādēm un struktūrām, piemēram:

a) ar kompetentām reģionālām, vietējām, pilsētu un citām valsts iestādēm;

b) ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem;

c) jebkurām citām atbilstīgām struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, ar vides aizsardzības partneriem, nevalstiskajām organizācijām un struktūrām, kas veicina vīriešu un sieviešu līdztiesību.

Katra dalībvalsts norīko visreprezentatīvākos partnerus valsts, reģionālajā un vietējā līmenī un ekonomikas, sociālajā, vides vai citās jomās (turpmāk – "partneri") saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi, ņemot vērā vajadzību veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību un ilgtspējīgu attīstību, integrējot vides aizsardzības un uzlabošanas prasības.

2. Partnerību īsteno, pilnībā ievērojot katras 1. punktā definētās partneru kategorijas attiecīgās institucionālās, juridiskās un finanšu pilnvaras.

Partnerība attiecas uz darbības programmu sagatavošanu, īstenošanu, uzraudzību un izvērtēšanu. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis katru no attiecīgajiem partneriem un jo īpaši reģionus iesaista dažādos plānošanas posmos, ņemot vērā katram posmam noteiktos termiņus.

3. Katru gadu Komisija par fondu atbalstu apspriežas ar organizācijām, kas Eiropas līmenī pārstāv ekonomiskos un sociālos partnerus.

12. pants

Īstenošanas teritoriālais līmenis

Dalībvalstis ir atbildīgas par 32. pantā minēto darbības programmu īstenošanu attiecīgajā teritoriālajā līmenī saskaņā ar katras dalībvalsts institucionālo kārtību. Minēto atbildību īsteno saskaņā ar šo regulu.

13. pants

Proporcionāla intervence

1. Finanšu un administratīvie resursi, ko Komisija un dalībvalstis izmanto fondu īstenošanai saistībā ar:

a) 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto rādītāju izvēli;

b) 47. un 48. pantā paredzēto izvērtēšanu;

c) 58. panta e) un f) punktā minēto vadības un kontroles sistēmu pamatprincipiem;

d) 67. pantā minētajiem ziņojumiem,

ir proporcionāli kopējai izdevumu summai, kas piešķirta darbības programmai.

2. Papildus tam īpaši noteikumi par proporcionalitāti saistībā ar kontroli ir izklāstīti 74. pantā.

▼B

14. pants

Dalīta vadība

1. Eiropas Savienības budžetu, kas piešķirts fondiem, īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas dalītu vadību atbilstīgi 53. panta 1. punkta b) apakšpunktam Padomes Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ([1]), izņemot attiecībā uz šīs regulas 45. pantā minēto tehnisko palīdzību.

Saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 48. panta 2. punktu piemēro pareizas finanšu pārvaldības principu.

2. Komisija savu atbildību par Eiropas Savienības vispārējā budžeta izpildi īsteno šādi:

a) Komisija saskaņā ar 70., 71. un 72. pantā izklāstītajām procedūrām pārbauda, vai dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas vadības un kontroles sistēmas;

b) saskaņā ar 100. un 101. pantā izklāstītajām procedūrām Komisija atbilstīgi 91. un 92. pantam aptur maksājumu termiņu vai aptur visus maksājumus vai to daļu, ja valsts vadības un kontroles sistēmas nedarbojas, un veic jebkuras citas nepieciešamās finanšu korekcijas;

c) saskaņā ar 82. panta 2. punktā un 93. līdz 97. pantā noteiktajām procedūrām Komisija pārbauda avansa maksājumu atmaksāšanu un automātiski atceļ budžeta saistības.

15. pants

Papildināmība

1. Ieguldījums no struktūrfondiem neaizstāj valsts vai līdzvērtīgus strukturālus izdevumus, ko veic dalībvalsts.

2. Attiecībā uz konverģences mērķa reģioniem Komisija un attiecīgā dalībvalsts nosaka valsts vai līdzvērtīgu strukturālu izdevumu apjomu, ko dalībvalsts plānošanas periodā nodrošina visos attiecīgajos reģionos.

Dalībvalsts izdevumu apjoms ir viens no elementiem, uz ko attiecas Komisijas lēmums par 28. panta 3. punktā minēto valsts stratēģisko ietvardokumentu. Pamatnorādes nodrošina Komisijas metodoloģiskais dokuments, ko pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

3. Parasti 2. punktā minētais izdevumu apjoms ir vismaz vienāds ar to gada vidējo izdevumu apjomu reālā izteiksmē, kas sasniegts iepriekšējā plānošanas periodā.

Turklāt izdevumu apjomu nosaka, ievērojot vispārējos makroekonomiskos apstākļus, kādos veic finansēšanu, un ņemot vērā konkrētas īpašas vai ārkārtējas ekonomikas situācijas, piemēram, privatizāciju, kā arī vērienīga apjoma valsts vai līdzvērtīgus strukturālus izdevumus, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi iepriekšējā plānošanas periodā.

4. Komisija sadarbībā ar katru dalībvalsti 2011. gadā veic konverģences mērķa papildināmības starpposma pārbaudi. Šīs starpposma pārbaudes laikā Komisija, apspriežoties ar dalībvalsti, var nolemt mainīt strukturālo izdevumu nepieciešamo apjomu, ja ekonomikas stāvoklis attiecīgajā dalībvalstī ir būtiski mainījies salīdzinājumā ar to, kāds tas bija, kad tika noteikts 2. punktā minētais valsts vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu apjoms. Komisijas lēmumu, kas minēts 28. panta 3. punktā, atbilstīgi groza, lai atspoguļotu šo korekciju.

Komisija sadarbībā ar katru dalībvalsti 2016. gada 31. decembrī veic konverģences mērķa papildināmības *ex post* pārbaudi.

([1]) OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

▼B

Dalībvalsts nosūta Komisijai vajadzīgo informāciju, lai ļautu veikt pārbaudi attiecībā uz valsts vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu apjomu, kas noteikts *ex ante*. Vajadzības gadījumā būtu jāizmanto statistiskās aplēses metodes.

Pabeidzot katru no trim pārbaudes posmiem, Komisija publicē katras dalībvalsts papildināmības pārbaudes rezultātus, tostarp metodoloģiju un informācijas avotus.

16. pants

Vīriešu un sieviešu līdztiesība un nediskriminēšana

Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka dažādos fondu īstenošanas posmos tiek veicināta vīriešu un sieviešu līdztiesība un dzimumu līdztiesības integrēšana.

Dalībvalstis un Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai dažādos fondu īstenošanas posmos – un jo īpaši attiecībā uz iekļuvi fondu līdzekļiem – novērstu jebkādu diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, ticības vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Jo īpaši pieejamība invalīdiem ir viens no kritērijiem, kas jāievēro, nosakot no fondiem līdzfinansējamās darbības, un kas jāņem vērā dažādajos īstenošanas posmos.

17. pants

Ilgtspējīga attīstība

Fondu mērķus tiecas sasniegt, ņemot vērā ilgtspējīgu attīstību un Kopienā sekmējot mērķi aizsargāt un uzlabot vidi, kā izklāstīts Līguma 6. pantā.

V NODAĻA

Finanšu shēma

18. pants

Vispārējie resursi

1. Fondu saistībām pieejamie līdzekļi laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ir EUR 308 041 000 000 2004. gada cenās saskaņā ar I pielikumā norādīto gada sadalījumu.

Lai veiktu plānošanu un šā punkta pirmajā daļā minētās summas iekļautu Eiropas Savienības vispārējā budžetā, tās indeksē par 2 % gadā.

Budžeta līdzekļu sadalījums 3. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem ir tāds, lai panāktu ievērojamu koncentrēšanos uz konverģences mērķa reģioniem.

2. Komisija veic indikatīvu gada sadalījumu pa dalībvalstīm saskaņā ar II pielikumā izklāstītajiem kritērijiem un metodoloģiju, neskarot 23. un 24. pantā minētos noteikumus.

3. Šīs regulas II pielikuma 12. līdz 30. punktā minētās summas iekļauj 19., 20. un 21. pantā minētajās summās, un tās skaidri norāda plānošanas dokumentos.

▼B

19. pants

Konverģences mērķa līdzekļi

Konverģences mērķim paredzēto līdzekļu kopapjoms ir 81,54 % no 18. panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem (t. i., kopā EUR 251 163 134 221), un to sadalījums starp dažādām sastāvdaļām ir šāds:

a) 70,51 % (t. i., kopā EUR 177 083 601 004) – 5. panta 1. punktā minētajam finansējumam, atbilstīgo iedzīvotāju skaitu, reģiona labklājību, valsts labklājību un bezdarba līmeni izmantojot kā kritērijus, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm;

b) 4,99 % (t. i., kopā EUR 12 521 289 405) – 8. panta 1. punktā minētajam pārejas posma un īpašajam atbalstam, atbilstīgo iedzīvotāju skaitu, reģiona labklājību, valsts labklājību un bezdarba līmeni izmantojot kā kritērijus, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm;

c) 23,22 % (t. i., kopā EUR 58 308 243 811) – 5. panta 2. punktā minētajam finansējumam, iedzīvotāju skaitu, valsts labklājību un platību izmantojot kā kritērijus, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm; un

d) 1,29 % (t. i., kopā EUR 3 250 000 000) – 8. panta 3. punktā minētajam pārejas posma un īpašajam atbalstam.

20. pants

Reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa līdzekļi

Reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim paredzēto līdzekļu kopapjoms ir 15,95 % no 18. panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem (t. i., kopā EUR 49 127 784 318), un to sadalījums starp dažādām sastāvdaļām ir šāds:

a) 78,86 % (t. i., kopā EUR 38 742 477 688) – 6. pantā minētajam finansējumam, atbilstīgo iedzīvotāju skaitu, reģiona labklājību, bezdarba līmeni, nodarbinātību un iedzīvotāju blīvumu izmantojot kā kritērijus, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm; un

b) 21,14 % (t. i., kopā EUR 10 385 306 630) – 8. panta 2. punktā minētajam pārejas posma un īpašajam atbalstam, atbilstīgo iedzīvotāju skaitu, reģiona labklājību, valsts labklājību un bezdarba līmeni izmantojot kā kritērijus, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm.

21. pants

Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa līdzekļi

1. Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim paredzēto līdzekļu kopapjoms ir 2,52 % no 18. panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem (t.i., kopā EUR 7 750 081 461), un neskaitot II pielikuma 22. punktā minēto summu, to starp dažādām sastāvdaļām sadala šādi:

a) 73,86 % (t. i., kopā EUR 5 576 358 149) – 7. panta 1. punktā minētās pārrobežu sadarbības finansēšanai, atbilstīgo iedzīvotāju skaitu izmantojot kā kritēriju, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm;

b) 20,95 % (t. i., kopā EUR 1 581 720 322) – 7. panta 2. punktā minētās starpvalstu sadarbības finansēšanai, atbilstīgo iedzīvotāju skaitu izmantojot kā kritēriju, lai aprēķinātu indikatīvo sadalījumu starp dalībvalstīm;

▼B

c) 5,19 % (t. i., kopā EUR 392 002 991) – 7. panta 3. punktā minētās starpreģionu sadarbības, sadarbības tīklu un pieredzes apmaiņas finansēšanai.

2. ERAF ieguldījums pārrobežu un jūras baseina programmās saistībā ar Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu un pārrobežu programmās saistībā ar Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1085/2006, ir EUR 813 966 000, ko iegūst no katras iesaistītās dalībvalsts indikācijas, kas atskaitīta no to piešķīrumiem, kas paredzēti 1. punkta a) apakšpunktā. Šos ERAF ieguldījumus nepārdala starp attiecīgajām dalībvalstīm.

3. ERAF ieguldījumu katrā pārrobežu un jūras baseina programmā saistībā ar 2. punktā minētajiem instrumentiem piešķir ar nosacījumu, ka ieguldījums no šādiem instrumentiem katrā šādā programmā ir vismaz līdzvērtīgs ERAF ieguldījumam. Tomēr šīs līdzvērtības maksimālais apjoms ir EUR 465 690 000 saskaņā ar Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu un EUR 243 782 000 saskaņā ar Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu.

4. Gada apropriācijas, kas atbilst 2. punktā minētajam ieguldījumam no ERAF, iekļauj 2. punktā minēto instrumentu pārrobežu daļas attiecīgajās budžeta pozīcijās, sākot ar 2007. gada budžetu.

5. 2008. un 2009. gadā 2. punktā minēto ERAF ieguldījumu, par ko Komisijai, vēlākais, līdz 30. jūnijam nav iesniegtas darbības programmas saskaņā ar 2. punktā minēto instrumentu pārrobežu un jūras baseina daļām, dara pieejamu attiecīgajai dalībvalstij, lai atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunktam finansētu pārrobežu sadarbību, tostarp sadarbību pie ārējām robežām.

Ja, vēlākais, līdz 2010. gada 30. jūnijam saskaņā ar 2. punktā minēto instrumentu pārrobežu un jūras baseina daļu vēl arvien ir tādas darbības programmas, kuras nav iesniegtas Komisijai, tad visu 2. punktā minēto ERAF ieguldījumu atlikušajiem gadiem līdz 2013. gadam dara pieejamu attiecīgajām dalībvalstīm, lai atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunktam finansētu pārrobežu sadarbību, tostarp sadarbību pie ārējām robežām.

6. Ja pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi 2. punktā minētās pārrobežu un jūras baseina programmas, šādas programmas ir jāpārtrauc tādēļ, ka:

a) līdz tā gada beigām, kas ir pēc programmas pieņemšanas, partnervalsts neparaksta finansēšanas nolīgumu; vai

b) programmu nevar īstenot problēmu dēļ, kas rodas iesaistīto valstu savstarpējās attiecībās,

tad 2. punktā minēto ieguldījumu, kas atbilst gada maksājumiem, par kuriem vēl nav radušās saistības, pēc attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma dara tām pieejamu, lai atbilstīgi 1. punkta a) apakšpunktam finansētu pārrobežu sadarbību, tostarp sadarbību pie ārējām robežām.

22. pants

Līdzekļu nepārnesamība

Kopējās apropriācijas, ko dalībvalstīm piešķir attiecībā uz katru no fondu mērķiem un to sastāvdaļām, nav savstarpēji pārnesamas.

Atkāpjoties no šā panta pirmās daļas, katra dalībvalsts saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi var līdz 15 % finansiālā piešķīruma vienai no 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām sastāvdaļām pārnest uz otru sastāvdaļu.

▼B

23. pants

Līdzekļi snieguma rezervei

3 % no 19. panta a) un b) punktā un 20. pantā minētajiem līdzekļiem var piešķirt saskaņā ar 50. pantu.

24. pants

Līdzekļi tehniskajai palīdzībai

0,25 % no 18. panta 1. punktā minētajiem līdzekļiem paredz Komisijai tehniskās palīdzības vajadzībām, kā noteikts 45. pantā.

II SADAĻA

STRATĒĢISKĀ PIEEJA KOHĒZIJAI

I NODAĻA

Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā

25. pants

Saturs

Padome Kopienas līmenī izstrādā koncentrētas stratēģiskas pamatnostādnes ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas jomā, nosakot indikatīvu sistēmu fondu intervencei, ņemot vērā citas attiecīgas Kopienas politikas jomas.

Minētajās pamatnostādnēs katram fondu mērķim jo īpaši izklāsta Kopienas prioritātes, lai veicinātu harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu Kopienas attīstību, kā minēts 3. panta 1. punktā.

Minētās pamatnostādnes izstrādā, ņemot vērā integrētās pamatnostādnes, kuras ietver ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes un nodarbinātības pamatnostādnes, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Līguma 99. un 128. pantā noteiktajām procedūrām.

26. pants

Pieņemšana un pārskatīšana

Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, iesniedz priekšlikumu par šīs regulas 25. pantā minētajām Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm kohēzijas jomā. Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā pieņem līdz 2007. gada 1. februārim saskaņā ar Līguma 161. pantā noteikto procedūru. Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm kohēzijas jomā var veikt starpposma pārskatīšanu saskaņā ar šā panta pirmajā daļā paredzēto procedūru, ja tas ir vajadzīgs, lai varētu ņemt vērā jebkādas nozīmīgas izmaiņas Kopienas prioritātēs.

Kopienas stratēģisko pamatnostādņu kohēzijas jomā starpposma pārskatīšana neuzliek dalībvalstīm pienākumu pārskatīt darbības programmas vai to attiecīgos valsts stratēģiskos ietvardokumentus.

▼B

II NODAĻA

Valsts stratēģiskais ietvardokuments

27. pants

Saturs

1. Dalībvalsts iesniedz valsts stratēģisko ietvardokumentu, ar kuru nodrošina, ka fondu atbalsts ir saderīgs ar Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm kohēzijas jomā un kurā norāda saistību starp Kopienas prioritātēm, no vienas puses, un valsts reformu programmu, no otras puses.

2. Katrs valsts stratēģiskais ietvardokuments ir atsauces instruments, sagatavojot fondu plānošanu.

3. Valsts stratēģiskais ietvardokuments attiecas uz konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi. Ja dalībvalsts tā nolemj, tas var attiekties arī uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, neskarot citu attiecīgo dalībvalstu turpmāko izvēli.

4. Valsts stratēģiskajā ietvardokumentā ir šādi elementi:

a) attīstības atšķirību, trūkumu un iespēju analīze, ņemot vērā tendences Eiropas un pasaules ekonomikā;

b) stratēģija, kas izvēlēta, pamatojoties uz minēto analīzi, tostarp tematiskās un teritoriālās prioritātes. Attiecīgos gadījumos šajās prioritātēs iekļauj darbības, kas saistītas ar pilsētu ilgtspējīgu attīstību, ekonomikas dažādošanu lauku apvidos un no zvejniecības atkarīgos apvidos;

c) saraksts ar darbības programmām konverģences mērķim un reģionālas konkurētspējas un nodarbinātības mērķi;

d) apraksts par to, kā izdevumi konverģences mērķim un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim sekmēs Eiropas Savienības prioritātes – veicināt konkurētspēju un radīt darba vietas, tostarp palīdzēs sasniegt Integrēto ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādņu (2005–2008) mērķus, kā paredzēts 9. panta 3. punktā;

e) indikatīvs gada piešķīrums no katra fonda sadalījumā pa programmām;

f) vienīgi attiecībā uz konverģences mērķa reģioniem:

   i) paredzētā darbība, lai stiprinātu dalībvalsts administratīvo efektivitāti;

   ii) kopējā gada apropriācijas summa, ko nodrošina saskaņā ar ELFLA un EZF;

▼C3

   iii) vajadzīgā informācija, lai veiktu *ex ante* pārbaudi par 15. pantā minētā papildināmības principa ievērošanu.

▼B

g) attiecībā uz dalībvalstīm, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktu un 8. panta 3. punktu ir atbilstīgas Kohēzijas fonda atbalstam – informācija par mehānismiem, ar ko nodrošina koordināciju starp darbības programmām, kā arī starp darbības programmām un ELFLA, EZF un, attiecīgā gadījumā, EIB un citu pastāvošo finanšu instrumentu intervenci.

5. Turklāt attiecīgos gadījumos valsts stratēģiskajā ietvardokumentā var būt arī šādi elementi:

a) dalībvalstīm, kas nav minētas 4. punkta g) apakšpunktā, procedūra, lai koordinētu Kopienas kohēzijas politiku un attiecīgās dalībvalsts atbilstīgo politiku valsts, nozaru un reģionālā līmenī;

▼B

b) informāciju par mehānismiem, ar ko nodrošina koordināciju starp darbības programmām, kā arī starp darbības programmām un ELFLA, EZF un EIB un citu pastāvošo finanšu instrumentu intervenci.

6. Informācijā, kas ietverta valsts stratēģiskajā ietvardokumentā, ņem vērā katras dalībvalsts institucionālās sistēmas īpatnības.

28. pants

Sagatavošana un pieņemšana

1. Valsts stratēģisko ietvardokumentu dalībvalsts sagatavo, apspriežoties ar 11. pantā minētajiem attiecīgajiem partneriem, un saskaņā ar procedūru, ko tā uzskata par vispiemērotāko, un saskaņā ar savu institucionālo sistēmu. Valsts stratēģiskais ietvardokuments attiecas uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

Valsts stratēģisko ietvardokumentu dalībvalsts sagatavo saziņā ar Komisiju, lai nodrošinātu kopēju pieeju.

2. Katra dalībvalsts valsts stratēģisko ietvardokumentu nosūta Komisijai piecos mēnešos pēc tam, kad pieņemtas Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā. Komisija ņem vērā valsts stratēģiju un prioritāros tematus, kas izraudzīti atbalstam no fondiem, un trīs mēnešos no ietvardokumenta saņemšanas dienas pēc saviem ieskatiem izsaka apsvērumus.

Dalībvalsts var vienlaikus iesniegt valsts stratēģisko ietvardokumentu un 32. pantā minētās darbības programmas.

3. Pirms 32. panta 5. punktā minēto darbības programmu pieņemšanas vai pieņemot tās, Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalsti pieņem lēmumu par:

a) 27. panta 4. punkta c) apakšpunktā minēto darbības programmu sarakstu;

b) indikatīvu gada piešķīrumu no katra fonda sadalījumā pa programmām, kā minēts 27. panta 4. punkta e) apakšpunktā; un

c) vienīgi attiecībā uz konverģences mērķi – izdevumu apjomu, kas nodrošina 15. pantā minētā papildināmības principa ievērošanu un paredzēto darbību, lai stiprinātu administratīvo efektivitāti, kā minēts 27. panta 4. punkta f) apakšpunkta i) punktā.

III NODAĻA

Stratēģiskā pārraudzība

29. pants

Dalībvalstu stratēģiskie ziņojumi

1. Katra dalībvalsts – pirmo reizi 2007. gadā – savā gada īstenošanas ziņojumā par savas valsts reformu programmas īstenošanu iekļauj konspektīvu sadaļu par ieguldījumu, ko fondu līdzfinansētās darbības programmas devušas, lai īstenotu valsts reformu programmu.

2. Ne vēlāk kā 2009. un 2012. gada beigās dalībvalstis iesniedz konspektīvu ziņojumu ar informāciju par to, kāds ir fondu līdzfinansēto darbības programmu ieguldījums, lai:

a) īstenotu Līgumā paredzētos kohēzijas politikas mērķus;

b) izpildītu šajā regulā izklāstītos fondu uzdevumus;

c) īstenotu prioritātes, kas sīki izklāstītas 25. pantā minētajās Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs kohēzijas jomā un precizētas priori-

▼B

tātēs, kas noteiktas 27. pantā minētajā valsts stratēģiskajā ietvardokumentā; un

d) sasniegtu mērķi veicināt konkurētspēju un radīt darba vietas un darbotos, lai izpildītu Integrēto ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādņu (2005–2008) mērķus, kā paredzēts 9. panta 3. punktā.

3. Katra dalībvalsts nosaka 2. punktā minētā ziņojuma saturu, lai tajā raksturotu:

a) sociālekonomisko stāvokli un tendences;

b) sasniegumus, izaicinājumus un nākotnes izredzes saistībā ar saskaņotās stratēģijas īstenošanu; un

c) labas prakses piemērus.

4. Šajā pantā atsauces uz valsts reformu programmu attiecas uz Integrētajām ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādnēm (2005–2008), un tās tādā pašā veidā piemēro jebkurām līdzvērtīgām pamatnostādnēm, ko nosaka Eiropadome.

30. pants

Komisijas stratēģiskie ziņojumi un kohēzijas politikas apspriešana

1. Sākot ar 2008. gadu un pēc tam katru gadu Komisija savā gada progresa ziņojumā pavasara Eiropadomei iekļauj sadaļu, kurā apkopoti 29. panta 1. punktā minētie dalībvalstu ziņojumi, jo īpaši panākumi, tiecoties sasniegt Eiropas Savienības prioritātes veicināt konkurētspēju un radīt darba vietas, tostarp Integrēto ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības pamatnostādņu (2005–2008) mērķus, kā paredzēts 9. panta 3. punktā.

2. Komisija 2010. un 2013. gadā, vēlākais, līdz 1. aprīlim, sagatavo stratēģisku ziņojumu, kurā apkopoti 29. panta 2. punktā minētie dalībvalstu ziņojumi. Vajadzības gadījumā minēto ziņojumu iekļauj kā īpašu sadaļu Līguma 159. pantā minētajā ziņojumā.

3. Padome 2. punktā minēto stratēģisko ziņojumu izskata nekavējoties pēc tā publicēšanas. To iesniedz Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, un šīs iestādes aicina to apspriest.

31. pants

Kohēzijas ziņojums

1. Līguma 159. pantā minētajā Komisijas ziņojumā jo īpaši iekļauj:

a) atskaiti par gūtajiem panākumiem ekonomiskajā un sociālajā kohēzijā, tostarp par reģionu sociālekonomisko stāvokli un attīstību, kā arī par Kopienas prioritāšu integrāciju;

b) atskaiti par fondu, EIB un pārējo finanšu instrumentu nozīmi, kā arī par citu Kopienas un valstu politikas jomu ietekmi uz gūtajiem panākumiem.

2. Vajadzības gadījumā ziņojumā iekļauj arī:

a) jebkādus priekšlikumus par Kopienas pasākumiem un politiku, kas būtu jāpieņem, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju;

b) jebkādus ierosinātos pielāgojumus attiecībā uz Kopienas stratēģiskajām pamatnostādnēm kohēzijas jomā, kas vajadzīgi, lai atspoguļotu izmaiņas Kopienas politikā.

▼B

III SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par struktūrfondiem un kohēzijas fondu

32. pants

Darbības programmu sagatavošana un apstiprināšana

1. Fondu darbības dalībvalstīs īsteno ar darbības programmu palīdzību saskaņā ar valsts stratēģisko ietvardokumentu. Katra darbības programma attiecas uz laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim. Ja vien Komisija ar attiecīgo dalībvalsti nevienojas citādi, darbības programma attiecas tikai uz vienu no 3. pantā minētajiem trim mērķiem.

2. Katru darbības programmu izstrādā dalībvalsts vai dalībvalsts norīkota iestāde sadarbībā ar 11. pantā minētajiem partneriem.

3. Cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā piecus mēnešus pēc tam, kad pieņemtas 26. pantā minētās Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā, dalībvalsts iesniedz Komisijai darbības programmas priekšlikumu, kurā ir visi 37. pantā minētie elementi.

4. Komisija izvērtē ierosināto darbības programmu, lai noteiktu, vai tā sekmē to mērķu un prioritāšu sasniegšanu, kas paredzētas valsts stratēģiskajā ietvardokumentā un Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs kohēzijas jomā. Ja divos mēnešos pēc darbības programmas saņemšanas Komisija secina, ka darbības programma nesekmē to mērķu sasniegšanu, kas paredzēti valsts stratēģiskajā ietvardokumentā un Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs kohēzijas jomā, tā var aicināt dalībvalsti sniegt visu vajadzīgo papildu informāciju un, attiecīgā gadījumā, attiecīgi pārskatīt ierosināto darbības programmu.

5. Komisija katru darbības programmu pieņem, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc tam, kad dalībvalsts to oficiāli iesniegusi, un ne agrāk kā 2007. gada 1. janvārī.

33. pants

Darbības programmu grozījumi

1. Vienā vai vairākos turpmāk norādītajos gadījumos pēc dalībvalsts vai Komisijas ierosmes, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, darbības programmu var atkārtoti izskatīt un, vajadzības gadījumā, grozīt atlikušo darbības programmas daļu:

a) lai reaģētu uz būtiskām sociālekonomiskām pārmaiņām;

b) lai vairāk vai citādi ņemtu vērā būtiskas izmaiņas Kopienas, valstu vai reģionālajās prioritātēs;

c) lai ņemtu vērā 48. panta 3. punktā minēto izvērtēšanu; vai

d) lai reaģētu uz īstenošanas grūtībām.

Darbības programmās vajadzības gadījumā izdara grozījumus pēc 50. un 51. pantā minēto rezervju piešķiršanas.

2. Lēmumu par lūgumu grozīt darbības programmu Komisija pieņem cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad dalībvalsts to oficiāli iesniegusi.

3. Grozījumi darbības programmās neprasa grozīt 28. panta 3. punktā minēto Komisijas lēmumu.

▼B

34. pants

Fondu īpašās iezīmes

1. Ja vien 3. punktā nav paredzēts citādi, darbības programmas saņem finansējumu tikai no viena fonda.

2. Neskarot izņēmumus, kas paredzēti fondu īpašajās regulās, ERAF un ESF – ievērojot 10 % Kopienas finansējuma ierobežojumu katram darbības programmas prioritārajam virzienam – var papildus finansēt darbības, kas atbilst otra fonda atbalsta jomai, ja tās ir vajadzīgas, lai sekmīgi īstenotu programmu, un ir tieši saistītas ar to.

3. Dalībvalstīs, kas saņem atbalstu no Kohēzijas fonda, ERAF un Kohēzijas fonds kopīgi sniedz atbalstu darbības programmām, kas attiecas uz transporta infrastruktūru un vidi, tostarp lieliem projektiem.

35. pants

Ģeogrāfiskā darbības joma

1. Darbības programmas, ko iesniedz saskaņā ar konverģences mērķi, izstrādā atbilstīgā ģeogrāfiskā līmenī un vismaz *NUTS* 2. līmenī.

Darbības programmas, ko iesniedz saskaņā ar konverģences mērķi un kas saņem atbalstu no Kohēzijas fonda, izstrādā valsts līmenī.

2. Darbības programmas, kuras attiecībā uz reģioniem, kas saņem finansiālu atbalstu no ERAF, iesniedz saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi, izstrādā *NUTS* 1. līmenī vai *NUTS* 2. līmenī atbilstīgi dalībvalsts institucionālajai sistēmai, ja vien Komisija un dalībvalsts nav vienojušās citādi. Ja darbības programmas finansē ESF, dalībvalsts tās izstrādā atbilstīgā līmenī.

3. Darbības programmas, ko saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi iesniedz par pārrobežu sadarbību, parasti izstrādā katrai robežai vai robežu grupai, atbilstīgi grupējot *NUTS* 3. līmenī, tostarp anklāviem. Darbības programmas, ko saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi iesniedz par starpvalstu sadarbību, izstrādā katra starpvalstu sadarbības apvidus līmenī. Starpreģionu sadarbības un pieredzes apmaiņas programmas attiecas uz visu Kopienas teritoriju.

36. pants

Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda dalība

1. EIB un EIF saskaņā ar to statūtos paredzēto kārtību var piedalīties fondu atbalsta plānošanā.

2. Pēc dalībvalstu lūguma EIB un EIF var piedalīties valsts stratēģisko ietvardokumentu un darbības programmu sagatavošanā, kā arī darbībās, kas saistītas ar projektu, jo īpaši lielo projektu, sagatavošanu, finanšu līdzekļu nodrošināšanu un valsts un privātā sektora partnerībām. Dalībvalsts, vienojoties ar EIB un EIF, var piešķirtos aizdevumus mērķtiecīgi novirzīt vienai vai vairākām darbības programmas prioritātēm, jo īpaši tādām jomām kā inovācija un uz zināšanām balstīta ekonomika, cilvēkkapitāls, vide un pamata infrastruktūras projekti.

3. Pirms 28. panta 3. punktā minētā lēmuma un darbības programmu pieņemšanas Komisija var apspriesties ar EIB un EIF. Minētā apspriešanās attiecas jo īpaši uz darbības programmām ar lielo projektu indikatīvu sarakstu vai programmām, kas pēc to prioritāšu būtības ir piemērotas, lai piesaistītu aizdevumus vai citādu tirgus finansējumu.

4. Ja Komisija to uzskata par lietderīgu lielu projektu izvērtēšanai, tā var lūgt EIB izskatīt attiecīgo projektu tehnisko kvalitāti, kā arī ekonomisko un finansiālo dzīvotspēju, jo īpaši attiecībā uz izmantojamiem vai attīstāmiem finansēšanas vadības instrumentiem.

▼B

5. Komisija, īstenojot šo pantu, var paredzēt piešķīrumu EIB vai EIF.

II NODAĻA

Plānošanas saturs

1. Iedaļa

Darbības programmas

37. pants

Konverģences mērķa un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa darbības programmas

1. Konverģences mērķa un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa darbības programmās iekļauj:

a) atbilstīgās jomas vai nozares stāvokļa analīzi, norādot stiprās un vājās puses un izvēlēto atbildes stratēģiju;

b) izraudzīto prioritāšu pamatojumu, ņemot vērā Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā, valsts stratēģisko ietvardokumentu, kā arī 46. pantā minētā *ex ante* izvērtējuma rezultātus;

c) informāciju par prioritārajiem virzieniem un to īpašajiem mērķiem. Šos mērķus norāda kvantitatīvi, izmantojot ierobežotu skaitu iznākuma un rezultātu rādītāju, ņemot vērā proporcionalitātes principu. Rādītāji ir tādi, kas nodrošina iespēju izmērīt sasniegumus, salīdzinot ar sākuma situāciju, un prioritārā virziena mērķu sasniegšanu;

d) informācijas nolūkos – plānotā fondu ieguldījuma darbības programmās indikatīvu sadalījumu kategorijās saskaņā ar šīs regulas īstenošanas noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru;

e) finansēšanas plānu, kurā ir divas tabulas:

   i) tabula, kurā saskaņā ar 52., 53 un 54. pantu pa gadiem sadalīts kopējās finanšu apropriācijas apjoms, kāds paredzēts katra fonda ieguldījumam. Finansēšanas plānā, uzrādot strukturālo fondu kopējo gada atbalstu, atsevišķi norāda apropriācijas reģioniem, kas saņem pārejas posma atbalstu. Fondu ieguldījuma gada kopējais apjoms ir saderīgs ar attiecīgo finanšu shēmu, ņemot vērā II pielikuma 6. punktā paredzēto pakāpenisko samazināšanu;

   ii) tabula, kurā attiecībā uz visu plānošanas periodu darbības programmai un katram prioritārajam virzienam norādītas kopējās Kopienas ieguldījuma finanšu apropriācijas un attiecīgās valsts finansējums, kā arī fondu līdzfinansējuma apjoms. Ja saskaņā ar 53. pantu valsts finansējumu veido valsts un privātie izdevumi, tabulā norāda indikatīvu sadalījumu starp valsts un privātiem izdevumiem. Ja saskaņā ar 53. pantu valsts finansējumu veido valsts izdevumi, tabulā norāda valsts ieguldījuma apjomu. Informācijas nolūkā tabulā norāda EIB un pārējo pastāvošo finanšu instrumentu ieguldījumu;

f) informāciju par papildināmību ar ELFLA finansētiem pasākumiem un, attiecīgos gadījumos, EZF finansētiem pasākumiem;

g) darbības programmas īstenošanas noteikumus, tostarp:

   i) visu 59. pantā minēto struktūru norīkošanu vai – ja dalībvalsts izmanto 74. pantā paredzēto izvēles iespēju – citu struktūru norīkošanu un procedūras saskaņā ar 74. pantu;

   ii) uzraudzības un izvērtēšanas sistēmu aprakstu;

▼B

iii) informāciju par kompetento struktūru, kas saņem Komisijas veiktos maksājumus, un vienu vai vairākām struktūrām, kas ir atbildīgas par maksājumu veikšanu atbalsta saņēmējiem;

iv) to procedūru noteikšanu, kas paredzētas finanšu plūsmu mobilizēšanai un apritei, lai nodrošinātu to pārskatāmību;

v) elementus, lai nodrošinātu darbības programmas publicitāti un informāciju par to, kā minēts 69. pantā;

vi) aprakstu procedūrām, par ko Komisija un dalībvalsts vienojušās elektronisku datu apmaiņai, lai izpildītu šajā regulā noteiktās maksāšanas, uzraudzības un izvērtēšanas prasības;

h) indikatīvu sarakstu ar lielajiem projektiem 38. panta izpratnē, kurus plānošanas periodā paredzēts iesniegt Komisijas apstiprināšanai.

2. Darbības programmās, ko ERAF un Kohēzijas fonds kopīgi finansē attiecībā uz transportu un vidi, ir katram fondam specifisks prioritārais virziens un katra fonda īpašās saistības.

3. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1080/2006 5. panta otro daļu, katrā reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa darbības programmā ietver pamatojumu tematiskai, ģeogrāfiskai un finansiālai koncentrācijai uz prioritātēm, kā noteikts, attiecīgi, minētās regulas 5. pantā un Regulas Nr. 1081/2006 4. pantā.

4. Darbības programmās, ko finansē ERAF, konverģences mērķim un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim papildus iekļauj:

a) attiecīgā gadījumā – informāciju par pieeju pilsētu ilgtspējīgai attīstībai;

b) programmās, kuras nodrošina atbalstu visattālākajiem reģioniem – īpašu prioritāro virzienu pasākumiem, ko finansē saskaņā ar II pielikuma 20. punktā minēto papildu piešķīrumu.

5. Darbības programmās, ko ietekmē viens vai vairāki no II pielikuma papildnoteikumos minētajiem īpašajiem piešķīrumiem, iekļauj informāciju par procedūrām, izmantojot kuras paredzēts veikt piešķīrumu un nodrošina šo īpašo piešķīrumu uzraudzību.

6. Pēc dalībvalsts ierosmes ERAF finansētajās darbības programmās attiecībā uz konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi var iekļaut arī:

a) pilsētu jautājumu risināšanai izraudzīto pilsētu sarakstu un procedūras, ar kurām pilsētu iestādēm deleģē pienākumus, iespējams, paredzot vispārēju piešķīrumu;

b) darbības starpreģionu sadarbībai ar vismaz vienu citas dalībvalsts reģionālo vai vietējo iestādi.

7. Pēc attiecīgās dalībvalsts ierosmes ESF darbības programmās attiecībā uz konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi var iekļaut arī horizontālu pieeju vai īpaši atvēlētu prioritāro virzienu starpreģionu un starpvalstu darbībām, kurās iesaistītas valsts, reģionu vai vietējās iestādes no vismaz vienas citas dalībvalsts.

38. pants

Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmas

Attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmām īpaši noteikumi par darbības programmām ir paredzēti Regulā (EK) Nr. 1080/2006.

▼B

2. Iedaļa

Lielie projekti

39. pants

Saturs

Kā daļu no darbības programmas ERAF un Kohēzijas fonds var finansēt izdevumus saistībā ar darbību, kura ietver virkni būvdarbu, darbību vai pakalpojumu ar mērķi veikt vienotu un noteiktu ekonomisku vai tehnisku uzdevumu un kurai ir skaidri noteikti mērķi, un kuras kopējās izmaksas pārsniedz EUR 25 miljonus, ja tā attiecas uz vidi, un EUR 50 miljonus citās jomās (turpmāk – "lielie projekti").

40. pants

Komisijai iesniegtā informācija

Par lielajiem projektiem dalībvalsts vai vadošā iestāde Komisijai sniedz šādu informāciju:

a) informāciju par struktūru, kas būs atbildīga par īstenošanu;

b) informāciju par ieguldījuma veidu un tā aprakstu, finansiālo apjomu un vietu;

c) priekšizpētes rezultātus;

d) projekta īstenošanas grafiku un, ja attiecīgās darbības īstenošanas laiks paredzēts ilgāks par plānošanas periodu, stadijas, kurām attiecībā uz 2007.–2013. gada plānošanas periodu lūdz Kopienas līdzfinansējumu;

e) izmaksu un ieguvumu analīzi, tostarp riska izvērtējumu un paredzamo ietekmi uz attiecīgo nozari un sociālekonomisko stāvokli dalībvalstī un/vai reģionā un, ja iespējams un ja tas ir atbilstīgi, citos Kopienas reģionos;

f) ietekmes uz vidi analīzi;

g) valsts ieguldījuma pamatojumu;

h) finansēšanas plānu, kurā norādīti kopējie plānotie finanšu līdzekļi un plānotie ieguldījumi no fondiem, EIB, EIF un visiem pārējiem Kopienas finansējuma avotiem, tostarp indikatīvu gada plānu ERAF vai Kohēzijas fonda finanšu ieguldījumam lielajā projektā.

Komisija saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto procedūru nodrošina indikatīvus norādījumus par metodoloģiju, kas izmantojama e) punktā minētās izmaksu un ieguvumu analīzes veikšanai.

41. pants

Komisijas lēmums

1. Komisija – vajadzības gadījumā apspriežoties ar ārējiem ekspertiem, tostarp EIB –, ņemot vērā 40. pantā minētos faktorus, izvērtē lielo projektu, tā saderību ar darbības programmas prioritātēm, tā ieguldījumu, lai sasniegtu minēto prioritāšu mērķus, un tā saderību ar citām Kopienas politikas jomām.

2. Komisija lēmumu pieņem, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad dalībvalsts vai vadošā iestāde iesniegusi lielo projektu, ja vien projekts iesniegts saskaņā ar 40. pantu. Ar minēto lēmumu nosaka fizisko objektu, summu, uz kuru attiecas prioritārā virziena līdzfinansējuma likme, un gada plānu ERAF vai Kohēzijas fonda finanšu ieguldījumam.

▼B

3. Ja Komisija atsakās sniegt fondu finansiālu ieguldījumu lielajā projektā, tā dalībvalstij paziņo atteikuma iemeslu, ievērojot termiņu un saistītos nosacījumus, kā paredzēts 2. punktā.

3. Iedaļa

Vispārēji piešķīrumi

42. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalsts vai vadošā iestāde var uzticēt daļu darbības programmas pārvaldīt un īstenot vienai vai vairākām dalībvalsts vai vadošās iestādes norīkotām starpniekinstitūcijām, tostarp vietējām iestādēm, reģionālās attīstības struktūrām vai nevalstiskām organizācijām, saskaņā ar vienošanos, ko noslēdz starp dalībvalsti vai vadošo iestādi un šo minēto institūciju.

Šāda deleģēšana neskar vadošās iestādes un dalībvalstu finansiālo atbildību.

2. Par vispārējā piešķīruma pārvaldību atbildīgā starpniekinstitūcija nodrošina garantijas attiecībā uz tās maksātspēju un kompetenci attiecīgajā jomā, kā arī administratīvajā un finanšu pārvaldībā. Starpniekinstitūcija pilnvarošanas brīdī parasti ir izveidota vai ir pārstāvēta reģionā vai reģionos, uz kuriem attiecas darbības programma.

43. pants

Īstenošanas noteikumi

Šīs regulas 42. panta 1. punktā minētā vienošanās sīki izklāsta jo īpaši šādus aspektus:

a) darbību veidus, uz kuriem attieksies vispārējais piešķīrums;

b) kritērijus atbalsta saņēmēju atlasei;

c) fondu atbalsta likmes un noteikumus, kas reglamentē šo atbalstu, tostarp attiecībā uz uzkrāto procentu izmantošanu;

d) pasākumus, lai attiecībā uz pārvaldības iestādi uzraudzītu, izvērtētu un nodrošinātu 59. panta 1. punktā minēto vispārējā piešķīruma finanšu kontroli, tostarp pasākumus nepamatoti izmaksātu summu atgūšanai un ārskatu sagatavošanai;

e) attiecīgā gadījumā – finanšu garantijas vai līdzīga instrumenta izmantošanu, ja vien dalībvalsts vai vadošā iestāde šādu garantiju jau nesniedz saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo kārtību.

4. Iedaļa

Finansēšanas vadība

44. pants

Finansēšanas vadības instrumenti

Kā daļu no darbības programmas struktūrfondi var finansēt izdevumus attiecībā uz darbību, kas ietver ieguldījumus, lai atbalstītu finansēšanas vadības instrumentus uzņēmumiem – pirmkārt, maziem un vidējiem uzņēmumiem – piemēram, kā riska kapitāla fondus, garantiju fondus un aizdevumu fondus, pilsētu attīstības fondiem, proti, fondiem, kas iegulda valsts un privātā sektora partnerībās un citos projektos, kas iekļauti integrētā pilsētu ilgtspējīgas attīstības plānā.

▼B

Ja šādas darbības organizē ar ieguldījumu fondu starpniecību, proti, ar tādu fondu starpniecību, kas izveidoti, lai ieguldītu vairākos riska kapitāla fondos, garantiju fondos, aizdevumu fondos un pilsētu attīstības fondos, tad dalībvalsts vai vadošā iestāde tās īsteno, izmantojot vienu vai vairākas no šādām formām:

a) piešķirot valsts līguma slēgšanas tiesības saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem publiskā iepirkuma jomā;

b) citos gadījumos, kad vienošanās nav pakalpojumu valsts līgums, kā noteikts publiskā iepirkuma tiesību aktos – paredzot piešķīrumu, kas šim nolūkam definēts kā tiešs finansiāls ieguldījums dāvinājuma veidā:

   i) EIB vai EIF; vai

   ii) finanšu iestādei bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumu, ja tas ir atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem, kas ir saderīgi ar Līgumu.

Šā panta īstenošanas noteikumus Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

5. Iedaļa

Tehniskā palīdzība

45. pants

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas ierosmes

1. Pēc Komisijas ierosmes un/vai Komisijas vārdā, nepārsniedzot maksimālo apjomu 0,25 % no attiecīgā gada finansējuma, fondi var finansēt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvās un tehniskās palīdzības, izvērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai.

Šīs darbības jo īpaši ietver:

a) palīdzību, lai sagatavotu un izvērtētu projektus, tostarp projektus ar EIB, izmantojot, attiecīgi, piešķīrumu vai citus sadarbības veidus;

b) pētījumus, izstrādājot Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes kohēzijas jomā, Komisijas ziņojumus par kohēzijas politiku un trīs gadu kohēzijas ziņojumu;

c) izvērtējumus, ekspertu ziņojumus, statistiku un pētījumus, tostarp vispārīgus, attiecībā uz fondu darbību, kurus var veikt, attiecīgi, EIB vai EIF, izmantojot piešķīrumu vai citus sadarbības veidus;

d) pasākumus, kas saistīti ar partneriem, fondu atbalsta saņēmējiem un plašu sabiedrību, tostarp informatīvos pasākumus;

e) pasākumus, lai izplatītu informāciju, veidotu sadarbības tīklus, veicinātu izpratni, sekmētu sadarbību un pieredzes apmaiņu visā Kopienā;

f) datorizētu sistēmu uzstādīšanu, izmantošanu un savstarpēju sasaistīšanu, lai nodrošinātu vadību, uzraudzību, pārbaudi un izvērtēšanu;

g) izvērtēšanas metožu uzlabošanu un informācijas apmaiņu par praksi šajā jomā.

2. Ja ir paredzēts ieguldījums no ERAF vai Kohēzijas fonda, Komisija saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par šā panta 1. punktā uzskaitītajiem darbību veidiem.

3. Ja ir paredzēts ieguldījums no ESF, Komisija pēc apspriešanās ar 104. pantā minēto komiteju saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem lēmumu par šā panta 1. punktā uzskaitītajiem darbību veidiem.

▼B

46. pants

Dalībvalstu tehniskā palīdzība

1. Pēc dalībvalsts ierosmes fondi var finansēt darbības programmu sagatavošanas, vadības, uzraudzības, izvērtēšanas, informācijas un kontroles darbības, kā arī darbības, lai stiprinātu administratīvo spēju īstenot fondus, nepārsniedzot šādus ierobežojumus:

a) 4 % no kopējās summas, kas piešķirta saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi;

b) 6 % no kopējās summas, kas piešķirta saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi.

2. Attiecībā uz katru no trim mērķiem, ņemot vērā 1. punktā noteiktos ierobežojumus, tehniskās palīdzības darbības principā būtu jāveic katrā darbības programmā. Papildus tam šādas darbības – daļēji un ievērojot 1. punktā noteiktos vispārējos ierobežojumus tehniskajai palīdzībai – tomēr var veikt kā īpašu darbības programmu.

▼C2

3. Ja dalībvalsts izlemj veikt tehniskās palīdzības darbības atsevišķās darbības programmās, tad tehniskās palīdzības izdevumu kopsummas daļa nevienā atsevišķā darbības programmā nepārsniedz 1. punktā noteiktos ierobežojumus.

Šajā gadījumā, ja tehniskās palīdzības darbības veic arī kā īpašu darbības programmu, tehniskās palīdzības izdevumu kopsumma šādā īpašā programmā nerada stāvokli, kad tehniskajai palīdzībai piešķirtais fondu līdzekļu kopapjoms pārsniedz 1. punktā noteiktos ierobežojumus.

▼B

IV SADAĻA

EFEKTIVITĀTE

I NODAĻA

Izvērtēšana

47. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Izvērtējumu mērķis ir uzlabot fondu atbalsta kvalitāti, efektivitāti un saderību un darbības programmu stratēģiju un īstenošanu, ņemot vērā īpašās strukturālās problēmas attiecīgajās dalībvalstīs un reģionos un vienlaikus ievērojot ilgtspējīgas attīstības mērķi un attiecīgos Kopienas tiesību aktus par ietekmi uz vidi, un stratēģisko vides novērtējumu.

2. Izvērtējumi var būt stratēģiski izvērtējumi, lai izskatītu programmas vai programmu grupas attīstību saistībā ar Kopienas un attiecīgās valsts prioritātēm, vai darbības izvērtējumi, lai veicinātu darbības programmas uzraudzību. Izvērtējumus veic pirms un pēc plānošanas perioda, kā arī tā laikā.

3. Izvērtējumus veic, attiecīgi, dalībvalsts vai Komisijas atbildībā saskaņā ar 13. pantā noteikto proporcionalitātes principu.

Izvērtējumus veic iekšēji vai ārēji eksperti vai struktūras, kas ir funkcionāli neatkarīgas no 59. panta b) un c) punktā minētajām iestādēm. Rezultātus publicē saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem par piekļuvi dokumentiem.

4. Izvērtējumus finansē no tehniskās palīdzības budžeta.

▼B

5. Komisija saskaņā ar 103. panta 2. punktā minēto procedūru sniedz indikatīvus norādījumus par izvērtēšanas metodēm, tostarp kvalitātes standartiem.

48. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina izvērtēšanas veikšanai vajadzīgos resursus, organizē vajadzīgo datu sagatavošanu un apkopošanu, kā arī izmanto visdažādāko informāciju, ko nodrošina uzraudzības sistēma.

Attiecīgos gadījumos saskaņā ar konverģences mērķi tās atbilstīgi 13. pantā izklāstītajam proporcionalitātes principam var izstrādāt arī izvērtēšanas plānu, kurā izklāstītas indikatīvās izvērtēšanas darbības, ko dalībvalsts plāno veikt dažādās īstenošanas stadijās.

2. Saskaņā ar konverģences mērķi dalībvalstis veic katras darbības programmas *ex ante* izvērtējumu. Attiecīgi pamatotos gadījumos, ņemot vērā 13. pantā izklāstīto proporcionalitātes principu un vienojoties Komisijai un dalībvalstij, dalībvalstis var veikt vienu *ex ante* izvērtējumu attiecībā uz vairākām darbības programmām.

Attiecībā uz reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi dalībvalstis veic vai nu visu darbības programmu *ex ante* izvērtējumu, vai katra fonda izvērtējumu, vai katras prioritātes, vai arī katras darbības programmas izvērtējumu.

Attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi dalībvalstis kopīgi veic vai nu katras darbības programmas, vai arī vairāku darbības programmu *ex ante* izvērtējumu.

Ex ante izvērtējumus veic tās iestādes atbildībā, kas ir atbildīga par plānošanas dokumentu sagatavošanu.

Ex ante izvērtējumu mērķis ir optimizēt budžeta līdzekļu sadali darbības programmās un uzlabot plānošanas kvalitāti. Izvērtējumos identificē un izvērtē atšķirības, trūkumus un attīstības potenciālu, sasniedzamos mērķus, sagaidāmos rezultātus, kvantitatīvos mērķus, ja vajadzīgs – ierosinātās reģiona stratēģijas saskaņotību, Kopienas pievienoto vērtību, to, ciktāl ir ņemtas vērā Kopienas prioritātes, iepriekšējā plānošanā izdarītos secinājumus, kā arī īstenošanas, uzraudzības, izvērtēšanas un finanšu pārvaldības procedūru kvalitāti.

3. Plānošanas periodā dalībvalstis veic izvērtējumus, kas saistīti ar darbības programmu uzraudzību, jo īpaši, ja šāda uzraudzība atklāj būtiskas novirzes no sākotnēji noteiktajiem mērķiem vai ja saskaņā ar 33. pantu ir ierosināts pārskatīt darbības programmu. Rezultātus nosūta darbības programmas uzraudzības komitejai un Komisijai.

49. pants

Komisijas pienākumi

1. Komisija var veikt stratēģiskus izvērtējumus.

2. Komisija pēc savas ierosmes un sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalsti, var veikt izvērtējumus, kas saistīti ar darbības programmu uzraudzību, ja programmu uzraudzībā atklātas būtiskas novirzes no sākotnēji paredzētajiem mērķiem. Rezultātus nosūta darbības programmas uzraudzības komitejai.

3. Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalsti un vadošajām iestādēm veic *ex post* izvērtējumu attiecībā uz katru mērķi.

Ex post izvērtējums aptver visas ar katru mērķi saistītās darbības programmas, un tajā izskata resursu izmantošanas apjomu, fonda plānošanas efektivitāti un lietderību un tā sociālekonomisko ietekmi.

▼B

Izvērtējumu veic attiecībā uz katru mērķi, lai varētu izdarīt secinājumus par politiku ekonomiskās un sociālās kohēzijas jomā.

Izvērtējumā identificē faktorus, kas bijuši par iemeslu darbības programmu īstenošanas panākumiem vai neveiksmēm, kā arī identificē labas prakses piemērus.

Ex post izvērtējumu pabeidz līdz 2015. gada 31. decembrim.

II NODAĻA

Rezerves

50. pants

Valsts snieguma rezerve

1. Pēc savas ierosmes dalībvalsts var pieņemt lēmumu konverģences mērķim un/vai reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim izveidot valsts snieguma rezervi, kas ir 3 % no tās kopējā paredzētā līdzekļu apjoma katram mērķim.

2. Ja dalībvalsts ir nolēmusi izveidot šādu rezervi, tā saskaņā ar katru no mērķiem, vēlākais, 2011. gada 30. jūnijā izvērtē savu darbības programmu sniegumu.

3. Vēlākais, 2011. gada 31. decembrī, pamatojoties uz katras attiecīgās dalībvalsts priekšlikumiem un ciešā sadarbībā ar katru no tām, Komisija piešķir valsts snieguma rezervi.

51. pants

Valsts rezerve neparedzētiem gadījumiem

Pēc savas ierosmes dalībvalsts var 1 % no struktūrfondu gada ieguldījuma konverģences mērķim un 3 % no struktūrfondu gada ieguldījuma reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim rezervēt tam, lai segtu izmaksas saistībā ar neparedzētām vietējām vai nozaru krīzēm, kas saistītas ar ekonomisko un sociālo restrukturizāciju vai tirdzniecības liberalizācijas sekām.

Dalībvalsts var katram mērķim rezervi piešķirt īpašai valsts programmai vai atsevišķām darbības programmām.

V SADAĻA

FONDU FINANSIĀLAIS IEGULDĪJUMS

I NODAĻA

Fondu ieguldījums

52. pants

Līdzfinansējuma likmju modulēšana

Fondu ieguldījumu var modulēt, ņemot vērā šādus faktorus:

a) konkrēto problēmu nopietnību, jo īpaši attiecībā uz ekonomiskām, sociālām vai teritoriālām problēmām;

b) katra prioritārā virziena nozīmīgumu attiecībā uz Kopienas prioritātēm, kā tās izklāstītas Kopienas stratēģiskajās pamatnostādnēs kohēzijas jomā, kā arī attiecībā uz valsts un reģiona prioritātēm;

▼B

c) vides aizsardzību un uzlabošanu, galvenokārt, piemērojot piesardzības principu, preventīvās rīcības principu un principu "piesārņotājs maksā";

d) privātā finansējuma piesaistīšanas likmi attiecīgajās jomās, jo īpaši saistībā ar valsts un privātā sektora partnerībām;

e) to, kā saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi iekļauta, 37. panta 6. punkta b) apakšpunktā minētā starpreģionu sadarbība;

f) saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi – tādu apvidu iesaistīšana, kas ir ar ģeogrāfiskiem vai dabiskiem trūkumiem un ko definē šādi:

i) Kohēzijas fondam atbilstīgas salu dalībvalstis un citas salas, izņemot tās, kurās atrodas dalībvalsts galvaspilsēta vai kurām ir fiziska saikne ar cietzemi;

ii) kalnaini apvidi, kā tie definēti dalībvalsts tiesību aktos;

iii) mazapdzīvoti (mazāk par 50 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) un ļoti mazapdzīvoti (mazāk par 8 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) apvidi;

iv) apgabali, kas 2004. gada 30. aprīlī bija pie Kopienas ārējām robežām un nākamajā dienā pēc minētās dienas vairs tādi nav.

53. pants

Fondu ieguldījums

1. Fondu ieguldījumu darbības programmas līmenī aprēķina attiecībā uz:

a) vai nu atbilstīgo izdevumu kopapjomu, ietverot valsts un privātos izdevumus;

b) vai arī valsts atbilstīgajiem izdevumiem.

2. Uz fondu ieguldījumu darbības programmu līmenī saskaņā ar konverģences mērķi un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi attiecas III pielikumā paredzētie maksimālie apjomi.

3. Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmās, kur vismaz viens dalībnieks ir no dalībvalsts, kuras vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2001.–2003. gadā bija mazāk nekā 85 % no ES-25 vidējā rādītāja tajā pašā laikposmā, ERAF ieguldījums nav lielāks par 85 % no atbilstīgajiem izdevumiem. Visās pārējās darbības programmās ERAF ieguldījums nav lielāks par 75 % no atbilstīgajiem izdevumiem, ko līdzfinansē ERAF.

4. Uz fondu ieguldījumu prioritāro virzienu līmenī neattiecas 3. punktā un III pielikumā paredzētie maksimālie apjomi. Tomēr to nosaka tā, lai nodrošinātu atbilstību fondu ieguldījuma maksimālajam apjomam un katra fonda ieguldījuma maksimālajam apjomam, ko paredz darbības programmas līmenī.

5. Attiecībā uz darbības programmām, ko kopīgi finansē:

a) ERAF un Kohēzijas fonds; vai

b) ERAF un/vai Kohēzijas fonds ar papildu piešķīrumu visattālākajiem reģioniem, kā paredzēts II pielikumā,

lēmumā par darbības programmas pieņemšanu nosaka ieguldījuma maksimālo likmi un maksimālo apjomu atsevišķi katram fondam un piešķīrumam.

6. Komisijas lēmumā par darbības programmas pieņemšanu nosaka fonda ieguldījuma maksimālo likmi un maksimālo apjomu katrai

▼B

darbības programmai un katram prioritārajam virzienam. Lēmumā atsevišķi norāda apropriācijas reģioniem, kas saņem pārejas posma atbalstu.

54. pants

Citi noteikumi

1. Fondu ieguldījums katram prioritārajam virzienam nav mazāks par 20 % no atbilstīgajiem valsts izdevumiem.

2. Tehniskās palīdzības pasākumus, ko īsteno pēc Komisijas ierosmes vai tās vārdā, var finansēt 100 % apjomā.

3. Šīs regulas 56. panta 1. punktā minētajā atbilstības periodā:

a) prioritārais virziens var saņemt atbalstu vienlaikus tikai no viena fonda un viena mērķa;

b) darbība var saņemt fonda atbalstu vienlaikus tikai no vienas darbības programmas;

c) darbība no fonda nesaņem lielāku atbalstu, kā piešķirto valsts izdevumu kopapjoms.

4. Attiecībā uz valsts atbalstu uzņēmumiem Līguma 87. panta nozīmē saskaņā ar darbības programmām piešķirtais publiskais atbalsts atbilst valsts atbalstam noteiktajiem maksimālajiem apjomiem.

5. Izdevumi, ko līdzfinansē fondi, nesaņem atbalstu no citiem Kopienas finanšu instrumentiem.

II NODAĻA

Projekti, no kuriem gūst ienākumus

55. pants

Projekti, no kuriem gūst ieņēmumus

1. Šajā regulā projekts, no kura gūst ieņēmumus, ir jebkura darbība, kas ir saistīta ar ieguldījumiem infrastruktūrā, kuras izmantošanas maksu tieši sedz lietotāji, vai jebkura darbība, kas ietver zemes vai ēku pārdošanu vai iznomāšanu vai jebkādu citu pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību.

2. Attiecībā uz turpmāk norādītajiem gadījumiem atbilstīgie izdevumi projektos, no kuriem gūst ieņēmumus, nepārsniedz ieguldījumu izmaksu pašreizējo vērtību, atskaitot tādu tīro ieņēmumu pašreizējo vērtību, kas gūti no ieguldījumiem konkrētā atsauces periodā:

a) ieguldījumi infrastruktūrā vai

b) citi projekti, kuriem ir iespējams iepriekš objektīvi paredzēt ieņēmumus.

Ja ne visi ieguldījumi ir atbilstīgi līdzfinansējumam, tīros ieņēmumus sadala *pro rata* ieguldījuma izmaksu atbilstīgajās un neatbilstīgajās daļās.

Aprēķinos vadošā iestāde ņem vērā attiecīgajai ieguldījuma kategorijai atbilstīgo atsauces periodu, projekta kategoriju, rentabilitāti, kāda parasti ir sagaidāma no attiecīgās ieguldījuma kategorijas, principa "piesārņotājs maksā" piemērošanu, un – attiecīgos gadījumos – taisnīguma apsvērumus saistībā ar attiecīgās dalībvalsts relatīvo labklājību.

3. Ja objektīvi nav iespējams iepriekš paredzēt ieņēmumus, tad ieņēmumus, kas gūti piecos gados pēc darbības pabeigšanas, atskaita no Komisijai deklarētajiem izdevumiem. Atskaitīšanu veic sertifikācijas iestāde, vēlākais, daļēji vai pilnīgi noslēdzot darbības programmu. Attiecīgi precizē maksājuma pieteikumu par noslēguma maksājumu.

▼B

4. Ja, vēlākais, trīs gados pēc darbības programmas slēgšanas konstatē, ka darbība ir radījusi ieņēmumus, kas nav ņemti vērā atbilstīgi 2. un 3. punktam, tad šādus ieņēmumus atmaksā Eiropas Savienības vispārējā budžetā proporcionāli fondu ieguldījumam.

5. Neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar 70. panta 1. punktu, tās var pieņemt ar attiecīgajām summām samērīgas procedūras, lai uzraudzītu ieņēmumus, ko rada darbības, kuru kopējās izmaksas ir mazāk nekā EUR 200 000.

6. Šo pantu nepiemēro projektiem, uz kuriem attiecas noteikumi par valsts atbalstu Līguma 87. panta nozīmē.

III NODAĻA

Izdevumu atbilstība

56. pants

Izdevumu atbilstība

1. Izdevumi, tostarp lielajiem projektiem, ir atbilstīgi fondu atbalstam, ja tie faktiski veikti laikposmā no dienas, kad darbības programmas iesniegtas Komisijai, vai no 2007. gada 1. janvāra – atkarībā no tā, kura diena ir agrāk, – līdz 2015. gada 31. decembrim. Darbības nedrīkst būt pabeigtas pirms atbilstības sākuma dienas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ieguldījumu natūrā, amortizācijas izmaksas un vispārējās izmaksas var uzskatīt par izdevumiem, ko atbalsta saņēmēji maksājuši, īstenojot darbības, ar šādiem nosacījumiem:

a) saskaņā ar 4. punktu pieņemtie atbilstības noteikumi paredz šādu izdevumu atbilstību;

b) izdevumu apjoms ir pamatots ar grāmatvedības dokumentiem, kuru pierādījuma vērtība ir līdzvērtīga rēķiniem;

c) attiecībā uz ieguldījumu natūrā fondu līdzfinansējums nepārsniedz atbilstīgo izdevumu kopapjomu, atskaitot šāda ieguldījuma vērtību.

3. Izdevumi ir atbilstīgi fondu atbalstam vienīgi tad, ja tie veikti attiecībā uz darbībām, par kurām lēmums pieņemts attiecīgās darbības programmas vadošajā iestādē vai tās atbildībā saskaņā ar uzraudzības komitejas noteiktiem kritērijiem.

Jauni izdevumi, ko pievieno, veicot 33. pantā minētos darbības programmas grozījumus, ir atbilstīgi no dienas, kad Komisijai iesniegts lūgums grozīt darbības programmu.

4. Noteikumus par izdevumu atbilstību nosaka valstu līmenī ar izņēmumiem, kas paredzēti katra fonda īpašajā regulā. Tie attiecas uz visiem izdevumiem, kas deklarēti saistībā ar darbības programmu.

5. Šis pants neskar 45. pantā minētos izdevumus.

IV NODAĻA

Darbību ilgums

57. pants

Darbību ilgums

1. Dalībvalsts vai vadošā iestāde nodrošina to, ka darbības turpina saņemt fondu atbalstu vienīgi tad, ja tajā piecos gados no darbības pabeigšanas vai trīs gados no darbības pabeigšanas dalībvalstīs, kas izmantojušas iespēju samazināt minēto termiņu MVU veikto ieguldī-

▼B

jumu vai radīto darba vietu saglabāšanai, nav veiktas būtiskas pārmaiņas:

a) kas ietekmē tās būtību vai īstenošanas nosacījumus vai sniedz uzņēmumam vai publiskai struktūrai nepamatotas priekšrocības; un

b) kas rodas vai nu no infrastruktūras atsevišķas daļas īpašumtiesību veida maiņas, vai arī no produktīvās darbības pārtraukšanas.

2. Dalībvalsts un vadošā iestāde 67. pantā minētajā gada īstenošanas ziņojumā informē Komisiju par jebkurām 1. punktā minētajām pārmaiņām. Komisija informē pārējās dalībvalstis.

3. Nepamatoti izmaksātas summas atgūst saskaņā ar 98. līdz 102. pantu.

4. Dalībvalstis un Komisija nodrošina, ka fondu atbalstu nesaņem uzņēmumi, kam saskaņā ar 3. punktu tiek vai ir tikusi piemērota atgūšanas procedūra pēc produktīvās darbības pārvietošanas dalībvalstī vai uz citu dalībvalsti.

VI DAĻA

VADĪBA, UZRAUDZĪBA UN KONTROLE

I NODAĻA

Vadības un kontroles sistēmas

58. pants

Vadības un kontroles sistēmu vispārējie principi

Dalībvalstu izstrādātās darbības programmu vadības un kontroles sistēmas paredz:

a) vadības un kontroles funkcijas katrai attiecīgajai struktūrai, kā arī funkciju sadalījumu katrā struktūrā;

b) funkciju nošķiršanas principa ievērošanu starp struktūrām un katrā šāda struktūrā;

c) procedūras, lai nodrošinātu to, ka saistībā ar darbības programmu deklarētie izdevumi ir likumīgi un pareizi;

d) uzticamas datorizētas grāmatvedības, uzraudzības un finanšu pārskatu sistēmas;

e) pārskatu un uzraudzības sistēmu, ja atbildīgā struktūra uzdevumu veikšanu uztic citai struktūrai;

f) pasākumus sistēmu darbības revīzijai;

g) sistēmas un procedūras, lai nodrošinātu atbilstīgas revīzijas liecības;

h) pārskatu un uzraudzības procedūras attiecībā uz neatbilstībām nepamatoti izmaksātu summu atgūšanu.

59. pants

Iestāžu norīkošana

1. Katrai darbības programmai dalībvalsts norīko:

a) vadošo iestādi: valsts, reģionālu vai vietēju valsts iestādi, vai publisku vai privātu struktūru, ko dalībvalsts norīko darbības programmas vadīšanai;

▼B

b) sertifikācijas iestādi: valsts, reģionālu vai vietēju valsts iestādi vai struktūru, ko dalībvalsts norīko apstiprināt izdevumu deklarācijas un maksājumu pieteikumus, pirms tos nosūta Komisijai;

c) revīzijas iestādi: valsts, reģionālu vai vietēju valsts iestādi vai struktūru, kas ir funkcionāli neatkarīga no vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes un ko dalībvalsts ieceļ katrai darbības programmai, un kas ir atbildīga par vadības un kontroles sistēmas efektīvas darbības pārbaudi.

Vienu iestādi var iecelt vairākām darbības programmām.

2. Dalībvalsts var iecelt vienu vai vairākas starpniekinstitūcijas, lai veiktu dažus vai visus vadošās iestādes vai sertifikācijas iestādes uzdevumus attiecīgās iestādes atbildībā.

3. Dalībvalsts paredz noteikumus, kas reglamentē tās attiecības ar 1. punktā minētajām iestādēm, kā arī minēto iestāžu attiecības ar Komisiju.

Neskarot šo regulu, dalībvalsts nosaka savstarpējās attiecības 1. punktā minētajām iestādēm, kuras veic savus uzdevumus pilnīgā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts institucionālo, tiesību un finanšu sistēmu.

4. Ievērojot 58. panta b) punktu, dažas vai visas 1. punktā minētās iestādes var būt vienas struktūras sastāvdaļas.

5. Regulā (EK) Nr. 1080/2006 ir paredzēti īpaši vadības un kontroles noteikumi attiecībā uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmām.

6. Šīs regulas 60., 61. un 62. panta īstenošanas noteikumus Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

60. pants

Vadošās iestādes funkcijas

Vadošā iestāde ir atbildīga par darbības programmas vadību un īstenošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, un jo īpaši tā:

a) nodrošina, ka darbības finansēšanai izraugās saskaņā ar kritērijiem, ko piemēro darbības programmai, un ka tās visā īstenošanas laikā atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem;

b) pārbauda līdzfinansēto ražojumu un pakalpojumu piegādi un to, vai atbalsta saņēmēju deklarētie darbību izdevumi ir faktiski veikti un atbilst Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem; atsevišķu darbību pārbaudes uz vietas var veikt izlases kārtā saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru;

c) nodrošina, ka pastāv sistēma, lai datorizēti reģistrētu un uzglabātu grāmatvedības dokumentāciju par katru darbības programmas darbību, un to, ka tiek apkopoti dati par īstenošanu, kas vajadzīgi finanšu pārvaldībai, uzraudzībai, pārbaudēm, revīzijām un izvērtējumam;

d) nodrošina to, ka atbalsta saņēmēji un citas struktūras, kas ir iesaistītas darbību īstenošanā, neskarot attiecīgās valsts noteikumus par grāmatvedību, uztur vai nu atsevišķu grāmatvedības sistēmu, vai arī atbilstīgu grāmatvedības kodu visiem darījumiem, kas saistīti ar attiecīgo darbību;

e) nodrošina to, ka 48. panta 3. punktā minētos darbības programmu izvērtējumus veic saskaņā ar 47. pantu;

f) paredz procedūras, lai nodrošinātu, ka visus dokumentus, kas attiecas uz izdevumiem un revīzijām un kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstīgas revīzijas liecības, glabā saskaņā ar 90. pantā noteiktajām prasībām;

▼B

g) nodrošina to, ka sertifikācijas iestāde saņem visu vajadzīgo informāciju par procedūrām un pārbaudēm, ko apstiprināšanas nolūkā īsteno attiecībā uz izdevumiem;

h) nodrošina orientāciju uzraudzības komitejas darbā un nodrošina to ar dokumentiem, kas vajadzīgi, lai būtu iespējams uzraudzīt darbības programmas īstenošanas kvalitāti, ņemot vērā tās īpašos mērķus;

i) izstrādā un pēc uzraudzības komitejas apstiprinājuma iesniedz Komisijai gada un noslēguma īstenošanas ziņojumus;

j) nodrošina atbilstību 69. pantā paredzētajām informācijas un publicitātes prasībām;

k) nodrošina Komisiju ar informāciju, kas ļautu tai izvērtēt lielos projektus.

61. pants

Sertifikācijas iestādes funkcijas

Darbības programmas sertifikācijas iestādes atbildībā jo īpaši ir:

a) sagatavot un iesniegt Komisijai apstiprinātas izdevumu deklarācijas un maksājumu pieteikumus;

b) apstiprināt, ka:

i) izdevumu deklarācija ir pareiza, sagatavota, izmantojot uzticamas grāmatvedības sistēmas, un tās pamatā ir pārbaudāmi pamatojuma dokumenti;

ii) deklarētie izdevumi atbilst spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem un ir veikti saistībā ar darbībām, kas finansēšanai izraudzītas saskaņā ar programmai piemērojamiem kritērijiem un ievērojot Kopienas un attiecīgās valsts noteikumus;

c) pārliecināties par to, ka apstiprināšanas nolūkā tā no vadošās iestādes ir saņēmusi atbilstīgu informāciju par procedūrām un pārbaudēm, kas veiktas saistībā ar izdevumiem, kas iekļauti izdevumu deklarācijās;

d) apstiprināšanas nolūkā ņemt vērā rezultātus visām revīzijām, ko veikusi revīzijas iestāde vai kas veiktas tās atbildībā;

e) grāmatvedības dokumentācijas saglabāšana elektroniskā formātā par Komisijai deklarētajiem izdevumiem;

f) uzskaite attiecībā uz atgūstamajām summām un summām, kas atsauktas pēc visa darbības atbalsta vai tā daļas atcelšanas. Atgūtās summas pirms darbības programmas slēgšanas atmaksā Eiropas Savienības vispārējā budžetā, atvelkot tās no nākamās izdevumu deklarācijas.

62. pants

Revīzijas iestādes funkcijas

1. Darbības programmas revīzijas iestādes atbildībā jo īpaši ir:

a) nodrošināt to, ka veic revīzijas, lai pārbaudītu darbības programmas vadības un kontroles sistēmu efektīvu darbību;

b) nodrošināt to, ka darbību revīzijas veic, pamatojoties uz atbilstīgu izlasi, lai pārbaudītu deklarētos izdevumus;

c) deviņos mēnešos pēc darbības programmas apstiprināšanas iesniegt Komisijai revīzijas stratēģiju, kas attiecas uz struktūrām, kuras veiks a) un b) apakšpunktā paredzētās revīzijas, uz izmantojamo metodi, paraugu atlases metodi darbību revīzijām un revīziju indikatīvu plānošanu, lai nodrošinātu, ka galvenās struktūras tiek pārbaudītas un ka revīzijas vienmērīgi tiek veiktas visā plānošanas periodā.

▼B

Ja vairākām darbības programmām piemēro kopēju sistēmu, var iesniegt vienotu revīzijas stratēģiju;

d) līdz katra gada 31. decembrim laikposmā no 2008. līdz 2015. gadam:

i) iesniegt Komisijai gada kontroles ziņojumu, kurā izklāsta to revīziju rezultātus, kas saskaņā ar darbības programmas revīzijas stratēģiju veiktas iepriekšējā 12 mēnešu laikposmā, kurš beidzas attiecīgā gada 30. jūnijā, un ziņot par atklātām nepilnībām programmas vadības un kontroles sistēmās. Pirmajā ziņojumā, kas jāiesniedz līdz 2008. gada 31. decembrim, aplūko laikposmu no 2007. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 30. jūnijam. Informāciju par revīzijām, ko veic pēc 2015. gada 1. jūlija, iekļauj noslēguma kontroles ziņojumā, kas papildina e) apakšpunktā minēto noslēguma deklarāciju;

ii) pamatojoties uz tās atbildībā veiktajām pārbaudēm un revīzijām, sniegt atzinumu par to, vai vadības un kontroles sistēmu darbība ir efektīva, lai tādējādi nodrošinātu pietiekamu garantiju tam, ka Komisijai iesniegtās izdevumu deklarācijas ir pareizas, un līdz ar to pietiekamu garantiju tam, ka attiecīgie darījumi ir veikti likumīgi un pareizi;

iii) attiecīgā gadījumā saskaņā ar 88. pantu iesniegt deklarāciju par daļēju slēgšanu, izvērtējot attiecīgo izdevumu likumību un pareizību.

Ja vairākām darbības programmām piemēro kopēju sistēmu, i) punktā minēto informāciju var grupēt vienā ziņojumā, atzinumu un deklarāciju atbilstīgi ii) un iii) punktam var sniegt par visām attiecīgajām darbības programmām;

e) vēlākais, līdz 2017. gada 31. martam iesniedz Komisijai noslēguma deklarāciju, izvērtējot noslēguma maksājuma pieteikuma pamatotību un to attiecīgo darījumu likumību un pareizību, uz kuriem attiecas noslēguma izdevumu deklarācija, tam pievienojot noslēguma kontroles ziņojumu.

2. Revīzijas iestāde nodrošina, ka revīzijas veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus.

3. Ja 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētās revīzijas un kontroli veic struktūra, kas nav revīzijas iestāde, tad revīzijas iestāde nodrošina, ka šādām struktūrām ir vajadzīgā funkcionālā neatkarība.

4. Komisija sniedz komentārus par revīzijas stratēģiju, kas iesniegta saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, ne vēlāk kā trīs mēnešos pēc tās saņemšanas. Ja minētajā laikā nav nekādu komentāru, stratēģiju uzskata par pieņemtu.

II NODAĻA

Uzraudzība

63. pants

Uzraudzības komiteja

1. Dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi, katrai darbības programmai izveido uzraudzības komiteju trīs mēnešos no dienas, kad dalībvalstij paziņots lēmums, ar ko apstiprina darbības programmu. Vairākām darbības programmām var izveidot vienu uzraudzības komiteju.

2. Lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, katra uzraudzības komiteja izstrādā savu reglamentu atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts institucionālajai, tiesību un finanšu sistēmai un to pieņem, vienojoties ar vadošo iestādi.

▼B

64. pants

Sastāvs

1. Uzraudzības komitejas priekšsēdētājs ir dalībvalsts vai vadošās iestādes pārstāvis.

Lēmumu par tās sastāvu pieņem dalībvalsts, vienojoties ar vadošo iestādi.

2. Komisijas pārstāvis pēc savas ierosmes vai uzraudzības komitejas lūguma piedalās uzraudzības komitejas darbā kā padomdevējs. EIB un EIF pārstāvis var kā padomdevējs piedalīties attiecībā uz tām darbības programmās, kurās EIB vai EIF sniedz ieguldījumu.

65. pants

Uzdevumi

Uzraudzības komiteja pārliecinās par darbības programmas īstenošanas efektivitāti un kvalitāti saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) sešos mēnešos pēc darbības programmas apstiprināšanas tā izskata un apstiprina kritērijus, pēc kuriem izraugās finansējamās darbības, un apstiprina jebkādus šo kritēriju grozījumus atbilstīgi plānošanas vajadzībām;

b) tā periodiski pārskata panākto progresu darbības programmas īpašo mērķu sasniegšanā, balstoties uz dokumentiem, ko iesniegusi vadošā iestāde;

c) tā izskata īstenošanas rezultātus, jo īpaši katra prioritārā virziena mērķu sasniegšanu, 48. panta 3. punktā minētos izvērtējumus;

d) tā izvērtē un apstiprina 67. pantā minētos gada un noslēguma īstenošanas ziņojumus;

e) to informē par gada kontroles ziņojumu vai ziņojuma daļu, kas saistīta ar attiecīgo darbības programmu, un par jebkādiem atbilstīgajiem komentāriem, ko Komisija izsaka pēc minētā ziņojuma izskatīšanas vai attiecībā uz šo ziņojuma daļu;

f) tā var ierosināt vadošajai iestādei veikt jebkuru darbības programmas pārskatīšanu vai izskatīšanu, kas ļautu sasniegt 3. pantā minētos fondu mērķus vai uzlabot darbības programmas vadību, tostarp tās finanšu pārvaldību;

g) tā izskata un apstiprina jebkādus priekšlikumus attiecībā uz satura grozījumiem Komisijas lēmumā par fondu ieguldījumu.

66. pants

Uzraudzības pasākumi

1. Vadošā iestāde un uzraudzības komiteja nodrošina darbības programmas īstenošanas kvalitāti.

2. Vadošā iestāde un uzraudzības komiteja veic uzraudzību, balstoties uz finanšu rādītājiem un 37. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem rādītājiem, kas precizēti darbības programmā.

Ja atbalsta būtība to pieļauj, statistikas datus iedala pēc dzimuma piederības un pēc atbalsta saņēmēju uzņēmumu lieluma.

3. Datu apmaiņu šādā nolūkā starp Komisiju un dalībvalstīm veic elektroniski saskaņā ar šīs regulas īstenošanas noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

▼B

67. pants

Gada un noslēguma īstenošanas ziņojums

1. Sākot ar 2008. gadu un līdz katra gada 30. jūnijam vadošā iestāde nosūta Komisijai gada ziņojumu un līdz 2017. gada 31. martam – noslēguma ziņojumu par darbības programmas īstenošanu.

2. Lai sniegtu skaidru priekšstatu par darbības programmas īstenošanu, 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj šādu informāciju:

a) par progresu, kas darbības programmu un prioritāro virzienu īstenošanā panākts attiecībā uz to īpašajiem pārbaudāmajiem mērķiem, kurus, ja vien ir iespējams, izsaka skaitļos, izmantojot 37. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos rādītājus prioritārā virziena līmenī;

b) par darbības programmas finansiālo īstenošanu, katram prioritārajam virzienam sīki norādot:

   i) izdevumus, ko veikuši atbalsta saņēmēji un kas iekļauti vadošajai iestādei nosūtītajos maksājumu pieteikumos, un attiecīgo valsts ieguldījumu;

   ii) no Komisijas saņemto maksājumu kopsummu un skaitļos izteiktus 66. panta 2. punktā minētos finanšu rādītājus; un

   iii) izdevumus, ko veikusi struktūra, kas ir atbildīga par maksājumu veikšanu atbalsta saņēmējiem;

   attiecīgos gadījumos informāciju par finansiālo īstenošanu apvidos, kas saņem pārejas posma atbalstu, sniedz atsevišķi par katru darbības programmu;

c) vienīgi informatīviem nolūkiem – par fondu apropriāciju indikatīvu sadalījumu kategorijās saskaņā ar īstenošanas noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru;

d) par vadošās iestādes vai uzraudzības komitejas veiktajiem pasākumiem, lai nodrošinātu īstenošanas kvalitāti un efektivitāti, jo īpaši:

   i) uzraudzības un izvērtēšanas pasākumiem, tostarp datu vākšanas pasākumiem;

   ii) pārskatu par jebkādām nozīmīgām problēmām, kas radušās, īstenojot darbības programmu, un veiktajiem pasākumiem, tostarp – vajadzības gadījumā – par pasākumiem, reaģējot uz apsvērumiem, kas sniegti saskaņā ar 68. panta 2. punktu;

   iii) tehniskās palīdzības izmantošanu;

e) par veiktajiem pasākumiem, lai sniegtu informāciju par darbības programmu un nodrošinātu tās publicitāti;

f) par būtiskām problēmām, ar kurām nācies saskarties, īstenojot darbības programmas, un kuras saistītas ar atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kā arī par veiktajiem pasākumiem, lai tās novērstu;

g) attiecīgos gadījumos – par lielo projektu progresu un finansēšanu;

h) par to, kā darbības programmas īstenošanas laikposmā izmantots atbalsts, kas vadošajai iestādei vai citai valsts iestādei darīts pieejams pēc saistību atcelšanas, kā minēts 98. panta 2. punktā;

i) par gadījumiem, kad saskaņā ar 57. pantu ir konstatētas būtiskas pārmaiņas.

Komisijai sniegtās informācijas apjoms ir proporcionāls attiecīgās darbības programmas izdevumu kopapjomam. Attiecīgā gadījumā var iesniegt šādas informācijas kopsavilkumu.

Šā punkta d), g), h) un i) apakšpunktā minēto informāciju neiekļauj, ja kopš pēdējā ziņojuma nav notikušas ievērojamas pārmaiņas.

▼B

3. Šā panta 1. punktā minētos ziņojumus atzīst par pieņemamiem, ja tajos ir visa atbilstīgā informācija, kas uzskaitīta 2. punktā. Komisija 10 darba dienās no ziņojuma saņemšanas dienas informē dalībvalsti par to, vai gadā ziņojums ir pieņemams.

4. Komisija divos mēnešos no saņemšanas dienas dara zināmu dalībvalstij savu atzinumu par vadošās iestādes iesniegta pieņemama gada īstenošanas ziņojuma saturu. Attiecībā uz darbības programmas noslēguma ziņojumu termiņš ir, ilgākais, pieci mēneši no pieņemama ziņojuma saņemšanas dienas. Ja Komisija noteiktajā termiņā nesniedz atbildi, ziņojumu uzskata par pieņemtu.

68. pants

Programmu ikgadēja izskatīšana

1. Katru gadu, kad tiek iesniegts 67. pantā minētais gada īstenošanas ziņojums, Komisija un vadošā iestāde nolūkā uzlabot īstenošanu izskata progresu, kas panākts, īstenojot darbības programmu, galvenos iepriekšējā gadā sasniegtos rezultātus, finanšu īstenošanu un citus faktorus.

Var izskatīt arī jebkurus vadības un kontroles sistēmu darbības aspektus, kas ietverti pēdējā gada kontroles ziņojumā, kā minēts 62. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) punktā.

2. Pēc 1. punktā minētās izskatīšanas Komisija var izteikt apsvērumus dalībvalstij un vadošajai iestādei, kas par to informē uzraudzības komiteju. Dalībvalsts informē Komisiju par darbību, kas veikta, reaģējot uz šiem apsvērumiem.

3. Tiklīdz attiecīgos gadījumos ir pieejami *ex post* izvērtējumi par atbalstu, kas piešķirts 2000.–2006. gada plānošanas periodā, kopējos rezultātus var izskatīt nākamajā gada izskatīšanā.

III NODAĻA

Informācija un publicitāte

69. pants

Informācija un publicitāte

1. Dalībvalsts un darbības programmas vadošā iestāde nodrošina informāciju par darbībām un līdzfinansētām programmām un to publicitāti. Informācijas mērķauditorija ir Eiropas Savienības pilsoņi un atbalsta saņēmēji, lai uzsvērtu Kopienas lomu un nodrošinātu fondu atbalsta pārskatāmību.

Šā panta īstenošanas noteikumus pieņem Komisija saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Darbības programmas vadošā iestāde ir atbildīga par publicitāti atbilstīgi šīs regulas īstenošanas noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

▼B

IV NODAĻA

Dalībvalstu un komisijas atbildības jomas

1. Iedaļa

Dalībvalstu atbildības joma

70. pants

Vadība un kontrole

1. Dalībvalstis ir atbildīgas par darbības programmu vadību un kontroli, jo īpaši veicot šādus pasākumus:

a) nodrošinot, ka darbības programmu vadības un kontroles sistēmas izveidotas saskaņā ar 58. līdz 62. pantu un ka tās darbojas efektīvi;

b) nepieļaujot, konstatējot un labojot neatbilstības un atgūstot nepamatoti izmaksātās summas, attiecīgos gadījumos, kopā ar kavējuma procentiem. Dalībvalstis par šo ziņo Komisijai un pastāvīgi informē Komisiju par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

2. Ja atbalsta saņēmējam nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt, dalībvalstij ir pienākums zudušās summas atmaksāt Eiropas Savienības vispārējā budžetā, ja ir konstatēts, ka zaudējumi ir radušies dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ.

3. Šā panta 1. un 2. punkta īstenošanas noteikumus pieņem Komisija saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

71. pants

Vadības un kontroles sistēmu izveide

1. Pirms pirmā starpposma maksājuma pieteikuma iesniegšanas vai, vēlākais, 12 mēnešos no katras darbības programmas apstiprināšanas dalībvalstis iesniedz Komisijai sistēmu aprakstu, kurā jo īpaši ietverta šādu iestāžu uzbūve un procedūras:

a) vadošā iestāde un sertifikācijas iestāde, un starpniekinstitūcijas;

b) revīzijas iestāde un citas struktūras, kas veic revīzijas tās atbildībā.

2. Šā panta 1. punktā minētajam aprakstam pievieno ziņojumu, kurā izklāsta izveidoto sistēmu izveides izvērtējuma rezultātus un sniedz atzinumu par to atbilstību 58. līdz 62. pantam. Ja atzinumā ir iebildes, ziņojumā norāda trūkumu būtiskumu un, ja trūkumi neattiecas uz visu programmu, attiecīgo prioritāro virzienu vai virzienus. Dalībvalsts informē Komisiju par veicamajiem korekcijas pasākumiem un to īstenošanas grafiku un vēlāk apstiprina pasākumu īstenošanu un attiecīgo iebilžu atsaukšanu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto ziņojumu uzskata par pieņemtu un pirmo starpposma maksājumu veic šādos apstākļos:

a) divos mēnešos pēc ziņojuma saņemšanas dienas – ja šā punkta pirmajā daļā minētajā atzinumā nav iebilžu un ja Komisija nav izteikusi apsvērumus;

b) ja atzinumā ir iebildes – pēc apstiprinājuma Komisijai, ka attiecībā uz sistēmu galvenajiem elementiem ir īstenoti korektīvi pasākumi un ka ir atsauktas attiecīgās iebildes, un ja Komisija divos mēnešos no apstiprinājuma dienas nav izteikusi apsvērumus.

Ja iebildes attiecas tikai uz vienu prioritāro virzienu, pirmo starpposma maksājumu veic attiecībā uz pārējiem darbības programmas prioritārajiem virzieniem, par kuriem iebilžu nav.

▼B

3. Ziņojumu un 2. punktā minēto atzinumu sagatavo revīzijas iestāde vai publiska vai privāta struktūra, kas savā darbībā ir neatkarīga no vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes un kas savu darbību veic, ņemot vērā starptautiski atzītus revīzijas standartus.

4. Ja vairākām darbības programmām piemēro kopēju sistēmu, tad kopējās sistēmas aprakstu var iesniegt saskaņā ar 1. punktu, pievienojot vienotu ziņojumu un atzinumu, kā paredzēts 2. punktā.

5. Šā panta 1. līdz 4. punkta īstenošanas noteikumus pieņem Komisija saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Iedaļa

Komisijas atbildības joma

72. pants

Komisijas atbildības joma

1. Saskaņā ar 71. pantā izklāstīto procedūru Komisija pārliecinās par to, ka dalībvalstis ir izveidojušas vadības un kontroles sistēmas, kas atbilst 58. līdz 62. pantam, un – pamatojoties uz gada kontroles ziņojumiem un revīzijas iestādes gada atzinumu, un pašas veiktajām revīzijām – par to, ka darbības programmu īstenošanas posmos šīs sistēmas darbojas efektīvi.

2. Neskarot dalībvalstu veiktās revīzijas, Komisijas ierēdņi vai pilnvaroti Komisijas pārstāvji, brīdinot vismaz desmit darbadienas iepriekš, izņemot neatliekamus gadījumus, var veikt revīzijas uz vietas, lai pārbaudītu vadības un kontroles sistēmu darbības efektivitāti, un šajās revīzijās var iekļaut darbības programmas darbību revīziju. Šādās revīzijās var piedalīties dalībvalsts ierēdņi vai pilnvaroti pārstāvji. Šīs regulas īstenošanas noteikumus attiecībā uz revīzijās savākto datu izmantošanu pieņem Komisija saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

Komisijas ierēdņiem vai pilnvarotiem Komisijas pārstāvjiem, kas ir attiecīgi pilnvaroti veikt revīzijas uz vietas, ir pieejami grāmatvedības un visi pārējie dokumenti par fonda finansētiem izdevumiem, tostarp dokumenti un metadati, kas ir izstrādāti vai saņemti un saglabāti elektroniski.

Iepriekšminētās revīzijas pilnvaras neskar to attiecīgās valsts noteikumu piemērošanu, kuros paredzēts, ka noteiktas darbības var veikt vienīgi īpaši pārstāvji, kas norīkoti ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Pilnvarotie Komisijas pārstāvji nepiedalās, *inter alia*, mājas apmeklējumos vai personu oficiālā nopratināšanā, ko veic saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr viņiem ir pieejama šādi iegūta informācija.

3. Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic revīziju uz vietas nolūkā pārliecināties par sistēmu darbības efektivitāti vai par viena vai vairāku darījumu pareizību. Komisijas ierēdņi vai pilnvarotie Komisijas pārstāvji var piedalīties šādās revīzijās.

73. pants

Sadarbība ar dalībvalstu revīzijas iestādēm

1. Komisija sadarbojas ar darbības programmu revīzijas iestādēm, lai koordinētu to attiecīgos revīzijas plānus un revīzijas metodes, un nekavējoties apmainās ar vadības un kontroles sistēmu revīziju rezultātiem, lai pēc iespējas labāk izmantotu resursus un izvairītos no nepamatotas darba dublēšanās.

▼B

Lai atvieglinātu šādu sadarbību gadījumos, kad dalībvalsts norīko vairākas revīzijas iestādes, dalībvalsts var norīkot koordinējošo struktūru.

Komisija un revīzijas iestādes, un koordinējošā iestāde, ja tāda ir norīkota, tiekas regulāri un vismaz vienu reizi gadā, ja vien tās nevienojas citādi, lai kopīgi izskatītu gada kontroles ziņojumu un saskaņā ar 62. pantu sniegto atzinumu un lai apmainītos ar viedokļiem par citiem jautājumiem, kas attiecas uz darbības programmu vadības un kontroles uzlabošanu.

2. Nosakot savu revīzijas stratēģiju, Komisija identificē tās darbības programmas, kurās 71. panta 2. punktā minētais atzinums par sistēmu atbilstību ir bez iebildēm vai kurās iebildes ir atsauktas pēc korektīvu pasākumu veikšanas, ja revīzijas iestādes revīzijas stratēģija ir apmierinoša un ja, pamatojoties uz Komisijas un dalībvalsts revīziju rezultātiem, ir iegūts pietiekams apliecinājums, ka vadības un kontroles sistēmas darbojas efektīvi.

3. Par šīm programmām Komisija var secināt, ka tā var pamatā uzticēties 62. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktā minētajam atzinumam par sistēmu efektīvu darbību un ka tā veiks revīzijas uz vietas vienīgi tad, ja ir pazīmes, kuras liecina par sistēmas varbūtējiem trūkumiem, kas ietekmē Komisijai apstiprinātos izdevumus gadā, par kuru saskaņā ar 62. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktu ir sniegts atzinums, kur nav iebilžu attiecībā uz šādiem trūkumiem.

Ja Komisija izdara šādu secinājumu, tā atbilstīgi informē attiecīgo dalībvalsti. Ja ir pazīmes, kas liecina par varbūtējiem trūkumiem, Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic revīzijas saskaņā ar 72. panta 3. punktu, vai arī pati veikt revīziju saskaņā ar 72. panta 2. punktu.

3. Iedaļa

Darbības programmu kontroles proporcionalitāte

74. pants

Proporcionāli kontroles pasākumi

1. Darbības programmās, kurās atbilstīgo valsts izdevumu kopapjoms nepārsniedz EUR 750 miljonus un kurās Kopienas līdzfinansējuma daļa nepārsniedz 40 % no valsts izdevumu kopapjoma:

a) revīzijas iestādei nav jāiesniedz Komisijai revīzijas stratēģija saskaņā ar 62. panta 1. punkta c) apakšpunktu;

b) ja 71. panta 2. punktā minētais atzinums par sistēmas atbilstību ir bez iebildēm vai ja iebildes ir atsauktas pēc korektīvu pasākumu veikšanas, Komisija var secināt, ka tā var pamatā uzticēties 62. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktā minētajam atzinumam par sistēmu efektīvu darbību un ka tā veiks revīzijas uz vietas vienīgi tad, ja ir pazīmes, kuras liecina par sistēmas varbūtējiem trūkumiem, kas ietekmē Komisijai apstiprinātos izdevumus gadā, par kuru saskaņā ar 62. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktu ir sniegts atzinums, kur nav iebilžu attiecībā uz šādiem trūkumiem.

   Ja Komisija izdara šādu secinājumu, tā atbilstīgi informē attiecīgo dalībvalsti. Ja ir pazīmes, kas liecina par varbūtējiem trūkumiem, Komisija var prasīt, lai dalībvalsts veic revīzijas saskaņā ar 72. panta 3. punktu, vai arī pati veikt revīziju saskaņā ar 72. panta 2. punktu.

2. Attiecībā uz 1. punktā minētajām darbības programmām dalībvalstis var papildus izmantot iespēju, pamatojoties uz attiecīgās valstu normām, izveidot struktūras un procedūras, lai īstenotu:

▼B

a) vadošās iestādes funkcijas saistībā ar pārbaudēm attiecībā uz līdzfinansētiem ražojumiem un pakalpojumiem un attiecībā uz deklarētajiem izdevumiem atbilstīgi 60. panta b) punktam;

b) sertifikācijas iestādes funkcijas saskaņā ar 61. pantu; un

c) revīzijas iestādes funkcijas saskaņā ar 62. pantu.

Ja dalībvalsts izmanto šo iespēju, tai nav jānorīko sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde saskaņā ar 59. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

Šīs regulas 71. pantu piemēro *mutatis mutandis.*

Ja Komisija pieņem 60., 61. un 62. panta īstenošanas noteikumus, tā norāda noteikumus, kas nav piemērojami darbības programmām, attiecībā uz kurām attiecīgā dalībvalsts izmantojusi šajā punktā paredzēto iespēju.

VII SADAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA

I NODAĻA

Finanšu pārvaldība

1. Iedaļa

Budžeta saistības

75. pants

Budžeta saistības

1. Kopienas budžeta saistības attiecībā uz darbības programmām (turpmāk – "budžeta saistības") attiecībā uz katru fondu un mērķi izpilda ik gadu laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim. Pirmās budžeta saistības uzņemas, pirms Komisija pieņem lēmumu par darbības programmas apstiprināšanu. Turpmākās saistības Komisija parasti uzņemas līdz katra gada 30. aprīlim, pamatojoties uz 32. pantā minēto lēmumu par fondu ieguldījuma piešķiršanu.

2. Ja nav veikti nekādi maksājumi, dalībvalsts var, vēlākais, līdz *n* gada 30. septembrim pieprasīt to darbības programmu maksājumu saistības, kas attiecas uz 51. pantā minēto valsts rezervi neparedzētiem gadījumiem, pārskaitīt citām darbības programmām. Dalībvalstis savā pieprasījumā precizē, kuras darbības programmas gūst labumu no šāda pārskaitījuma.

2. Iedaļa

Kopēji noteikumi par maksājumiem

76. pants

Kopēji noteikumi par maksājumiem

1. Komisija ieguldījumu no fondiem izmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām. Katru maksājumu attiecina uz attiecīgā fonda budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.

2. Maksājumus veic kā avansa maksājumus, starpposma maksājumus un noslēguma maksājumus. Tos maksā dalībvalsts norīkotai struktūrai.

▼B

3. Vēlākais, līdz katra gada 30. aprīlim dalībvalstis nosūta Komisijai provizorisku prognozi par tās iespējamiem maksājumu pieteikumiem kārtējam finanšu gadam un nākamajam finanšu gadam.

4. Jebkādu saziņu par finanšu transakcijām starp Komisiju un dalībvalstu norīkotajām iestādēm un struktūrām veic elektroniski saskaņā ar šīs regulas īstenošanas noteikumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru. Nepārvaramas varas gadījumos un jo īpaši, ja nepareizi darbojas kopējā datorizētā sistēma vai ja nav stabila pieslēguma, dalībvalstis var nosūtīt izdevumu deklarācijas un maksājumu pieteikumus uz papīra.

77. pants

Kopīgi noteikumi starpposma maksājumu un noslēguma maksājumu aprēķināšanai

Starpposma maksājumus un noslēguma maksājumus aprēķina, līdzfinansējuma likmi, kas noteikta lēmumā par attiecīgo darbības programmu, attiecībā uz katru prioritāro virzienu piemērojot atbilstīgajiem izdevumiem, kas šim prioritārajam virzienam norādīti katrā izdevumu deklarācijā, ko apstiprinājusi sertifikācijas iestāde.

Tomēr Kopienas ieguldījums ar starpposma maksājumiem un noslēguma maksājumiem nepārsniedz valsts ieguldījumu un fondu atbalsta maksimālo apjomu katram prioritārajam virzienam, kā noteikts Komisijas lēmumā, ar ko apstiprina darbības programmu.

78. pants

Izdevumu deklarācija

1. Visas izdevumu deklarācijas attiecībā uz katru prioritāro virzienu ietver to atbilstīgo izdevumu kopapjomu, kā noteikts 56. pantā, ko maksājuši atbalsta saņēmēji, īstenojot darbības, un attiecīgo valsts ieguldījumu, kurš maksāts vai jāmaksā atbalsta saņēmējiem saskaņā ar nosacījumiem, kas reglamentē valsts ieguldījumu. Atbalsta saņēmēju veiktos izdevumus pamato ar kvitētiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma vērtību.

Tomēr vienīgi attiecībā uz atbalsta shēmām Līguma 87. panta nozīmē papildus šā panta iepriekšējā daļā izklāstītajiem nosacījumiem valsts ieguldījumu, kas atbilst izdevumiem, kuri iekļauti izdevumu deklarācijā, atbalsta saņēmējiem ir izmaksājusi iestāde, kas piešķir atbalstu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, attiecībā uz valsts atbalstu Līguma 87. panta nozīmē izdevumu deklarācijā var iekļaut avansa maksājumus, ko atbalsta saņēmējiem izmaksājušas struktūras, kas piešķir atbalstu, ievērojot šādus kumulatīvus nosacījumus:

a) par tiem ir bankas garantija vai valsts finansiāls instruments ar līdzvērtīgu ietekmi;

b) tie nepārsniedz 35 % no atbalsta kopapjoma, ko atbalsta saņēmējam piešķirs konkrētam projektam;

c) tie ir segti ar izdevumiem, kurus atbalsta saņēmēji veikuši, īstenojot projektu, un pamatoti ar kvitētiem rēķiniem vai ar grāmatvedības dokumentiem ar līdzvērtīgu pierādījuma vērtību ne vēlāk kā trīs gadus pēc avansa maksājuma gada vai 2015. gada 31. decembrī, atkarībā no tā, kas ir agrāk; ja tā nav, attiecīgi koriģē nākamo izdevumu deklarāciju.

3. Katrai darbības programmai izdevumu deklarācijās norāda 1. punktā minētos elementus attiecībā uz reģioniem, kas saņem pārejas posma atbalstu.

▼B

4. Lielo projektu gadījumā, kā tie definēti 39. pantā, izdevumu deklarācijā var iekļaut vienīgi tos izdevumus, kas attiecas uz Komisijas jau pieņemtiem lielajiem projektiem.

5. Ja ieguldījumu no fondiem aprēķina, atsaucoties uz valsts izdevumiem, kā paredzēts 53. panta 1. punktā, tad nekāda informācija par izdevumiem, kas nav valsts izdevumi, neietekmē maksājamo summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz maksājuma pieprasījumu.

6. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, attiecībā uz finansēšanas vadības instrumentiem, kā tie definēti 44. pantā, izdevumu deklarācijā iekļauj to izdevumu kopapjomu, kas veikti, izveidojot šādus fondus, veicot iemaksas šādos fondos vai ieguldot tajos.

Tomēr, daļēji vai pilnībā noslēdzot darbības programmu, atbilstīgie izdevumi ir šādu elementu kopsumma:

a) jebkuri maksājumi no pilsētu attīstības fondiem ieguldījumiem valsts un privātā sektora partnerībās un citos projektos, kas iekļauti pilsētu attīstības integrētā plānā; vai

b) jebkuri maksājumi ieguldījumiem uzņēmumos no katra iepriekšminētā fonda; vai

c) jebkuras sniegtās garantijas, tostarp summas, ko garantiju fondi noteikuši kā garantijas; un

d) atbilstīgās vadības izmaksas.

Atbalsta saņēmēja veiktajiem atbilstīgajiem izdevumiem piemēro līdzfinansējuma likmi.

Atbilstīgi koriģē attiecīgo izdevumu deklarāciju.

7. Procentus, kas 44. pantā minētajos fondos uzkrājušies sakarā ar maksājumiem no darbības programmām, izmanto, lai finansētu pilsētu attīstības projektus, ja attiecīgie fondi ir pilsētu attīstības fondi, vai finansēšanas vadības instrumentus maziem un vidējiem uzņēmumiem citos gadījumos.

Resursus, ko attiecībā uz darbību atgriež no 44. pantā definēto fondu veiktajiem ieguldījumiem vai kas palikuši pāri pēc tam, kad nokārtotas visas garantijas, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes atkārtoti izmanto pilsētu attīstības projektu vai mazo un vidējo uzņēmumu labā.

79. pants

Avansa maksājumu un starpposma maksājumu uzkrāšana

1. Veikto avansa maksājumu un starpposma maksājumu kumulatīvais kopapjoms nepārsniedz 95 % no fondu ieguldījuma darbības programmā.

2. Kad šis maksimālais apjoms ir sasniegts, sertifikācijas iestāde turpina ne vēlāk kā *n*+1 gada februāra beigās nosūtīt Komisijai apstiprinātas izdevumu deklarācijas *n* gada 31. decembrī, kā arī summas, kas gada laikā atgūtas attiecībā uz katru fondu.

80. pants

Atbalsta saņēmējiem veikto maksājumu viengabalainība

Dalībvalstis pārliecinās, ka par maksājumu veikšanu atbildīgās struktūras nodrošina to, ka atbalsta saņēmēji valsts ieguldījuma kopapjomu saņem cik ātri vien iespējams un pilnā apmērā. Nekādas summas neatvelk vai neietur un neuzliek nekādu īpašu maksu vai citu līdzvērtīgu maksājumu, kas atbalsta saņēmējiem samazinātu šo līdzekļu apjomu.

▼B

81. pants

Euro izmantošana

1. Summas, kas norādītas dalībvalstu iesniegtajās darbības programmās, apliecinātās izdevumu deklarācijās un maksājumu pieteikumos, un izdevumus, kas norādīti gada un noslēguma īstenošanas ziņojumos, denominē euro.

2. Komisijas lēmumus par darbības programmām un Komisijas saistības un maksājumus denominē un veic euro.

3. Dalībvalstis, kas maksājuma pieteikuma dienā nav pieņēmušas euro par savu valūtu, valsts valūtā veikto izdevumu summas konvertē euro. Šo summu konvertē euro, izmantojot Komisijas vienreiz mēnesī noteikto maiņas kursu tajā mēnesī, kad izdevumus iegrāmato attiecīgās darbības programmas sertifikācijas iestāde. Šo maiņas kursu Komisija katru mēnesi publicē elektroniski.

4. Kad euro kļūst par kādas dalībvalsts valūtu, 3. punktā izklāstīto konvertēšanas procedūru turpina piemērot visiem izdevumiem, ko sertifikācijas iestāde ir iegrāmatojusi pirms dienas, kad stājās spēkā attiecīgās valsts valūtas un euro fiksētais maiņas kurss.

3. Iedaļa

Avansa maksājumi

82. pants

Maksājums

1. Pēc Komisijas lēmuma, ar ko apstiprina fondu ieguldījumu darbības programmai, Komisija dalībvalsts norīkotai struktūrai izmaksā vienreizēju avansa maksājuma summu laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam.

Avansa maksājuma apjomu izmaksā pa atsevišķām daļām šādi:

a) Eiropas Savienības dalībvalstīm, kāda tā bija pirms 2004. gada 1. maija – 2 % no struktūrfondu ieguldījuma darbības programmā 2007. gadā un 3 % no struktūrfondu ieguldījuma 2008. gadā;

b) dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, – 2 % no struktūrfondu ieguldījuma darbības programmā 2007. gadā, 3 % no struktūrfondu ieguldījuma darbības programmā 2008. gadā un 2 % no struktūrfondu ieguldījuma darbības programmā 2009. gadā;

c) ja darbības programma attiecas uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi un ja vismaz viens no dalībniekiem ir dalībvalsts, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas – 2 % no ERAF ieguldījuma darbības programmā 2007. gadā, 3 % no ERAF ieguldījuma darbības programmā 2008. gadā un 2 % no ERAF ieguldījuma darbības programmā 2009. gadā;

d) Eiropas Savienības dalībvalstīm, kāda tā bija pirms 2004. gada 1. maija, – 2 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma darbības programmā 2007. gadā, 3 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma darbības programmā 2008. gadā un 2,5 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma darbības programmā 2009. gadā;

e) dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, – 2,5 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma darbības programmā 2007. gadā, 4 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma darbības programmā 2008. gadā un 4 % no Kohēzijas fonda ieguldījuma darbības programmā 2009. gadā.

▼B

2. Avansa maksājuma kopsummu dalībvalsts norīkotā struktūra atmaksā Komisijai, ja divdesmit četros mēnešos no dienas, kad Komisija izmaksā avansa maksājuma pirmo daļu, nav nosūtīts neviens maksājuma pieteikums saskaņā ar attiecīgo darbības programmu.

Šāda atmaksāšana neietekmē fondu kopējo ieguldījumu darbības programmā.

83. pants

Procenti

Procentu ienākumus, ko rada avansa maksājums, attiecina uz konkrēto darbības programmu un uzskata par valsts ieguldījumu dalībvalstij, un deklarē Komisijai, pilnīgi slēdzot darbības programmu.

84. pants

Kontu dzēšana

Summu, kas izmaksāta kā avansa maksājums, pilnībā dzēš no Komisijas kontiem, kad darbības programma tiek slēgta saskaņā ar 89. pantu.

4. Iedaļa

Starpposma maksājumi

85. pants

Starpposma maksājumi

Starpposma maksājumus veic attiecībā uz katru darbības programmu. Pirmos starpposma maksājumus veic saskaņā ar 71. panta 2. punktu.

86. pants

Maksājumu pieteikumu pieņemamība

1. Katram Komisijas veiktajam starpposma maksājumam piemēro šādus nosacījumus, kam jābūt izpildītiem:

a) Komisijai ir nosūtīts maksājumu pieteikums un izdevumu deklarācija saskaņā ar 78. pantu;

b) visā laikposmā katram prioritārajam virzienam Komisija izmaksājusi ne vairāk kā fondu atbalsta maksimālo apjomu, kas noteikts Komisijas lēmumā, ar ko apstiprina darbības programmu;

c) vadošā iestāde ir nosūtījusi Komisijai visjaunāko gada īstenošanas ziņojumu saskaņā ar 67. panta 1. un 3. punktu;

d) attiecībā uz darbību(-ām), par ko izdevumi ir deklarēti attiecīgajā maksājuma pieteikumā, nav argumentēta Komisijas atzinuma par neatbilstībām saskaņā ar Līguma 226. pantu.

2. Ja viens vai vairāki no 1. punktā minētajiem nosacījumiem nav izpildīti, Komisija viena mēneša termiņā informē dalībvalsti un sertifikācijas iestādi, lai varētu tikt veikti vajadzīgie pasākumi stāvokļa labošanai.

▼B

87. pants

Maksājumu pieteikumu iesniegšanas datums un maksājumu kavējumi

1. Sertifikācijas iestāde pārliecinās, ka katras darbības programmas starpposma maksājumu pieteikumus apkopo un nosūta Komisijai, ja iespējams, trīs reizes gadā. Lai Komisija varētu maksājumu veikt kārtējā gadā, maksājumu pieteikumus iesniedz, vēlākais, 31. oktobrī.

2. Atkarībā no pieejamā finansējuma un ja maksājumi nav atlikti saskaņā ar 92. pantu, Komisija starpposma maksājumu veic ne vēlāk kā divus mēnešus pēc dienas, kad Komisijā reģistrēts maksājuma pieteikums, kas atbilst 86. pantā minētajiem nosacījumiem.

5. Iedaļa

Programmas slēgšana un noslēguma maksājums

88. pants

Daļēja slēgšana

1. Darbības programmu daļēju slēgšanu var veikt pēc laikposmiem, ko nosaka dalībvalsts.

Daļēja slēgšana attiecas uz darbībām, kas pabeigtas laikposmā līdz iepriekšējā gada 31. decembrim. Šajā regulā darbību uzskata par pabeigtu, ja tajā paredzētās aktivitātes ir faktiski veiktas un par tām ir veikti visi atbalsta saņēmēja izdevumi un izmaksāts atbilstīgais valsts ieguldījums.

2. Daļēju slēgšanu veic tad, ja dalībvalsts līdz attiecīgā gada 31. decembrim nosūta Komisijai:

a) izdevumu deklarāciju, kas attiecas uz 1. punktā minētajām darbībām;

b) deklarāciju par daļēju slēgšanu saskaņā ar 62. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punktu.

3. Jebkuras finanšu korekcijas, kas saskaņā ar 98. un 99. pantu veiktas saistībā ar darbībām, uz kurām attiecas daļēja slēgšana, ir neto finanšu korekcijas.

89. pants

Nosacījumi noslēguma maksājuma veikšanai

1. Komisija izmaksā noslēguma maksājumu, ja:

a) līdz 2017. gada 31. martam dalībvalsts ir nosūtījusi maksājuma pieteikumu, kurā ir iekļauti šādi dokumenti:

   i) noslēguma maksājuma pieteikums un izdevumu deklarācija saskaņā ar 78. pantu;

   ii) darbības programmas noslēguma īstenošanas ziņojums, tostarp 67. pantā izklāstītā informācija;

   iii) noslēguma deklarācija, kas minēta 62. panta 1. punkta e) apakšpunktā; un

b) attiecībā uz darbību(-ām), par ko radušies izdevumi ir deklarēti attiecīgajā maksājuma pieteikumā, nav pamatota Komisijas atzinuma par neatbilstībām saskaņā ar Līguma 226. pantu.

2. Jebkuru šā panta 1. punktā minēto dokumentu nenosūtīšana Komisijai automātiski izraisa noslēguma maksājuma saistību atcelšanu saskaņā ar 93. pantu.

▼B

3. Komisija piecos mēnešos pēc 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētās noslēguma deklarācijas saņemšanas informē dalībvalsti par savu atzinumu attiecībā uz šīs noslēguma deklarācijas saturu. Noslēguma deklarāciju uzskata par pieņemtu, ja minētajā piecu mēnešu laikposmā Komisija nav izteikusi iebildumus.

4. Atkarībā no pieejamā finansējuma Komisija izmaksā noslēguma maksājumu ne vēlāk kā četrdesmit piecu dienu laikā no vēlākās no šīm dienām:

a) dienas, kad tā apstiprina noslēguma ziņojumu saskaņā ar 67. panta 4. punktu, un

b) dienas, kad tā apstiprina noslēguma deklarāciju, kas minēta šā panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā.

5. Neskarot 6. punktu, budžeta saistības atlikumam atceļ divpadsmit mēnešus pēc maksājuma veikšanas. Darbības programmas slēgšana ir dienā, kad notiek pirmais no šādiem pasākumiem:

a) noslēguma maksājums, ko noteikusi Komisija, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem dokumentiem;

b) parādzīmes nosūtīšana par summām, ko Komisija nepamatoti izmaksājusi dalībvalstij attiecībā uz darbības programmu;

c) budžeta saistību noslēguma atlikuma atcelšana.

Komisija divos mēnešos informē dalībvalsti par darbības programmas slēgšanas dienu.

6. Neskatoties uz jebkādu revīziju rezultātiem, ko veikusi Komisija vai Revīzijas palāta, Komisijas izmaksāto noslēguma maksājumu darbības programmai var papildināt deviņos mēnešos no dienas, kurā tas maksāts vai, ja dalībvalstij ir jākompensē iztrūkums, deviņos mēnešos no dienas, kurā ir izdota parādzīme. Šāda noslēguma maksājuma papildināšana neietekmē 5. punktā noteikto darbības programmas slēgšanas dienu.

90. pants

Dokumentu pieejamība

1. Neskarot noteikumus, kas reglamentē valsts atbalstu saskaņā ar Līguma 87. pantu, vadošā iestāde nodrošina to, ka visi pamatojuma dokumenti par attiecīgās darbības programmas izdevumiem un revīzijām ir pieejami Komisijai un Revīzijas palātai:

▼C4

a) trīs gadus pēc darbības programmas slēgšanas, kā noteikts 89. panta 5. punktā;

▼B

b) trīs gadus pēc gada, kad veica daļēju slēgšanu, ja tas attiecas uz dokumentiem par 2. punktā minēto darbību izdevumiem un revīzijām.

Šos termiņus pārtrauc vai nu tiesvedības gadījumā, vai arī pēc Komisijas attiecīgi pamatota pieprasījuma.

2. Vadošā iestāde pēc pieprasījuma dara Komisijai pieejamu to pabeigto darbību sarakstu, uz kurām ir attiecināta daļēja slēgšana saskaņā ar 88. pantu.

3. Dokumentus glabā vai nu kā oriģinālekseplārus, vai arī kā kopijas, kuru atbilstība oriģinālam ir apliecināta, uz vispārpieņemtiem datu nesējiem.

▼B

6. Iedaļa

Maksājumu apturēšana un atlikšana

91. pants

Maksājuma termiņa apturēšanā

1. Kredītrīkotājs Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 nozīmē var apturēt maksājuma termiņu, ilgākais, uz sešiem mēnešiem, ja:

a) attiecīgās valsts vai Kopienas revīzijas iestādes ziņojumā ir pierādījumi, kas ļauj prezumēt būtiskus trūkumus vadības un kontroles sistēmu darbībā;

b) kredītrīkotājam jāveic papildu pārbaudes, ņemot vērā viņam sniegto informāciju, kas liek viņam domāt, ka izdevumi apstiprinātā izdevumu deklarācijā ir saistīti ar nopietnu neatbilstību, kas nav novērsta.

2. Dalībvalsti un sertifikācijas iestādi nekavējoties informē par apturēšanas iemesliem. Apturēšanu beidz, tiklīdz dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus.

92. pants

Maksājumu apturēšana

1. Komisija var apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem prioritāro virzienu vai programmu līmenī, ja:

a) programmas vadības un kontroles sistēmā ir nopietnas nepilnības, kas ietekmē maksājumu apstiprināšanas procedūru uzticamību, un attiecībā uz tām nav veikti korektīvi pasākumi; vai

b) izdevumi apstiprinātā izdevumu deklarācijā ir saistīti ar nopietnu neatbilstību, kas nav novērsta; vai

c) dalībvalsts ir nopietni pārkāpusi savas saistības atbilstīgi 70. panta 1. un 2. punktam.

2. Komisija var pieņemt lēmumu apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem pēc tam, kad tā ir devusi dalībvalstij iespēju divos mēnešos iesniegt savus apsvērumus.

3. Komisija atceļ starpposma maksājumu pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj atcelt apturēšanu. Ja dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, Komisija var pieņemt lēmumu saskaņā ar 99. pantu atcelt visu Kopienas ieguldījumu attiecīgajā darbības programmā vai tā daļu.

7. Iedaļa

Automātiska saistību atcelšana

93. pants

Principi

1. Komisija automātiski atceļ saistības jebkurai darbības programmas budžeta saistību daļai, kas nav izmantota avansa vai starpposma maksājumiem vai par kuru līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc programmas budžeta saistību gada nav nosūtīts maksājuma pieteikums, kā noteikts 86. pantā, izņemot gadījumos, kas minēti šā panta 2. punktā.

2. ►C4 Dalībvalstīm, kuru IKP laikposmā no 2001. gada līdz 2003. gadam bija mazāks par 85 % no ES-25 vidējā IKP tajā pašā laikposmā, kā uzskaitīts III pielikumā, 1. punktā minētais termiņš ir 31. decembris ◄ trešajā gadā pēc gada, kad noteiktas budžeta gada saistības

▼B

laikposmam no 2007. gada līdz 2010. gadam, kas iekļautas attiecīgo dalībvalstu darbības programmās.

Šo termiņu piemēro arī budžeta gada saistībām no 2007. gada līdz 2010. gadam Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmā, ja vismaz viens no dalībniekiem ir šā punkta pirmajā daļā minētā dalībvalsts.

3. To saistību daļu, kas joprojām pastāv 2015. gada 31. decembrī, automātiski atceļ, ja Komisija līdz 2017. gada 31. martam par to nav saņēmusi pieņemamu maksājuma pieteikumu.

4. Ja šī regula stājas spēkā pēc 2007. gada 1. janvāra, tad laikposmu, pēc kura var veikt pirmo automātisko saistību atcelšanu, kā minēts 1. punktā, pirmajai saistībai pagarina par tik mēnešiem, cik ir starp 2007. gada 1. janvāri un pirmās budžeta saistības dienu.

94. pants

Termiņu apturēšana lielajiem projektiem un atbalsta shēmām

Ja Komisija pieņem lēmumu apstiprināt lielo projektu vai palīdzības shēmu, no summām, uz kurām iespējami var attiekties automātiskā saistību atcelšana, atskaita ikgadējās summas, uz kurām attiecas šādi lielie projekti vai atbalsta shēmas.

Šīm ikgadējām summām 93. pantā minēto automātiskās saistību atcelšanas termiņu sāk skaitīt no dienas, kad pieņemts lēmums, kas vajadzīgs, lai apstiprinātu šādus lielos projektus un atbalsta shēmas.

95. pants

Termiņu apturēšana sakarā ar tiesvedību un pārsūdzēšanu administratīvā kārtā

Summu, uz kuru potenciāli attiecas automātiskā saistību atcelšana, samazina par summām, ko sertifikācijas iestāde nav varējusi deklarēt Komisijai sakarā ar darbībām, kuras apturētas sakarā ar tiesvedību vai administratīva pārsūdzēšana, ja tai ir apturoša ietekme, ar nosacījumu, ka dalībvalsts nosūta Komisijai informāciju, norādot attiecīgus iemeslus, līdz 31. decembrim otrajā vai trešajā gadā pēc budžeta saistību gada, kā paredzēts 93. pantā.

▼C4

Tai saistību daļai, kas joprojām pastāv 2015. gada 31. decembrī, 93. panta 3. punktā minētais laika ierobežojums tiek apturēts ar tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecībā uz tām summām, kuras attiecas uz minētajām darbībām.

▼B

Minēto samazinājumu var lūgt vienu reizi, ja apturēšana ilgst līdz vienam gadam, vai vairākas reizes atbilstīgi gadu skaitam, kas pagājuši no tiesas vai administratīvā lēmuma dienas, ar kuru aptur darbības īstenošanu, līdz dienai, kad pieņemts galīgais tiesas vai administratīvais lēmums.

96. pants

Izņēmumi saistību automātiskai atcelšanai

Aprēķinot summas, uz ko attiecas saistību automātiska atcelšana, vērā neņem:

a) to budžeta saistību daļu, par kuru ir veikts maksājuma pieteikums, bet kuras atmaksāšanu Komisija ir apturējusi vai atlikusi 31. decembrī otrajā vai trešajā gadā pēc budžeta saistību gada, kā paredzēts 93. pantā un saskaņā ar 91. un 92. pantu. Kad problēma, kas

▼B

izraisīja apturēšanu vai atlikšanu, ir atrisināta, automātisku saistību atcelšanu piemēro attiecīgajai budžeta saistību daļai;

b) to budžeta saistību daļu, par kuru ir veikts maksājuma pieteikums, bet kuras atmaksāšana ir ierobežota, galvenokārt budžeta līdzekļu trūkuma dēļ;

c) to budžeta saistību daļu, par kuru nav bijis iespējams veikt pieņemamu maksājuma pieteikumu *force majeure* apstākļu dēļ, kas būtiski ietekmēja darbības programmas īstenošanu. Valsts iestādes, kas atsaucas uz *force majeure* apstākļiem, pierāda to tiešo ietekmi visas darbības programmas vai tās daļas īstenošanas laikā.

97. pants

Procedūra

1. Komisija laicīgi informē attiecīgo dalībvalsti un iestādes, ja ir iespēja, ka tiks piemērota automātiska saistību atcelšana, kā paredzēts 93. pantā. Komisija informē attiecīgo dalībvalsti un iestādes par summu, uz kuru attiecas automātiska saistību atcelšana, pamatojoties uz informāciju, kas ir tās rīcībā.

2. Dalībvalstij no šīs informācijas saņemšanas dienas ir divi mēneši, lai piekristu minētajai summai vai iesniegtu savus iebildumus. Komisija veic automātisko saistību atcelšanu ne vēlāk kā deviņos mēnešos pēc 93. pantā minētā termiņa.

3. Fonda līdzfinansējumu darbības programmā attiecīgajam gadam samazina par summu, attiecībā uz kuru piemērota automātiskā saistību atcelšana. Dalībvalsts divos mēnešos pēc saistību atcelšanas sagatavo pārskatītu finanšu plānu, kurā atspoguļo samazināto atbalsta summu vienā vai vairākos darbības programmas prioritārajos virzienos. Ja tas nav izdarīts, Komisija proporcionāli samazina summu, kas piešķirta katram prioritārajam virzienam.

II NODAĻA

Finanšu korekcijas

1. Iedaļa

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

98. pants

Dalībvalstu veiktās finanšu korekcijas

1. Pirmām kārtām dalībvalstu pienākums ir izmeklēt neatbilstības, pamatojoties uz jebkurām ievērojamām atkāpēm, kas attiecas uz darbību vai darbības programmu īstenošanas vai kontroles būtību vai apstākļiem un veicot vajadzīgās finanšu korekcijas.

2. Dalībvalsts veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar konkrētām vai sistemātiskām neatbilstībām, kas konstatētas darbībās vai darbības programmās. Dalībvalsts veiktās korekcijas izpaužas kā visa vai daļēja valsts ieguldījuma darbības programmā atcelšana. Dalībvalsts ņem vērā neatbilstību būtību un nopietnību un Fondam nodarītos finansiālos zaudējumus.

Šādi atbrīvotos līdzekļus no fondiem dalībvalstis līdz 2015. gada 31. decembrim var atkārtoti izmantot attiecīgajai darbības programmai atbilstīgi 3. punktā minētajiem nosacījumiem.

3. Saskaņā ar 2. punktu atcelto ieguldījumu nedrīkst vēlreiz izmantot darbībai vai darbībām, kas ir korekcijas priekšmets, ne arī tur, kur ir veikta sistemātisku neatbilstību finanšu korekcija attiecībā uz norisošām

▼B

darbībām visā tajā prioritārajā virzienā vai daļā no tā, kur notikusi sistemātiskā neatbilstība.

4. Sistemātiskas neatbilstības gadījumā dalībvalsts paplašina izmeklēšanu, to attiecinot uz visām darbībām, kas varētu būt ietekmētas.

2. Iedaļa

Komisijas veiktās finanšu korekcijas

99. pants

Korekciju kritēriji

1. Komisija var veikt finanšu korekcijas, atceļot visu Kopienas ieguldījumu darbības programmā vai daļu no tā, ja pēc vajadzīgās izskatīšanas tā secina, ka:

a) programmas vadības un kontroles sistēmā ir būtiskas nepilnības, kuras pakļauj riskam Kopienas ieguldījumu, kas jau izmaksāts programmai;

b) apliecinātā izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir neprecīzi, un dalībvalsts tos nav izlabojusi pirms korekcijas procedūras sākšanas atbilstīgi šim punktam;

c) dalībvalsts nav izpildījusi savas saistības saskaņā ar 98. pantu pirms korekcijas procedūras sākšanas saskaņā ar šo punktu.

2. Komisijas finanšu korekcijas pamatojas uz atsevišķiem konstatētiem neatbilstību gadījumiem, ņemot vērā neatbilstību sistemātiskumu, lai noteiktu, vai jāpiemēro vienotas likmes vai ekstrapolēta korekcija.

3. Lemjot par korekcijas apjomu, Komisija ņem vērā neatbilstības būtību un nopietnību, kā arī attiecīgajā darbības programmā konstatēto nepilnību apjomu un finansiālās sekas.

4. Ja Komisija savu nostāju pamato ar faktiem, ko konstatējuši revidenti, kas nav revidenti no Komisijas dienestiem, tad Komisija izdara pati savus secinājumus par finansiālajām sekām, iepriekš izskatot pasākumus, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi atbilstīgi 98. panta 2. punktam, saskaņā ar 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu iesniegtos ziņojumus un dalībvalsts atbildes.

5. Ja dalībvalsts neievēro savas saistības, kas minētas 15. panta 4. punktā, Komisija atkarībā no minēto saistību neievērošanas pakāpes var veikt finanšu korekciju, atceļot visu struktūrfondu ieguldījumu attiecīgajai dalībvalstij vai daļu no tā.

Šajā punktā minētajai finanšu korekcijai piemērojamo likmi nosaka šīs regulas īstenošanas noteikumos, ko pieņem Komisija saskaņā ar 103. panta 3. punktā minēto procedūru.

100. pants

Procedūra

1. Pirms Komisija pieņem lēmumu par finanšu korekciju, tā sāk procedūru, informējot attiecīgo dalībvalsti par saviem provizoriskiem secinājumiem un pieprasot, lai dalībvalsts divos mēnešos iesniedz savus komentārus.

Ja Komisija ierosina finanšu korekciju, pamatojoties uz ekstrapolāciju vai vienotu likmi, dalībvalstij pēc attiecīgo dokumentu izskatīšanas dod iespēju pierādīt, ka faktiskā neatbilstība ir mazāka par Komisijas aplēsēm. Vienojoties ar Komisiju, dalībvalsts var ierobežot šo izskatīšanu, pārbaudot vienīgi attiecīgo dokumentu atbilstīgu daļu vai paraugu. Izņemot attiecīgi pamatotus gadījumus, šai izskatīšanai paredzētais

▼B

termiņš nepārsniedz divus mēnešus pēc pirmajā daļā minētā divu mēnešu termiņa.

2. Komisija ņem vērā jebkurus pierādījumus, ko dalībvalsts iesniegusi 1. punktā minētajā termiņā.

3. Ja dalībvalsts nepiekrīt Komisijas provizoriskajiem secinājumiem, Komisija uzaicina dalībvalsti uz noklausīšanos, kurā abas puses, sadarbojoties partnerībā, cenšas panākt vienošanos par apsvērumiem un secinājumiem, kas no tiem izriet.

4. Ja panākta vienošanās, dalībvalsts var attiecīgos Kopienas fondus izmantot atkārtoti saskaņā ar 98. panta 2. punkta otro daļu.

5. Ja sešos mēnešos pēc noklausīšanās dienas nav panākta vienošanās, Komisija pieņem lēmumu par finanšu korekciju, ņemot vērā visu procedūras laikā iesniegto informāciju un apsvērumus. Ja noklausīšanās nenotiek, sešu mēnešu laikposms sākas divus mēnešus no dienas, kurā saņemta Komisijas sūtītā ielūguma vēstule.

101. pants

Dalībvalstu saistības

Komisijas veikta finanšu korekcija neskar dalībvalsts pienākumu turpināt atgūšanas darbības saskaņā ar šīs regulas 98. panta 2. punktu un atgūt valsts atbalstu, kas piešķirts atbilstīgi Līguma 87. pantam un atbilstīgi 14. pantam Padomes Regulā (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 88. panta piemērošanai ([1]).

102. pants

Atmaksāšana

1. Jebkādai līdzekļu atmaksāšanai, kas jāveic Eiropas Kopienu vispārējā budžetā, ir jābūt veiktai pirms maksājuma termiņa datuma, kas norādīts rīkojumā par līdzekļu atgūšanu saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 72. pantu. Termiņš ir pēdējā diena otrajā mēnesī pēc rīkojuma izdošanas.

2. Par aizkavējumu veikt atmaksu ir jāmaksā kavējuma procenti no izpildes termiņa beigu datuma līdz faktiskā maksājuma datumam. Šādu procentu likme ir par pusotru procentu augstāka nekā likme, ko piemēro Eiropas Centrālā banka galvenajās refinansēšanas operācijās tā mēneša pirmajā darbadienā, kurā iekrīt maksāšanas datums.

([1]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu. Redakcionāla piezīme: Regulas (EK) Nr. 659/1999 nosaukums ir pielāgots, lai ņemtu vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu numerācijas maiņu saskaņā ar Amsterdamas Līguma 12. pantu; sākotnējā atsauce bija uz Līguma 93. pantu.

▼B

VIII SADAĻA

KOMITEJAS

I NODAĻA

Fondu koordinācijas komiteja

103. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Fondu koordinācijas komiteja (turpmāk – "Fondu koordinācijas komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

4. Fondu koordinācijas komiteja pieņem savu reglamentu.

5. EIB un EIF katrs ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

II NODAĻA

Komiteja, kas izveidota saskaņā ar līguma 147. pantu

104. pants

Komiteja, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Līguma 147. pantu (turpmāk – "Komiteja"). Komitejā ir viens valdības pārstāvis, viens darba ņēmēju organizāciju pārstāvis un viens darba devēju organizāciju pārstāvis no katras dalībvalsts. Komisijas pārstāvis, kura pienākums ir vadīt Komiteju, var šo pienākumu deleģēt kādam augsta ranga Komisijas ierēdnim.

2. Katra dalībvalsts ieceļ pārstāvi un aizstājēju katras 1. punktā minētās kategorijas katram pārstāvim. Viena locekļa prombūtnes gadījumā aizstājējs automātiski ir tiesīgs piedalīties sēdē.

3. Komitejas locekļus un aizstājējus uz trim gadiem ieceļ Padome pēc Komisijas priekšlikuma. Viņus var iecelt atkārtoti. Padome attiecībā uz Komitejas sastāvu cenšas nodrošināt taisnīgu dažādu iesaistīto kategoriju pārstāvību. Darba kārtības punktiem, kas attiecas uz EIB un EIF, tie var iecelt pārstāvi bez balsstiesībām.

4. Komiteja:

a) sniedz savu atzinumu par šīs regulas īstenošanas noteikumiem;

b) ESF atbalsta gadījumā sniedz atzinumus par Komisijas lēmumu projektiem attiecībā uz plānošanu;

c) sniedz konsultācijas, kad tā strādā ar 45. pantā minētajām tehniskās palīdzības pasākumu kategorijām ESF atbalsta gadījumā un ar citiem attiecīgiem jautājumiem, kam ir ietekme uz nodarbinātības, mācību un sociālās iekļaušanas stratēģiju īstenošanu ES mērogā saistībā ar ESF.

5. Komisija var apspriesties ar Komiteju par jautājumiem, kas nav minēti 4. punktā.

▼B

6. Lai pieņemtu Komitejas atzinumus, likumīgi nodotām balsīm jābūt absolūtā vairākumā. Komisija informē Komiteju, kā tā ir ņēmusi vērā tās atzinumus.

IX SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

105. pants

Pārejas noteikumi

1. Šī regula neliedz turpināt vai grozīt – tostarp pilnīgi vai daļēji atcelt – atbalstu, ko līdzfinansē no struktūrfondiem, vai projektu, ko līdzfinansē no Kohēzijas fonda un ko Komisija apstiprinājusi, pamatojoties uz Regulām (EEK) Nr. 2052/88 ([1]), (EEK) Nr. 4253/88 ([2]), (EK) Nr. 1164/94 ([3]) un (EK) Nr. 1260/1999 vai jebkuriem citiem tiesību aktiem, kurus 2006. gada 31. decembrī piemēro minētajam atbalstam un kurus tādēļ pēc šā termiņa turpina piemērot minētajam atbalstam vai attiecīgajiem projektiem līdz to noslēgumam.

2. Pieņemot lēmumu par darbības programmām, Komisija ņem vērā jebkādu palīdzību, ko līdzfinansē struktūrfondi, vai jebkādu tādu Kohēzijas fonda līdzfinansētu projektu, ko Padome vai Komisija apstiprinājusi pirms šīs regulas stāšanās spēkā un kam ir finansiālas sekas laikposmā, uz ko attiecas šīs darbības programmas.

3. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1260/1999 31. panta 2. punkta, 32. panta 4. punkta un 37. pants 1. punkta, attiecībā uz daļējām naudas summām, par kurām ir radušās saistības atbilstīgi atbalstam, ko līdzfinansē ERAF vai ESF un ko Komisija ir apstiprinājusi laikposmā no 2000. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim, un par kuru 15 mēnešos pēc izdevumu atbilstības beigu termiņa, kas noteikts lēmumā par atbalsta piešķiršanu no fondiem, Komisijai nav nosūtīta apstiprināta faktiski veikto izdevumu deklarācija, noslēguma īstenošanas ziņojums un minētās regulas 38. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētā deklarācija, Komisija ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc minētā termiņa beigām automātiski atceļ saistības, prasot atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas.

Aprēķinot summu, uz ko attiecas automātiska saistību atcelšana, neņem vērā summas saistībā ar darbībām vai programmām, kuras ir apturētas sakarā ar tiesvedību vai administratīvu pārsūdzēšanu, kam ir apturoša iedarbība.

106. pants

Pārskatīšanas klauzula

Saskaņā Līguma 161. pantā noteikto procedūru Padome, vēlākais, līdz 2013. gada 31. decembrim pārskata šo regulu.

([1]) Padomes Regula (EEK) Nr. 2052/88 (1988. gada 24. jūnijs) par struktūrfondu uzdevumiem un to efektivitāti, kā arī par to darbības saskaņošanu savā starpā un ar Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finanšu instrumentu darbību (OV L 185., 15.7.1988., 9. lpp.). Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1260/1999.

([2]) Padomes Regula (EEK) Nr. 4253/88 (1988. gada 19. decembris), ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 31.12.1988., 1. lpp.). Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1260/1999.

([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 1164/94 (1994. gada 16. maijs) par Kohēzijas fonda izveidi (OV L 130, 25.5.1994., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

▼B

107. pants

Atcelšana

Neskarot šīs regulas 105. panta 1. punktu, ar šo Regula (EK) Nr. 1260/99 tiek atcelta no 2007. gada 1. janvāra.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

108. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 1. līdz 16., 25. līdz 28., 32. līdz 40., 47. līdz 49., 52. līdz 54., 56., 58. līdz 62., 69. līdz 74., 103. līdz 105. un 108. pantu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas vienīgi attiecībā uz programmām laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam. Pārējos noteikumus piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

Saistību apropriāciju sadalījums pa gadiem – no 2007. gada līdz 2013. gadam

(minēts 18. pantā)

(Euro, 2004. gada cenās)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 342 000 000

▼B

II PIELIKUMS

Finanšu shēma

Kritēriji un metodoloģija, kā minēts 18. pantā

Piešķīrumu sadales metode reģioniem, kas ir atbilstīgi 5. panta 1. punktā minētajam konverģences mērķim

1. Katras dalībvalsts piešķīrums ir tās atsevišķo atbilstīgo reģionu to piešķīrumu kopsumma, ko, pamatojoties uz relatīvu reģionālo un valsts labklājību un bezdarba līmeni, aprēķina šādi:

   a) nosaka absolūtu summu (euro), attiecīgā reģiona iedzīvotāju skaitu reizinot ar starpību starp šā reģiona IKP uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes, un ES-25 vidējo IKP uz vienu iedzīvotāju;

   b) minētajai absolūtai summai piemēro procentus, lai noteiktu attiecīgā reģiona finansējumu; šos procentus diferencē pakāpeniski, lai salīdzinājumā ar ES-25 vidējo vērtību atspoguļotu šīs dalībvalsts relatīvo labklājību, kurā ir atbilstīgais reģions, piemēram:

      — to dalībvalstu reģioniem, kurās NKI uz vienu iedzīvotāju ir mazāks par 82 % no Kopienas vidējā rādītāja: 4,25 %,

      — to dalībvalstu reģioniem, kurās NKI uz vienu iedzīvotāju ir starp 82 % un 99 % no Kopienas vidējā rādītāja: 3,36 %,

      — to dalībvalstu reģioniem, kurās NKI uz vienu iedzīvotāju ir lielāks par 99 % no Kopienas vidējā rādītāja: 2,67 %,

   c) šā punkta b) apakšpunktā aprēķinātajai summai attiecīgos gadījumos pieskaita summu, kas iegūta, piešķirot piemaksu EUR 700 apmērā uz vienu bezdarbnieku, to piemērojot attiecīgā reģiona bezdarbnieku skaitam, kurš pārsniedz to bezdarbnieku skaitu, kāds būtu, ja piemērotu visu ES konverģences reģionu vidējo bezdarba līmeni.

Piešķīrumu sadales metode dalībvalstīm, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktu ir atbilstīgas Kohēzijas fondam

2. Teorētisko finansējuma kopapjomu Kohēzijas fondam iegūst, vidējo atbalsta intensitāti uz vienu iedzīvotāju EUR 44,7 apmērā reizinot ar atbilstīgo iedzīvotāju skaitu. Katras atbilstīgās dalībvalsts šā teorētiskā finansējuma *a priori* piešķīrums atbilst procentu daudzumam, kas balstās uz iedzīvotāju skaitu, valsts platību un labklājību un ko iegūst šādi:

   a) aprēķināt vidējo aritmētisko no attiecīgās dalībvalsts iedzīvotāju skaita un platības daļas attiecībā pret visu atbilstīgo dalībvalstu iedzīvotāju kopskaitu un platību; tomēr, ja dalībvalsts kopējā iedzīvotāju skaita daļa pārsniedz tās kopējās platības daļu piecas vai vairāk reizes, atspoguļojot ļoti augstu iedzīvotāju blīvumu, šeit izmanto tikai iedzīvotāju kopskaita daļu;

   b) pielāgot iegūtos procentuālos rādītājus, piemērojot koeficientu, kas ir viena trešdaļa no procentu daudzuma, par kuru attiecīgās dalībvalsts NKI uz vienu iedzīvotāju, vērtējot pēc pirktspējas paritātes, pārsniedz vai nesasniedz visu atbilstīgo dalībvalstu vidējo NKI uz vienu iedzīvotāju (vidējais lielums izteikts kā 100 %).

3. Lai atspoguļotu to dalībvalstu būtiskās vajadzības attiecībā uz transportu un vides infrastruktūru, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, Kohēzijas fonda daļa būs trešdaļa no to kopējā finanšu piešķīruma (struktūrfondi un Kohēzijas fonds) vidēji visā laikposmā. Pārējo dalībvalstu finansējums rodas tieši, izmantojot 2. punktā izklāstīto piešķīrumu aprēķināšanas metodi.

Piešķīrumu sadales metode dalībvalstīm un reģioniem, kas ir atbilstīgi 6. pantā minētajam reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim

4. Katras attiecīgās dalībvalsts daļa ir tās atbilstīgo reģionu to daļu kopsumma, ko aprēķina pēc šādi svērtiem kritērijiem: iedzīvotāju kopskaits (svērts ar 0,5), bezdarbnieku skaits *NUTS* 3. līmeņa reģionos, kuros bezdarba līmenis pārsniedz grupas vidējo līmeni (svērts ar 0,2), vajadzīgo darba vietu skaits, lai sasniegtu 70 % nodarbinātības (svērts ar 0,15), un to nodarbināto skaits, kam ir zems izglītības līmenis (svērts ar 0,10), un mazs iedzīvotāju blīvums (svērts ar 0,05). Šīs daļas tad pielāgo atbilstīgi relatīvajai reģionālajai labklājībai (katram reģionam kopējo daļu palielina vai samazina par + 5 %/-5 % atkarībā no tā, vai tā IKP uz vienu iedzīvotāju nesasniedz vai pārsniedz grupas vidējo

▼B

IKP uz vienu iedzīvotāju). Katras dalībvalsts daļa tomēr nav mazāka kā trīs ceturtdaļas no daļas 2006. gadā no nokombinētā finansējuma 2. un 3. mērķī.

Piešķīrumu sadales metode 7. pantā minētajam Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim

5. Resursu sadale starp atbalsta saņēmējām dalībvalstīm (ietverot ERAF ieguldījumu Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentā un Pirmspievienošanās palīdzības instrumentā, kā minēts 21. panta 2. punktā) ir noteikta šādi:

   a) attiecībā uz pārrobežu komponentu, kā minēts 7. panta 1. punktā, pamatojoties uz iedzīvotāju skaitu *NUTS* 3. līmeņa reģionos, kas ir sauszemes un jūras robežu zonās, kā visu atbilstīgo reģionu iedzīvotāju kopskaita daļu;

   b) attiecībā uz starpvalstu komponentu, kā minēts 7. panta 2. punktā, pamatojoties uz dalībvalsts iedzīvotāju kopskaitu kā visu attiecīgo dalībvalstu iedzīvotāju kopskaita daļu.

Piešķīrumu sadales metode dalībvalstīm un reģioniem, kas ir atbilstīgi 8. pantā minētajam pārejas posma atbalstam

6. Piešķīrumus saistībā ar 8. pantā paredzētajiem pārejas posma atbalstiem noteiks, piemērojot šādus parametrus:

   a) 8. panta 1. punktā minētajiem reģioniem 2007. gadā 80 % no to individuālā 2006. gada atbalsta intensitātes apjoma uz vienu iedzīvotāju, un pēc tam lineārs samazinājums, lai 2013. gadā sasniegtu reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim paredzēto valsts vidējo atbalsta intensitātes apjomu uz vienu iedzīvotāju. Šādi iegūtam piešķīrumam attiecīgos gadījumos pieskaita summu, kas iegūta, piešķirot piemaksu EUR 600 apmērā uz vienu bezdarbnieku, to piemērojot attiecīgā reģiona bezdarbnieku skaitam, kurš pārsniedz to bezdarbnieku skaitu, kāds būtu, ja piemērotu visu ES konverģences reģionu vidējo bezdarba līmeni;

   b) 8. panta 2. punktā minētajiem reģioniem 2007. gadā 75 % no to individuālā 2006. gada atbalsta intensitātes apjoma uz vienu iedzīvotāju, un pēc tam lineārs samazinājums, lai līdz 2011. gadam sasniegtu reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim paredzēto valsts vidējo atbalsta intensitātes apjomu uz vienu iedzīvotāju. Šādi iegūtam piešķīrumam attiecīgos gadījumos pieskaita summu, kas iegūta, piešķirot piemaksu EUR 600 apmērā uz vienu bezdarbnieku, to piemērojot attiecīgā reģiona bezdarbnieku skaitam, kurš pārsniedz to bezdarbnieku skaitu, kāds būtu, ja piemērotu visu ES konverģences reģionu vidējo bezdarba līmeni;

   c) 8. panta 3. apakšpunktā minētajām dalībvalstīm septiņu gadu laikā piešķīrumu pakāpeniski samazina: summa 2007. gadā ir EUR 1,2 miljardi, 2008. gadā – EUR 850 miljoni, 2009. gadā – EUR 500 miljoni, 2010. gadā – EUR 250 miljoni, 2011. gadā – EUR 200 miljoni, 2012. gadā – EUR 150 miljoni un 2013. gadā – EUR 100 miljoni.

Ar kohēziju saistītu fondu pārskaitījumu maksimālais apjoms

7. Lai palīdzētu sasniegt mērķus pienācīgi koncentrēt kohēzijas finansējumu vismazāk attīstītos reģionos un dalībvalstīs un mazināt ierobežojumu dēļ radušās atšķirības vidējos atbalsta intensitātes apjomos uz vienu iedzīvotāju, pārskaitījumu maksimālais apjoms no fondiem katrai atsevišķai dalībvalstij saskaņā ar šo regulu ir šāds:

   — dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir mazāks par 40 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,7893 % no to IKP,

   — dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 40 % un ir mazāks par 50 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,7135 % no to IKP,

   — dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 50 % un ir mazāks par 55 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,6188 % no to IKP,

   — dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 55 % un ir mazāks par 60 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,5240 % no to IKP,

   — dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 60 % un ir mazāks par 65 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,4293 % no to IKP,

▼B

— dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 65 % un ir mazāks par 70 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,3346 % no to IKP,

— dalībvalstīm, kuru vidējais NKI uz vienu iedzīvotāju (PSL) 2001.–2003. gadā ir vienāds ar vai pārsniedz 70 % un ir mazāks par 75 % no ES-25 vidējā rādītāja: 3,2398 % no to IKP,

— pēc tam maksimālo pārskaitījumu apjomu samazina par 0,09 procentu punktiem no IKP katram 5 procentu punktu pieaugumam no vidējā NKI uz vienu iedzīvotāju (PLS) 2001.–2003. gadā salīdzinājumā ar ES-25 vidējo rādītāju.

8. Šā pielikuma 7. punktā minētie maksimālie apjomi ietver ERAF ieguldījumu finansējumā Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārrobežu daļai un Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta pārrobežu daļai, kā arī ieguldījumu no tās ELFLA daļas, kas saistīta ar Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Virzības nodaļu, un ieguldījumu no EZF.

9. IKP aprēķini, ko veiks Komisija, pamatosies uz statistikas datiem, kas publicēti 2005. gada aprīlī. Katras valsts IKP pieaugumu 2007.–2013. gadā, kā to 2005. gada aprīlī prognozēja Komisija, piemēro attiecīgai dalībvalstij atsevišķi.

10. Ja 2010. gadā konstatē, ka kādas dalībvalsts kopējais IKP 2007.–2009. gadā par vairāk nekā ± 5 % ir novirzījies no kopējā IKP, kas aplēsts saskaņā ar 9. punktu, tostarp valūtas maiņas kursa izmaiņu rezultātā, tad attiecīgi koriģē summas, kuras minētajam laikposmam saskaņā ar 7. punktu piešķirtas attiecīgajai dalībvalstij. Šo korekciju kopējā neto ietekme – pozitīva vai negatīva – nedrīkst pārsniegt EUR 3 miljardus. Jebkurā gadījumā, ja neto izmaiņa ir pozitīva, kopējos papildu resursus ierobežo līdz nepilnīgo izdevumu līmenim salīdzinot ar maksimālajiem apjomiem, kas 1.B apakškategorijai 2007.–2010. gadam paredzēts Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību. Galīgās korekcijas sadala vienādās proporcijās 2011.–2013. gadā.

11. Lai atspoguļotu Polijas zlota vērtību atsauces periodā, rezultātu, kas izriet no 7. punktā minētā pārskaitījuma maksimālā apjoma piemērošanas attiecībā uz Poliju, reizinās ar koeficientu 1,04 laikposmam līdz 10. punktā minētajai pārskatīšanai (2007–2009).

Papildu noteikumi

12. Ja kādā dalībvalstī 8. panta 1. punktā definētajos reģionos, kas zaudē atbilstību, dzīvo vismaz trešdaļa no iedzīvotāju kopskaita reģionos, kuri 2006. gadā ir pilnībā atbilstīgi 1. mērķa atbalstam, palīdzības likmes 2007. gadā ir 80 % no to individuālā 2006. gada atbalsta intensitātes apjoma uz vienu iedzīvotāju, 2008. gadā – 75 %, 2009. gadā – 70 %, 2010. gadā – 65 %, 2011. gadā – 60 %, 2012. gadā – 55 % un 2013. gadā – 50 %.

13. Ciktāl tas attiecas uz pārejas kārtību saskaņā ar 6. punkta a) un b) apakšpunktu, sākotnējā vērtība 2007. gadā tiem reģioniem, kas neatbilda 1. mērķa statusam laikposmā no 2000. gada līdz 2006. gadam vai kuru atbilstība sākās 2004. gadā, būs 90 % no to teorētiskā 2006. gada atbalsta intensitātes līmeņa uz vienu iedzīvotāju, kas aprēķināts, pamatojoties uz 1999. gada Berlīnes sadales metodi, pielīdzinot to reģionālo IKP apjomu uz vienu iedzīvotāju 75 % no ES-15 vidējās vērtības.

14. Neskarot 7. punktu, Polijas *NUTS* 2. līmeņa reģioni *Lubelskie*, *Podkarpackie, Warmińsko-Mazurskie, Podlaskie* un *Świętokrzyskie*, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju (PSL) līmeņi ir pieci zemākie starp ES-25 dalībvalstīm, saņems finansējumu no ERAF papildus finansējumam, kuram tie citādi ir atbilstīgi. Šis papildu finansējums būs EUR 107 uz iedzīvotāju laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam saskaņā ar konverģences mērķi. Visām izmaiņām, kas palielina Polijai piešķirtos līdzekļus saskaņā ar 10. punktu, šo papildu finansējumu nepieskaita.

15. Neskarot 7. punktu, *NUTS* 2. līmeņa reģionam *Közép-Magyarorszag* piešķir papildu finansējumu EUR 140 miljonu apjomā laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam. Attiecībā uz šo reģionu piemēro tos pašus reglamentējošos noteikumus, ko piemēro 8. panta 1. punktā minētajiem reģioniem.

16. Neskarot 7. punktu, *NUTS* 2. līmeņa reģionam Prāga piešķir papildu finansējumu EUR 200 miljonu apjomā laikposmā no 2007.gada līdz 2013. gadam saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi.

▼B

17. Kipra 2007.–2013. gadā saņems finansējumu no pārejas pasākumiem, kas piemērojami 6. punkta b) apakšpunktā minētajiem reģioniem, sākot no 2007. gada, kā tas noteikts saskaņā ar 13. punktu.

18. *NUTS* 2. līmeņa reģioni *Itä-Suomi* un Madeira saņems finansējumu no pārejas posma finanšu pasākumiem, kas noteikti 6. panta a) punktā.

19. *NUTS* 2. līmeņa reģions Kanāriju salas saņems papildu finansējumu EUR 100 miljonu apjomā laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārejas posma atbalstu.

20. Līguma 299. pantā uzskaitītajiem visattālākajiem reģioniem un *NUTS* 2. līmeņa reģioniem, kas atbilst kritērijiem, kuri paredzēti 2. pantā Protokolā Nr. 6, kas pievienots Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktam, ņemot vērā to īpašus ierobežojumus, piešķir papildu finansējumu no ERAF. Šis finansējums būs EUR 35 uz iedzīvotāju gadā un būs papildinājums jebkuram finansējumam, kam šie reģioni citādi ir atbilstīgi.

21. Ciktāl tas attiecas uz piešķīrumiem 7. panta 1. punktā minētajai Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa pārrobežu daļai, atbalsta intensitāte reģionos gar bijušajām ārējām sauszemes robežām starp ES-15 un ES-12 un starp ES-25 un ES-2 būs par 50 % lielāka nekā citiem attiecīgajiem reģioniem.

22. Atzīstot Ziemeļīrijas īpašos centienus miera procesā, laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam EUR 200 miljoni tiks piešķirti *PEACE* programmai. *PEACE* programmu īstenos kā pārrobežu programmu 3. panta 2. punkta c) apakšpunkta nozīmē un, lai veicinātu sociālo un ekonomisko stabilitāti attiecīgajos reģionos, tajā iekļaus pasākumus ar mērķi sekmēt kopienu kohēziju. Atbilstīgais apgabals būs visa Ziemeļīrija un Īrijas robežapgabali. Šo programmu īstenos saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, pilnīgi ņemot vērā struktūrfondu intervenču papildināmību.

23. Zviedrijas reģioniem, uz ko attiecas reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķis, piešķir papildu ERAF finansējumu EUR 150 miljonu apjomā.

24. Neskarot 7. punktu, Igaunijai, Latvijai un Lietuvai, kas katra ir viens *NUTS* 2. līmeņa reģions, laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam katrai piešķir papildu finansējumu EUR 35 uz vienu iedzīvotāju.

25. Tiem Austrijas reģioniem, uz kuriem attiecas reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķis un kuri atrodas pie Eiropas Savienības agrākajām ārējām robežām, piešķir papildu ERAF finansējumu EUR 150 miljonu apjomā. Bavārijai līdzīgi piešķir papildu finansējumu EUR 75 miljonu apjomā saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi.

26. Spānijai piešķir papildu līdzekļus EUR 2 miljardu apmērā no ERAF, lai uzlabotu pētniecību, attīstību un inovāciju, ko veic uzņēmumi un ko veic to labā, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1080/2006 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā. Indikatīvais sadalījums ir šāds: 70 % reģioniem, kas ir atbilstīgi 5. pantā minētajam konverģences mērķim, un 5 % reģioniem, kas ir atbilstīgi 8. panta 1. punktā minētajam pārejas posma atbalstam, kā arī 10 % reģioniem, kas ir atbilstīgi 6. pantā minētajam reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim, un 15 % reģioniem, kas ir atbilstīgi 8. panta 2. punktā minētajam pārejas posma atbalstam.

27. Seūtai un Meliļai laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam piešķir ERAF papildu finansējumu EUR 50 miljonu apjomā saskaņā ar 8. panta 1. punktā minēto pārejas posma atbalstu.

28. Itālijai no struktūrfondiem piešķirs papildu finansējumu EUR 1,4 miljardu apjomā: EUR 828 miljoni reģioniem, kas ir atbilstīgi 5. panta 1. punktā minētajam konverģences mērķim, EUR 111 miljoni reģionam, kas ir atbilstīgs 8. panta 1. punktā minētajam pārejas posma atbalstam, EUR 251 miljoni reģionam, kas ir atbilstīgs 8. panta 2. punktā minētajam pārejas posma atbalstam, un EUR 210 miljoni reģioniem, kas ir atbilstīgi 6. pantā minētajam reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim.

29. Francija saņem papildu piešķīrumu EUR 100 miljonu apjomā laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi, tādējādi atzīstot īpašos apstākļus Korsikā (EUR 30 miljoni) un Francijas Eno (EUR 70 miljoni).

30. Papildu finansējumu EUR 167 miljonu apmērā piešķir Vācijas austrumu federālajām zemēm, kas ir atbilstīgas atbalstam saskaņā ar 5. panta 1. punktā minēto konverģences mērķi. Papildu finansējumu EUR 58 miljoni piešķir Vācijas austrumu federālajām zemēm, kas ir atbilstīgas 8. panta 1. punktā minētajam pārejas posma atbalstam.

▼B

31. Neskarot 7. punktu, papildu ERAF finansējumu EUR 300 miljonu apjomā piešķir Eiropas teritoriālās sadarbības mērķim šādi: EUR 200 miljoni starpvalstu sadarbībai 7. panta 2. punkta nozīmē un EUR 100 miljoni starpreģionālajai sadarbībai 7. panta 3. punkta nozīmē.

▼M1

▼C5

III PIELIKUMS

Līdzfinansējuma likmēm piemērojamie maksimālie apjomi

(minēti 53. pantā)

Kritēriji	Dalībvalstis	ERAF un ESF Procentos no atbilstīgajiem izdevumiem	Kohēzijas fonds Procentos no atbilstīgajiem izdevumiem
1) Dalībvalstis, kuru vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju laikposmā no 2001. gada līdz 2003. gadam bija zem 85 % no ES 25 vidējā rādītāja tajā pašā laikposmā	Bulgārija, Čehija, Igaunija, Grieķija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovēnija, Slovākija	**85 %** konverģences mērķim un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim	**85 %**
2) Dalībvalstis, kas nav minētas 1 punktā un kas 2007. gada 1. janvārī ir atbilstīgas Kohēzijas fonda pārejas režīmam.	Spānija	**80 %** konverģences mērķim un pakāpeniskas attiecināšanas reģioniem saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi **50 %** reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim ārpus pakāpeniskas attiecināšanas reģioniem	**85 %**
3) Dalībvalstis, kas nav minētas 1 un 2 punktā	Beļģija, Dānija, Vācija, Francija, Īrija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande, Austrija, Somija, Zviedrija un Apvienotā Karaliste	**75 %** konverģences mērķim	—
4) Dalībvalstis, kas nav minētas 1 un 2 punktā	Beļģija, Dānija, Vācija, Francija, Īrija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande, Austrija, Somija, Zviedrija un Apvienotā Karaliste	**50 %** reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim	—
5) Līguma 299. panta 2. punktā minētie attālākie reģioni, kas saņem papildu piešķīrumu šiem reģioniem, kā paredzēts II pielikuma 20. punktā	Spānija, Francija un Portugāle	**50 %**	—
6. Līguma 299. panta 2. punktā minētie attālākie reģioni	Spānija, Francija un Portugāle	**85 %** atbilstīgi konverģences mērķim un reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim	—

▼C1

IV PIELIKUMS

Izdevumu kategorijas

(kā minēts 9. panta 3. punktā)

	Mērķi: konverģence un reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība
	Mērķis: konverģence un reģioni, kas minēti 8. panta 2. punktā, neskarot lēmumu, ko pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1080/2006 5. panta 3. punkta pēdējo daļu
Kods	Prioritārie temati
	Pētniecība un tehnoloģiju attīstība (PTA), inovācijas un uzņēmējdarbība
01	PTA darbības pētniecības centros
02	PTA infrastruktūra (tostarp fiziskas iekārtas, aparatūra un liela ātruma datoru tīkli, kas savieno pētniecības centrus) un kompetences centri konkrētai tehnoloģijai
03	Tehnoloģiju nodošana un sadarbības tīklu uzlabošana starp maziem uzņēmumiem (MVU), starp šādiem uzņēmumiem un citiem uzņēmumiem un universitātēm, dažādām pēcvidusskolas izglītības iestādēm, reģionālām varas iestādēm, pētniecības centriem un zinātnes un tehnoloģiju poliem (zinātnes un tehnoloģiju parki, tehnopoles utt.)
04	Palīdzība PTA, īpaši mazos un vidējos uzņēmumos (tostarp pieeja PTA pakalpojumiem pētniecības centros)
05	Uzlaboti atbalsta pakalpojumi uzņēmumiem un uzņēmumu grupām
06	Palīdzība MVU videi nekaitīgu ražojumu un ražošanas procesu veicināšanā (efektīvas vides pārvaldības sistēmas ieviešana, tādu tehnoloģiju pieņemšana un lietošana, kas novērš piesārņojumu, tīru tehnoloģiju integrācija uzņēmumu ražošanā)
07	Investīcijas uzņēmumos, kas ir tieši saistīti ar pētniecību un inovācijām (novatoriskas tehnoloģijas, jauni uzņēmumi, ko dibina universitātes, pašreizējie PTA centri un uzņēmumi utt.)
08	Citas investīcijas uzņēmumos
09	Citi pasākumi, lai veicinātu pētniecību, inovācijas un uzņēmējdarbību mazajos un vidējos uzņēmumos
	Informācijas sabiedrība
10	Telefonu infrastruktūras (tostarp platjoslas tīkli)
11	Informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (piekļuve, drošība, savietojamība, risku novēršana, pētniecība, inovācijas, e-saturs utt.)
12	Informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (TEN-ICT)
13	Pakalpojumi un lietojumprogrammas pilsoņiem (e-veselība, e-pārvalde, e-mācības, e-iekļaušana utt.)
14	Pakalpojumi un lietojumprogrammas maziem un vidējiem uzņēmumiem (elektroniskā komercija, izglītība un apmācība, tīklu veidošana utt.)
15	Citi pasākumi, lai uzlabotu mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi informācijas un komunikāciju tehnoloģijām un to efektīvu lietošanu
	Transports
16	Dzelzceļi
17	Dzelzceļi (TEN-T)
20	Autoceļi
21	Autoceļi (TEN-T)
26	Kombinētais transports
27	Kombinētais transports (TEN-T)
28	Inteliģentas transporta sistēmas

▼C1

29	Lidostas
30	Ostas
32	Iekšzemes ūdensceļi (TEN-T)
	Enerģētika
34	Elektroenerģija (TEN-E)
36	Dabasgāze (TEN-E)
38	Naftas produkti (TEN-E)
39	Atjaunojama enerģija: vējš
40	Atjaunojama enerģija: saules enerģija
41	Atjaunojama enerģija: biomasa
42	Atjaunojama enerģija: hidroelektroenerģija, ģeotermālā enerģija un citi
43	Energoefektivitāte, koģenerācija, enerģijas pārvaldība
	Vides aizsardzība un risku novēršana
52	Tīra pilsētas transporta veicināšana
	Darbinieku un firmu, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanās spēju palielināšana
62	Mūžizglītības sistēmu un stratēģiju izstrāde uzņēmumos; apmācība un pakalpojumi darba ņēmējiem, lai palielinātu viņu spēju pielāgoties pārmaiņām; uzņēmējdarbības un inovāciju veicināšana
63	Novatorisku un produktīvāku darba organizācijas paņēmienu izstrāde un izplatīšana
64	Īpašu pakalpojumu izstrāde nodarbinātībai, apmācībai un atbalstam saistībā ar nozaru un uzņēmumu restrukturizāciju, kā arī tādu sistēmu izstrāde, ar kuru palīdzību paredzēt ekonomiskās pārmaiņas un nākotnes prasības attiecībā uz darba vietām un prasmēm.
	Piekļuves nodarbinātībai uzlabošana un ilgtspējība
65	Darba tirgus iestāžu modernizācija un stiprināšana
66	Aktīvu un preventīvu pasākumu ieviešana darba tirgū
67	Pasākumi aktīvas novecošanas un darba mūža pagarināšanas veicināšanai
68	Atbalsts pašnodarbinātībai un jaunu uzņēmumu dibināšanai
69	Pasākumi, lai uzlabotu sieviešu piekļuvi nodarbinātībai un palielinātu sieviešu ilgtspējīgu dalību un panākumus nodarbinātībā, lai samazinātu uz dzimumu balstītu nošķiršanu darba tirgū, kā arī saskaņotu darbu un privāto dzīvi, piemēram, atvieglojot piekļuvi bērnu aprūpei un apgādājamo aprūpei
70	Konkrēta rīcība, kas palielina migrantu līdzdalību darba tirgū un tādējādi stiprina šo personu sociālo integrāciju
	Nelabvēlīgākā situācijā esošu personu sociālās integrācijas uzlabošana
71	Iespējas cilvēkiem, kas atrodas nelabvēlīgākā situācijā, integrēties un atkal iekļauties darba tirgū; diskriminācijas apkarošana piekļuvē darba tirgum un karjeras virzībā, kā arī dažādības akceptēšanas sekmēšana darbavietā
	Cilvēkkapitāla uzlabošana
72	Reformu izstrāde, ieviešana un īstenošana izglītības un apmācības sistēmās, lai attīstītu nodarbinātību, uzlabotu sākotnējās un profesionālās izglītības un apmācības atbilstību darba tirgum, atjauninātu pedagoģiskā personāla iemaņas, – saistībā ar inovācijām un uz zināšanām balstītu ekonomiku.
73	Pasākumi, lai vairotu dalību izglītības un apmācības darbībās visas dzīves laikā, tostarp ar rīcību, lai panāktu skolu nepabeigušo personu skaita samazināšanos, personu segregācijas pēc dzimuma piederības samazināšanos, kā arī, lai uzlabotu piekļuvi sākotnējai, profesionālai un augstākajai izglītībai un apmācībai un lai uzlabotu tās kvalitāti

▼C1

74	Attīstīt humāno potenciālu pētniecības un inovāciju jomā, jo īpaši ar pēcdiploma studiju un pētnieku apmācības starpniecību un ar sadarbības pasākumiem starp universitātēm, pētniecības centriem un uzņēmumiem